

Verslag

**van de vergadering van
provinciale staten van Drenthe**

gehouden op 15 november 2006

INHOUD

Opening	4
Mededelingen	4
Ingekomen stukken	4
Vaststelling van de agenda	4
Vaststelling verslagen 4 oktober en 18 oktober 2006	5
Mondelinge vragen	5
Voorstellen	5
Statenstuk 2006-250; Innovatief ondernemerschap Drenthe	5
<i>Amendement A1: aangenomen</i>	5
Statenstuk 2006-252, herzien; Verordening inzake de instelling, samenstelling en werkwijze van de Commissies voor behandeling en advisering over bezwaarschriften, beroepschriften en klachten (Verordening rechtsbescherming)	13
<i>Amendement A2: aangenomen</i>	13
Statenstuk 2006-255; Marketing en promotie Drenthe	14
Statenstuk 2006-256; Aanvulling project Revitalisering provinciehuis, isolatieglas	19
Statenstuk 2006-259; Aanvulling project Revitalisering provinciehuis II, warmte- en koudeopslag	19
Statenstuk 2006-257, herzien; Actualisatie reserves en voorzieningen	27
Rapport "Resultaten MKB-maatregelen ter versterking van de marktsector in Noord-Nederland" van de Noordelijke Rekenkamer	29
Statenstuk 2006-253; 8 ^e wijziging begroting 2006	32
Begroting 2007 c.a.	33
Statenstuk 2006-244; Nota van aanbieding Begroting 2007	33
<i>Motie M1: ingetrokken</i>	47
<i>Motie M2: aangenomen</i>	57
Statenstuk 2006-254; Eerste wijziging Begroting 2007	60
Sluiting	60

PROVINCIALE STATEN VAN DRENTHE

Verslag van de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 15 november 2006 in het provinciehuis te Assen.

Tegenwoordig zijn:

A.L. ter Beek, Commissaris van de Koningin, voorzitter

de leden (45 in getal):

H. Baas (ChristenUnie)
H. Beerda (PvdA)
A. Boer (PvdA)
W.A.R. Boer (PvdA)
L. Bomhof (VVD)
N.B. Bossina (VVD)
A.H.J. Dohle (VVD)
G.A.W. Fonk (ALD)
mevrouw W.G. Goudriaan-Visser (PvdA)
A. Haar (D66)
Ch.C. de Haas (OPD)
J. Haikens (VVD)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
E. Hemsteede (PvdA)
H. Holman (CDA)
H.R. Hornstra (PvdA)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
A. Huizing (PvdA)
H.G. Idema (PvdA)
B. Janssen (CDA)
S. de Jong (CDA)
mevrouw M.J. Kaal (CDA)
W.H. Kuiper (GroenLinks)
J. Langenkamp (GroenLinks)
A. Lanting (ALD)
H.P.K.M. Looman (PvdA)
mevrouw W.L.M. Mastwijk-Beekhuijzen (CDA)
mevrouw A.H. Mulder (CDA)
J. Oving (CDA)
mevrouw J.M. Pannekoek-van Toor (VVD)
A.G.H. Peters (CDA)
H. van de Pol (CDA)
E.A. Rougoor (PvdA)
J. Slagter (PvdA)
J.P. Sluiter (D66)
K.H. Smidt (VVD)
mevrouw G.H. Smith-Bults (GroenLinks)
mevrouw H.G. Stoel-Snater (PvdA)
M.P. Turksma (PvdA)
E.R. Veenstra (PvdA)

mevrouw S. van der Vijver-Geitz (PvdA)
A. Wendt (ChristenUnie)
Th.J. Wijbenga (CDA)
H. Zomer (CDA)
J. Zweens (PvdA)

mevrouw I.M. Rozema, griffier der staten van Drenthe

Voorts aanwezig:

mevrouw A. Edelenbosch (gedeputeerde)
mevrouw A. Haarsma (gedeputeerde)
mevrouw T. Klip-Martin (gedeputeerde)
S.B. Swierstra (gedeputeerde)
H. Weggemans (gedeputeerde)

Met kennisgeving afwezig:

C.D. de Jong (Fractie de Jong)
K. Jonker (CDA)
C.H. Kloos (Drents Belang)
E. Olij (PvdA)
R.E. Pot (PvdA)
G. Roeles (VVD)

A. Opening

De VOORZITTER: Ik open de vergadering van provinciale staten (PS) (12.33 uur) en heet u allen van harte welkom.

B. Mededelingen

De VOORZITTER: Ik deel mee dat berichten van verhindering tot het bijwonen van deze vergadering zijn binnengekomen van de heren Jonker, Kloos, Roeles, Olij, C.D. de Jong en Pot.
Op uw tafels ligt een boekje over de staatsrechtelijke organisatie en bestuursstructuur in Duitsland, uitgegeven door de Neue Hanze Interregio (NHI). Gelet op de toenemende regionale contacten met onze oosterburen lijkt het mij handig te weten hoe het daar in elkaar steekt.

C. Ingekomen stukken

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor de ingekomen stukken A.1 tot en met A.4 en B.1 tot en met B.4 conform de voorgestelde behandeling af te doen.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de staten hiermee ook hebben ingestemd met het voorstel voor de aanpak van de evaluatie van de Noordelijke Rekenkamer.

D. Vaststelling van de agenda

De agenda wordt conform het ontwerp vastgesteld.

E. Vaststelling verslagen van de vergaderingen van 4 en 18 oktober 2006

De verslagen worden conform het ontwerp vastgesteld.

F. Mondelinge vragen

De VOORZITTER: Ik deel mee dat zich bij dit agendapunt geen sprekers hebben aangemeld.

G. Voorstellen

1. Het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Drenthe van 19 september 2006, kenmerk 37/5.4/2006010490, Innovatief ondernemerschap Drenthe

(statenstuk 2006-250)

met het op dit punt betrekking hebbende ongecorrigeerde verslag van de vergadering van de Statencommissie BFE van 8 november 2006.

De VOORZITTER: Ik begin maar eens onderaan de sprekerslijst en ik geef het woord aan de heer Dohle.

De heer DOHLE: Mijnheer de voorzitter. Ik zou het plezierig vinden wanneer de heer Veenstra eerst het woord kreeg.

De VOORZITTER: Ik deed dit geheel onopzettelijk hoor, maar als uw nederige dienaar geef ik nu het woord aan de heer Veenstra.

De heer VEENSTRA: Mijnheer de voorzitter. Het innovatief ondernemerschap in Drenthe is een onderwerp waarbij verleden week in de Statencommissie BFE uitvoerig is stilgestaan. Toen is ook het dilemma waarvoor wij ons gesteld zien, aan de orde gekomen. Enerzijds is het hartstikke belangrijk dat er geld beschikbaar komt voor innovatie in Drenthe en dat het bedrijfsleven op die manier wordt ondersteund, maar anderzijds vragen wij ons af of dit nu wel de juiste manier is om €675.000,- beschikbaar te stellen.

Voor ons is belangrijk dat er vandaag een besluit wordt genomen en dat het college daadwerkelijk met dit geld aan de slag kan.

Wij hebben verleden week aangegeven dat de doelen waarom het geld beschikbaar wordt gesteld en de met dit geld beoogde effecten misschien wat scherper in het stuk hadden moeten worden geformuleerd, dat het belangrijk is een relatie met de Algemene subsidieverordening (ASV) te leggen en dat voorkomen moet worden dat een regeling wordt geïntroduceerd waarmee wel een aantal bedrijven wordt gesubsidieerd maar waarmee het publieke belang wat onderbelicht blijft.

Op grond van al deze overwegingen dien ik namens de fracties van de PvdA, de VVD en GroenLinks het volgende amendement in.

Amendement A1

Provinciale staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 15 november 2006 ter behandeling van statenstuk 2006-250;

overwegende dat het collegevoorstel over innovatief ondernemerschap in Drenthe een belangrijke bijdrage kan leveren aan het versterken van de innovatie binnen het bedrijfsleven in Drenthe, maar dat de doelstellingen en uitwerking in het voorstel onvoldoende gegrond zijn;

BESLUITEN:

als meetbaar/beoogd beleidseffect op te nemen:

- *versterking innovatiekracht van het Drentse bedrijfsleven;*
- *stimulering relatie onderwijs-bedrijfsleven;*
- *stimulering ondernemerschap;*
- *realisering van minimaal 15 succesvolle projecten;*
- *realisering van minimaal 20 extra arbeidsplaatsen na 2 jaar;*
- *rapportage van de KvK over de tender (gericht evaluatie-onderzoek, waarin ook naar voren komt dat het procesgeld benut is voor het wegnemen van belemmeringen);*

de tender te koppelen aan de van toepassing zijnde voorschriften uit de ASV,

en gaan over tot de orde van de dag.

Wij denken hiermee de doelen scherper te hebben gesteld: er moet een relatie zijn met het toegevoegde aantal arbeidsplaatsen, er moeten minimaal 15 projecten worden gerealiseerd en de ASV moet van toepassing worden verklaard.

De VOORZITTER: Dit amendement maakt deel uit van de beraadslaging.

De heer S. DE JONG: Mijnheer de voorzitter. De fractie van het CDA is blij met het statenstuk zoals het nu voorligt en zal daar in principe ook mee instemmen. Wij zullen het zojuist ingediende amendement bestuderen en wellicht komen wij tot de conclusie het te kunnen steunen, maar wij horen graag eerst de mening van het college over de zinvolheid van dit amendement.

De fractie van het CDA heeft twee redenen om het statenstuk te steunen. De eerste is dat innovatie een goede manier is om Drenthe economisch verder te ontwikkelen. De keuze voor een tender lijkt ons in dit geval de juiste, want wij hebben positieve berichten gehoord over een eerdere ICT-tender. Wij zijn wel zeer benieuwd naar welke projecten te zijner tijd uitverkoren worden.

De tweede reden is dat wij denken dat een innovatiefrij Drenthe goed is voor de werkgelegenheid in deze provincie. Als de economie verder op stoom komt door onder andere een flink stuk innovatie, zal meer werkgelegenheid daarvan een belangrijk neveneffect zijn.

In de commissievergadering van verleden week hebben wij al aangegeven dat het ons erg zinvol lijkt dit onderwerp statenbreed eens uitgebreid te bespreken. Wij willen alle middelen die de staten ter beschikking hebben eens de revue laten passeren en gezamenlijk met de andere fracties bekijken welke mogelijkheden wij naast innovatie hebben om de werkgelegenheid - en daar gaat het ons allen uiteindelijk toch om - te bevorderen.

De heer DOHLE: Mijnheer de voorzitter. Verleden week is in de Statencommissie BFE uitvoerig over dit onderwerp van gedachten gewisseld; daarbij kwam naar voren dat een drietal partijen elkaar in hun kritiek konden vinden en die overeenstemming heeft geleid tot het amendement dat de heer Veenstra inmiddels heeft ingediend.

Wij zien best in dat een tender een heel slagvaardig instrument is om beoogde doelen te bereiken, maar aan de andere kant kan het niet zo zijn dat met een tender als nu wordt voorgesteld, een aantal ondernemers gelukkig wordt gemaakt en dat het daarbij blijft. De kritiek van verleden week was dat geprobeerd moet worden de beleidseffecten breder te formuleren dan nu in het voorstel is gedaan. Dat is de reden waarom in het amendement nadrukkelijk is opgenomen dat effect wordt verwacht met betrekking tot de werkgelegenheid. Er wordt zo'n zes ton in dit project gestort en als wordt uitgegaan van zo'n € 15.000,- per arbeidsplaats, dan duidt dit bedrag erop dat het de bedoeling is een behoorlijk aantal arbeidsplaatsen te genereren. Overigens is innovatie niet per definitie gericht op het creëren van meer werkgelegenheid en daarom is de norm gehalveerd en is de uiteindelijke verwachte uitkomst zo'n 20 arbeidsplaatsen.

Het is ook niet zo dat 12 bedrijven het maximumbedrag krijgen, want er zullen ook projecten zijn die met minder geld toe kunnen en daarom moet volgens ons het aantal bedrijven dat in de tender mee kan doen, hoger worden gesteld.

Het instrument tender is relatief nieuw. We gebruiken het nu voor de tweede keer. De eerste was de ICT-tender en mijn fractie ziet graag eerst de uitkomsten van die eerste tender alvorens zij meegaat in de conclusie dat een tender nu zo'n goed en adequaat middel is om de doelstellingen te verwezenlijken. Wij hebben ook heel nadrukkelijk de relatie onderwijs-bedrijfsleven als doelstelling willen opnemen. Innovatie op zich is misschien zo technisch dat het lastig is het onderwijs erbij te betrekken, maar innovatie is helemaal niets zonder dat de markt in beeld is gebracht en juist op dat punt kunnen marktonderzoekprojecten vanuit het onderwijs goed bij deze tender aansluiten. Daarmee wordt het toch allemaal weer wat breder.

Wij willen geen vertraging veroorzaken en ik hoop dan ook dat het college antwoordt dat het prima met dit amendement uit de voeten kan en dat in april een heleboel bedrijven met goede plannen kunnen komen om van deze tender gebruik te maken. Ik ben er dan ook van overtuigd dat met deze tender dan de impuls is gegeven zoals die was bedoeld.

De heer S. DE JONG: In het zojuist rondgedeelde amendement lees ik dat wordt voorgesteld zes dingen als meetbaar/beoogd beleidseffect op te nemen. Maar hoe kan bijvoorbeeld de stimulering van het ondernemerschap worden gemeten? Met de PvdA, de VVD en GroenLinks willen wij ook wel dat dit gebeurt, maar mijn eerste reactie is dat wij met ons allen nooit kunnen meten hoe dat gelukt is. Hoe kan de stimulering van het ondernemerschap gemeten worden?

Dezelfde opmerking geldt ook voor de andere genoemde beleidseffecten.

De heer DOHLE: Mijn eerste reactie is dat dit beoogde beleidseffect niet nieuw is, want die staat ook in de Beleidsbrief van het college. Verder is het zo dat innovatietrajecten nooit alleen worden ingegaan, daar zijn anderen bij betrokken. Het zal ook een taak zijn van de organisaties die hierbij assistentie verlenen - in de eerste plaats de Kamer van Koophandel (KvK) en Syntens - om ondernemers te begeleiden. Maar het meten hiervan is heel lastig, dat ben ik met de heer De Jong eens.

De heer S. DE JONG: Maar als ik de heer Dohle goed begrijp, staat het stimuleren van het ondernemerschap al in het stuk. Waarom wordt het dan in het amendement nog weer eens expliciet naar voren gebracht?

De heer DOHLE: Wij hebben dit beoogd beleidseffect laten staan, omdat dit bij dergelijke projecten een vanzelfsprekendheid is. Je bent niet alleen bezig bedrijven sterker te maken door ze een innovatietraject in te laten gaan, je wilt ze ook helpen om van dat innovatietraject een succes te maken.

De heer VEENSTRA: In het statenstuk zelf staat best een aantal goede doelstellingen, maar enkele ervan hebben wij wat scherper verwoord.

De heer S. DE JONG: Ik hoor graag eerst hoe het college hierover denkt.

De heer LANTING: Mijnheer de voorzitter. In het amendement worden weer allerlei controles, evaluaties enzovoorts gevraagd. Op zich staan wij wel sympathiek tegenover dit amendement, maar ik hoor toch wel graag wat uitvoering hiervan aan extra kosten en bureaucratie met zich brengt.

De heer VEENSTRA: Het lijkt mij sowieso goed dat wanneer een bedrag van € 675.000,- wordt uitgegeven, er goed gecontroleerd wordt. Ook in de Beleidsbrief is sprake van meetbare/beoogde beleids-effecten, dus wat dat betreft is dat niets nieuws. In het amendement zijn die alleen wat scherper geformuleerd.

De heer DOHLE: Voorzitter. In het statenstuk is al een rapportage van de KvK van het onderzoek voorzien en wat wij voorstellen, kan daarin een op een worden meegenomen. Het hoeft dus verder geen extra kosten met zich te brengen.

De VOORZITTER: Even voor mijn begrip: moet wat in het amendement onder het hoofdje "Meetbaar/beoogd beleidseffect" is opgenomen worden toegevoegd aan wat hierover al in de Beleidsbrief staat, of treedt het in de plaats van?

De heer VEENSTRA: Het treedt in de plaats van.

De VOORZITTER: Oké, dat is helder.

De heer WEGGEMANS: Mijnheer de voorzitter. Ik constateer tevredenheid alom: het is een goed project omdat nu ook geld besteed mag worden aan de innovatie bij het bedrijfsleven in Drenthe.

De discussie spitst zich toe op de meetbaarheid van de effecten, omdat het natuurlijk gaat om de concretisering van de doelen die ten grondslag liggen aan de uitgave van € 650.000,--. Vandaar ook dat in het statenstuk een alinea is opgenomen met als titel "Meetbaar/beoogd beleidseffect".

In het amendement wordt voorgesteld een stapje extra te zetten met als doel, zo begrijp ik van de heren Dohle en Veenstra, om het nog meer meetbaar te maken.

In het statenstuk is alleen sprake van 12 projecten en bewust niet van arbeidsplaatsen. Ik denk dat wij de koppeling tussen innovatie en arbeidsplaatsen - een koppeling die overigens ook in de IPR en allerlei andere regelingen wordt gelegd - moeten durven verlaten. Ook in het amendement worden heel weinig arbeidsplaatsen genoemd. Bij een innovatief project kunnen immers ineens heel veel arbeidsplaatsen ontstaan, maar daarvan kan ook pas op een veel latere termijn sprake zijn. Ik ontraadt de staten de arbeidsplaatsen en de innovatie nu weer op een regelingachtige manier te koppelen. Bij een tender wordt juist heel goed naar de aanvragen gekeken. Het voorstel is de tender te honoreren en of er dan arbeidsplaatsen ontstaan is afhankelijk van uit welke hoek de innovatie komt.

In het voorstel is ook de stimulering van het ondernemerschap in het onderwijs en dan van jongs af aan opgenomen en daarbij past het arbeidsplaatsenverhaal natuurlijk helemaal niet.

Het college vindt het amendement een verenging van het voorstel, dat ook met betrekking tot de effectmeting in het geheel niets toevoegt.

De heer HARLEMAN: Mag ik dan aan het college vragen waarom in artikel 9 na het laatste gedachtestreepje dit verhaal wel is opgenomen? Daar staat dat een bepaald bedrag in euro's per gecreëerde arbeidsplaats wordt uitgekeerd. Het staat dus in het reglement dat door het college is opgesteld.

De heer WEGGEMANS: Dat klopt en dat is er ook heel bewust ingezet. Maar het hangt af van de innovatievraag. Die kan gericht zijn op de ontwikkeling van een product waarvan in alle redelijkheid kan worden gezegd dat die meer arbeidsplaatsen oplevert. Maar om het nu aan het onderdeel Meetbaar/beoogd beleidseffect toe te voegen, ja ik lig er niet wakker van want die 20 extra arbeidsplaatsen zullen na 2 jaar wel gerealiseerd zijn, maar waarom steeds hetzelfde in een regeling opnemen in plaats van dit nu eens een keer durven weglaten?

De heer HARLEMAN: Maar het lijkt mij juist logisch dat op het moment dat het college zegt dat het een bepaald bedrag per gemeten arbeidsplaats subsidieert, dit als meetbaar effect in de regeling wordt opgenomen. Daarmee wordt duidelijk dat dit bedrag minimaal zoveel arbeidsplaatsen moet opleveren.

De heer WEGGEMANS: Ik zeg ook al dat het allemaal wel zal lukken en dat de ramp niet groot is, maar laten we nu eens af durven stappen van steeds maar weer dezelfde herhalingen in de evaluatie. In het amendement is sprake van een gericht evaluatieonderzoek waarin ook naar voren komt dat het procesgeld benut is voor het wegnemen van belemmeringen. Het procesgeld is € 25.000,--.

Als de staten daar een aparte evaluatie op los willen laten, vind ik dat uitstekend, maar ik vind het wel allemaal redelijk veel betuttelend.

De heer VEENSTRA: Ik vind het aanscherpen van de voorwaarden en het leggen van een relatie met het aantal arbeidsplaatsen zeker geen betutteling.

De heer WEGGEMANS: Ik vind het betutteling dat op het bedrag van € 25.000,- een evaluatie wordt losgelaten, dat de evaluatie van het procesgeld nadrukkelijk in het meetbaar effect wordt genoemd.

De heer VEENSTRA: We moeten heel zorgvuldig met ons geld omgaan en als wij een dusdanig groot bedrag voor innovatie en voor het proces beschikbaar stellen, mogen wij best scherpe voorwaarden stellen en zeker een relatie leggen met het aantal arbeidsplaatsen, want daarmee leggen wij het bedrijfsleven een bepaalde verplichting op.

De heer WEGGEMANS: Natuurlijk mogen de staten dit doen; ik zeg alleen dat het op mij erg als betutteling overkomt. Maar het college kan ermee leven dat de staten nog eens op papier willen zien waar het geld gebleven is.

Ik kom dan op het belangrijkste punt in het amendement, namelijk het koppelen van de tender aan de van toepassing zijnde voorschriften uit de ASV. Maar als er nu iets echt niet geschikt is om er deze tender onder te schuiven dan is het wel de ASV. Eenieder die niet opteert voor een niet te hanteren bureaucratie verzoek ik dan ook in ieder geval die zin niet weer te gebruiken.

TWEEDE TERMIJN

De heer VEENSTRA: Mijnheer de voorzitter. De gedeputeerde Weggemans raadt aan de ene kant het amendement af vanwege de passage over "minimaal 20 extra arbeidsplaatsen na 2 jaar", maar aan de andere kant zegt hij er niet wakker van te liggen. Volgens mij moeten wij die passage dan maar gewoon laten staan.

Wij hebben in het amendement bewust opgenomen dat de tender gekoppeld moet worden aan de van toepassing zijnde voorschriften uit de ASV. De ASV geldt voor heel voor instellingen en het lijkt mij dan niet meer dan logisch dat die ook voor deze tender gaat gelden.

De heer WEGGEMANS: Het gaat in dit geval niet om een instelling, het gaat om aanvragen van scholen en van particulieren. Ik kan mij de ASV daar helemaal niet bij voorstellen.

De heer VEENSTRA: Volgens mij kunnen bepaalde artikelen uit die ASV heel goed naast deze tender worden gelegd, want dat gebeurt in zijn algemeenheid al bij verzoeken om subsidie of geld van de provincie. Ik denk alleen maar dat het heel goed is het zo te doen; daarom hebben wij de ASV ook vastgesteld.

De heer S. DE JONG: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben geluisterd naar wat er allemaal is gezegd en onze conclusie is dat wij op voorhand niet direct voor of tegen het amendement zijn, maar wij vragen ons wel heel sterk af wat dit amendement toevoegt. Ik wil hiervan een voorbeeld noemen. Bij "Meetbaar/beoogd beleidseffect" staat na het vierde gedachtestreepje in het statenstuk Stimulering innovatiekracht Drents bedrijfsleven. In het amendement wordt in na het eerste gedachtestreepje vervangen door "versterking innovatiekracht van het Drentse bedrijfsleven". Ik weet niet hoe ik aan de burger het verschil tussen het een en het ander moet uitleggen.

De heer VEENSTRA: Maar dat de heer De Jong niet voor en niet tegen het amendement is, is nog veel lastiger uit te leggen.

De heer S. DE JONG: In de Statencommissie BFE is verleden week zo'n uur over dit voorstel gesproken. Vooraf waren wij er niet van op de hoogte dat er een amendement zou worden ingediend en dat hoeft natuurlijk ook niet, maar wij vragen er nu wel begrip voor dat wij het amendement zorgvuldig willen beoordelen, net als het college heeft gedaan. Vandaar dat ik in eerste termijn heb gezegd zeer benieuwd te zijn naar hoe het college hiertegen aankijkt.

Waar gaat het nu over? Wij zijn het helemaal met de heer Veenstra eens dat er eigenlijk meer succesvolle projecten moeten komen, eigenlijk zien wij het liefst dat er 1.000 van die projecten komen van € 600,- per stuk, maar dat wordt heel moeilijk.

Mijn vraag aan het college is of het nog met dit voorstel kan werken als het amendement integraal wordt aangenomen. Wij doelen dan met name op de koppeling aan de ASV. Ik dank de heer Weggemans overigens voor zijn zojuist uitgesproken eerste evaluatie van de ASV en wij zijn zeer benieuwd naar zijn reactie in tweede termijn.

De heer DOHLE: Mijnheer de voorzitter. Ik wil de heer De Jong even iets duidelijk maken. In principe is het zo dat wij de beoogde beleidseffecten die in het statenstuk staan, overeind hebben laten staan. Wij hebben ze alleen op een aantal punten wat scherper geformuleerd en SMART gemaakt. Het gaat dan met name om het aantal projecten - het was 12 en is 15 geworden; een marginaal verschil maar het geeft toch een andere ambitie weer - en om het aantal arbeidsplaatsen. Wat wij over de arbeidsplaatsen in het amendement zeggen, staat gewoon in de regeling. Artikel 3, lid g, luidt immers: "Werkgelegenheid: de projecten moeten nieuwe werkgelegenheid in Drenthe tot stand brengen." Dat is prima, maar benoem het dan ook en maak het meetbaar, opdat na afloop kan worden geconstateerd of de doelstelling al dan niet is gehaald. Dat is wat het amendement toevoegt.

De heer Weggemans vindt met name de evaluatie waarin wordt bekeken of het procesgeld gebruikt is voor het wegnemen van belemmeringen, betuttelend, maar ik denk dat het heel goed is de belemmeringen eens in beeld te brengen, al was het alleen maar omdat op die manier duidelijk wordt wat er gedaan moet worden om ze weg te nemen.

De heer S. DE JONG: Verleden week is in de Statencommissie BFE het voorstel gedaan eens breder te praten over de werkgelegenheid en daarbij niet puur te focussen op dit stuk. In principe zijn wij het eens met het opnemen van een aantal als het om de projecten gaat: het is prima als het lukt 15 of 18 projecten te realiseren. Wij denken alleen dat het breder getrokken moet worden. Het ontgaat ons wat met de evaluatie wordt bereikt als het allemaal zo moeilijk meetbaar is.

Een ander punt waar ik benieuwd naar ben is of de indieners van het amendement de hele ASV van toepassing willen verklaren op het tenderverhaal of alleen een deel ervan.

De heer DOHLE: Het college zegt wel dat wij de ASV er niet bij moeten betrekken, maar in het statenstuk zelf wordt tot driemaal toe, namelijk in de artikelen 1.d, 6.1 en 7, naar de ASV verwezen. Als de ASV wordt genoemd, dan hoort zij ook gewoon van toepassing te zijn. De ASV is in principe bedoeld om projecten af te rekenen op de doelstellingen. Die doelstellingen zijn op twee punten heel concreet verwoord en de projecten kunnen daarop afgerekend worden.

De heer WEGGEMANS: Mijnheer de voorzitter. Om het misverstand over de ASV weg te nemen wijs ik erop dat er, omdat het om provinciaal geld gaat, uiteraard wordt afgerekend en dat de ASV daarbij wordt betrokken. Maar als het gaat om het van toepassing verklaren van bepaalde artikelen uit die ASV dan kom ik terecht bij normale instellingen waaraan subsidie wordt verstrekt. Dan worden het beoogde effect en de doelstelling van de subsidie geformuleerd en in het geval van een tender vind ik het heel bijzonder dat wanneer een aanvraag vanuit de tender gehonoreerd wordt, artikelen uit de ASV er bij gehaald worden. Uiteraard wordt er netjes afgerekend en daarbij wordt de ASV betrokken, maar het koppelen van de tender aan de van toepassing zijnde voorschriften van de ASV roept de vraag op om welke voorschriften het dan gaat. Er wordt sowieso afgerekend en op dat punt is het amendement dus overbodig. Mijn oproep is de bureaucratie niet te verhogen.

De heer VEENSTRA: Ik vind het niet terecht dat de heer Weggemans een relatie met bureaucratie legt. Wij hebben een ASV en het is goed deze tender, waarin zoveel geld omgaat ...

De heer WEGGEMANS: Ik doelde op de bureaucratie die de vrager opgelegd krijgt. Wij kunnen het wel aan.

De heer VEENSTRA: Het gaat om de van toepassing zijnde voorschriften. Het is toch heel logisch die naast deze tender te leggen? Ik vind dat niet meer dan normaal. Bovendien wordt in de subsidieregeling zelf al driemaal naar de ASV verwezen.

De heer WEGGEMANS: Nou goed, heel simpel: het college voert altijd alles uit, het is dus geen probleem, maar wij kunnen er, althans in mijn beleving, helemaal niets mee.

De heer DOHLE: De gedeputeerde zegt bedrijven die op deze tender inschrijven niet ook nog eens alle regels van de ASV voor de voeten te willen leggen. Maar ik zie het toch anders: er zit namelijk een organisatie tussen.

De heer WEGGEMANS: Er hoeft helemaal geen organisatie tussen te zitten. Een tender is juist bedoeld om aanvragers direct te bedienen. Daarbij zijn dus geen intermediairs nodig. Daarom is voor de proceskosten ook maar €25.000,-- opgenomen. Ik begrijp het nu: de heer Dohle bedoelt met de proceskosten het geld waarmee alle intermediairs aan de haal gaan. In deze regeling is dat onmogelijk, die gaan niet met dit geld aan de haal. Daarom ook mijn vraag wat wij nog aan evaluatie moeten doen om de besteding van het bedrag van €25.000,-- helder te krijgen.

De heer S. DE JONG: Als ik de gedeputeerde goed begrijp kunnen GS alles uitvoeren wat de staten besluiten, maar ontraadt het college vanwege alle extra werk, tijd en energie aanvaarding van dit amendement ten sterkste.

De heer WEGGEMANS: Mijn belangrijkste bezwaar is dat dit amendement niet geheel recht doet aan het fenomeen tender.

De VOORZITTER: Ik stel voor de beraadslaging te sluiten.

De heer S. DE JONG: Voorzitter. Ik verzoek u de vergadering voor enkele minuten te schorsen.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 13.06 uur tot 13.14 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer S. DE JONG: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben met enige verbazing kennisgenomen van het voorliggende amendement en de discussie van zojuist.

Uiteindelijk blijven er nog 2 punten van discussie over, namelijk de tekst na het vierde en vijfde gedachtestreepje in het amendement: de minimaal 15 succesvolle projecten en de minimaal 20 extra arbeidsplaatsen na 2 jaar.

Het CDA is er heel erg voor resultaten beter meetbaar te maken, maar is tegen een heleboel extra bureaucratie.

Zoals het amendement nu luidt, zullen wij er tegenstemmen.

Onze eerste reden is dat deze tender is bedoeld om ondernemers, het onderwijs, het bedrijfsleven en noem ze allemaal maar op, aan te moedigen om meer innovatie te gaan plegen, terwijl wij denken dat deze extra regels ontmoedigend gaan werken.

Wij herhalen onze oproep om statenbreed eens te bespreken hoe wij het goed kunnen doen voor de werkgelegenheid.

De tweede reden om tegen het amendement te stemmen is de verhoging van de bureaucratie. Gisteren is in dit huis onder leiding van onze voorzitter een presentatie gehouden door de directeur van het Samenwerkingsverband Noord-Nederland (SNN) de heer Engelsman. Hij heeft in het algemeen bestuur (AB) van het SNN laten zien welk een regeldruk en kosten gemoeid gaan met allerlei subsidieregelingen.

Hoewel wij meer projecten en meer arbeidsplaatsen natuurlijk altijd goedvinden, gaan wij niet akkoord met dit amendement.

Ons voorstel is dat het college dit statenstuk terugneemt en zich beraadt op de gevolgen van aanvaarding van dit amendement.

De heer VEENSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik wil er toch nog iets over zeggen.

Op zich is dit amendement een aanscherping van wat er in het statenstuk staat. De door ons genoemde beleidseffecten wijken helemaal niet zoveel af van de in het statenstuk genoemde: alleen die met betrekking tot het aantal succesvolle projecten en het aantal extra arbeidsplaatsen worden wat scherper verwoord en daarnaast wordt er een gerichte evaluatie gevraagd. Volgens mij hoeft dat helemaal niet af te schrikken. Wij vinden het goed bij het beschikbaar stellen van zo'n groot bedrag een koppeling met het aantal arbeidsplaatsen te leggen.

Wij hebben niet voor niets een ASV en als het om dergelijk grote bedragen gaat lijkt er mij niets tegen de van toepassing zijnde voorschriften uit die ASV te hanteren. Volgens mij hoeft dat ook absoluut niet tot extra bureaucratie te leiden.

De VOORZITTER: Op het verzoek aan het college het stuk terug te nemen, zal nog een reactie moeten komen. Ik geef daarom het woord aan de heer Weggemans.

De heer WEGGEMANS: Mijnheer de voorzitter. Het terugnemen van een voorstel is in de politiek een heel zwaar middel en het college zal dit niet zomaar doen. Ik vind het heel aardig dat het CDA de staten voorstelt eerst iets meer te horen over wat de tender precies is, alvorens een besluit te nemen.

Het college neemt het voorstel niet terug. Het college is best in staat om in geval het amendement wordt aangenomen, wat ik dus uiteraard niet hoop, met de subsidieregeling om te gaan. Maar nogmaals, het amendement leidt tot niets goeds.

De KvK gaat de tender niet uitvoeren, dat doen wij gewoon zelf en als de KvK een evaluatieonderzoek moet doen naar de proceskosten, komen de intermediairs nog weer eens extra in beeld.

De heer S. DE JONG: Voorzitter. Mijn excuses richting het college dat ik het college gevraagd heb het stuk terug te nemen. Ik doe hierbij een oproep aan de staten nu niet over dit stuk te beslissen. Er is geen sprake van een fatale beslisdatum en wat is er dan tegen om er met ons allen nog eens goed over te discussiëren hoe wij het willen hebben. Ik vind het raar dat de collegepartijen nu iets anders aangeven dan wat het college zelf wil.

De heer VEENSTRA: Dat heet volgens mij dualisme en wij moeten ons niet te snel laten afschrikken. Als het amendement wordt aangenomen, moet het college het uitwerken en als daarbij blijkt dat uit aanvaarding van dit amendement vreselijke dingen voortvloeien, kunnen we het altijd nog eens in de Statencommissie BFE bespreken. Maar wij moeten het nooit terugtrekken.

De heer HOLMAN: Ik vind dat nu toch een heel raar beeld ontstaat. De heer Weggemans zegt eerst eigenlijk niet met het amendement te kunnen werken en vervolgens zegt hij dat als het amendement wordt aangenomen, het college er wel een mouw aan past. Of het college doet werkelijk wat in het amendement staat of het neemt het allemaal met een korreltje zout, maar in dat laatste geval ontstaat geen goed beeld.

De heer WEGGEMANS: Ik zeg dat het college er wel mee om kan gaan, maar de staten kunnen erop rekenen dat wij de KvK geen opdracht zullen geven een evaluatieonderzoek te doen. Maar dat horen de staten dan nog wel.

De beraadslaging wordt gesloten.

In stemming komt amendement A1.

Amendement A1 wordt met handopsteken aangenomen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de fracties van de PvdA, GroenLinks en de VVD voor aanvaarding van het amendement hebben gestemd en de overige fracties daartegen.

In stemming komt het na amendering gewijzigde statenstuk 2006-250.

Het statenstuk wordt met algemene stemmen aangenomen.

2. Het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Drenthe van 20 september 2006, kenmerk 38/5.7/2006010771, Verordening inzake de instelling, samenstelling en werkwijze van de Commissies voor behandeling en advisering over bezwaarschriften, beroepschriften en klachten (Verordening rechtsbescherming)

(statenstuk 2006-252, herzien)

met het op dit punt betrekking hebbende ongecorrigeerde verslag van de Statencommissie BFE van 8 november 2006.

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. De Statencommissie BFE heeft deze verordening verleden week besproken en eigenlijk was er commissiebreed instemming met de gedachte dat de zittingsduur van leden van de commissies gemaximeerd zou moeten worden. In die vergadering is afgesproken dat het college de verordening zou aanpassen en dat er vandaag een herziene verordening op ons bureau zou liggen.

Die lag er ook, maar wij zijn niet helemaal tevreden met de door het college voorgestelde tekst van artikel 6.1. Ik wil de nu voorgestelde tekst zodanig amenderen dat daarin de maximale zittingsduur duidelijk wordt vastgelegd. Het woord "uitgangspunt" en de toelichting van het college laten toch nog meer ruimte dan de bedoeling was van de commissie.

Ik wil, mede namens de fracties van de VVD en het CDA, het amendement nu indienen.

Amendement A2

Provinciale staten bijeen op 15 november 2006;

behandelend statenstuk 2006-252 herzien;

BESLUITEN:

artikel 6.1 van de verordening te laten luiden als volgt:

"De leden van de commissie worden benoemd voor een periode van 4 jaar en kunnen maximaal tweemaal voor 4 jaar worden herbenoemd";

en in de toelichting de laatste 11 regels van de tekst te laten vervallen.

De VOORZITTER: Dit amendement kan bij de beraadslaging worden betrokken. Het is weliswaar geschreven, maar ik heb wel slechtere handschriften gezien en bovendien is de strekking duidelijk: de maximale zittingsduur wordt 12 in plaats van 8 jaar.

De heer WEGGEMANS: Mijnheer de voorzitter. In de toelichting schrijft het college dat in het bijzondere geval van het in een klap aftreden van de hele commissie er een uitzondering moet worden gemaakt op de regel dat iemand maar tweemaal herbenoemd kan worden. De heer Sluiter wil vanwege de helderheid die uitzondering niet en het college heeft, mede gelet op de gang van zaken bij de bespreking van het vorige statenstuk, tegen die gedachte geen bezwaar.

De VOORZITTER: Begrijp ik goed dat het college het amendement overneemt?

De heer WEGGEMANS: Met genoegen.

De VOORZITTER: Dan is daarmee het statenstuk gewijzigd.

Het na amendering gewijzigde statenstuk wordt met algemene stemmen aangenomen.

3. Het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Drenthe van 27 september 2006, kenmerk 39/5.10/2006010763, Marketing en promotie Drenthe

(statenstuk 2006-255)

met het op dit punt betrekking hebbende ongecorrigeerde verslag van de Statencommissie BFE van 8 november 2006.

De heer LOOMAN: Mijnheer de voorzitter. Wat ons betreft is het goed te kunnen constateren dat tijdens de behandeling in de commissie bleek dat er zowel bij de staten als bij de marktpartijen brede steun is voor dit voorstel. In de commissie is nog een discussietje aangezwengeld over onze relatie met de stichting die drie ton krijgt om het allemaal uit te voeren en die ervoor moet zorgen dat het bedrag van € 1 miljoen wordt omgezet. Wij hebben de suggestie gedaan de leden van de Raad van Toezicht van die stichting te laten benoemen door GS. Wij hebben daar nog eens over nagedacht, met name naar aanleiding van de opmerking van D66 dat zoiets ten principale zou moeten worden bekeken.

De staten van Drenthe hebben in 2002 de Nota bestuursfuncties vastgesteld. In het weekend heb ik via het SIS geprobeerd die nota boven tafel te krijgen; het is mij helaas niet gelukt, maar in onderschrijf het uitgangspunt van de heer Sluiter dat wij dit ten principale zouden moeten bekijken. In die zin roep ik de nieuwe staten op de Nota bestuursfuncties te evalueren.

Ik blijf zitten met het punt dat wij gaan werken met een stichting waarin veel provinciaal geld omgaat en waarover de staten uiteindelijk helemaal geen zeggenschap hebben. Zou het niet zo geregeld kunnen worden dat in de statuten van de stichting waarmee straks samengewerkt moet worden, de profielen van de bestuurders worden vastgelegd? Dan is duidelijk wat voor type bestuurders in die Raad van Toezicht zitting moeten hebben om zeker te hebben dat er goed gefunctioneerd wordt. Ik denk dan aan een voorzitter met het profiel van een boegbeeld, die bruggen kan bouwen en dingen aan elkaar kan zetten. In die Raad van Toezicht moet kennis aanwezig zijn van het bedrijfsleven en van marketing en promotie. Door dit in de statuten op te nemen, ontstaat een kwalitatieve borging van de soort van Raad van Toezicht.

Die suggestie wil ik aan het college meegeven.

De heer HOLMAN: Mijnheer de voorzitter. De fractie van het CDA heeft zich vanaf het begin, en in eerste instantie samen met de fractie van de PvdA, sterk gemaakt voor een goede Drenthe-promotie. Wij zijn content met wat nu voorligt en wij hebben grote verwachtingen van de effecten.

Wij denken dat goede zaken gerealiseerd kunnen worden. Het bedrag van € 1,3 miljoen moet en kan goed besteed worden en wij wensen de mensen die het werk moeten doen, heel veel succes.

Ik wil nog wel een opmerking maken naar aanleiding van het betoog van de heer Looman. Wij vinden het verstandig dat de PvdA nu niet het initiatief neemt om GS de leden van de Raad van Toezicht van die stichting te laten benoemen. Wij geven nu geld voor een beperkt aantal jaren, namelijk vier jaar, en dat is de minimumtermijn om te laten bewijzen dat het project succesvol is. Als het werk ons niet aanstaat hebben wij altijd nog de gelegenheid om na die periode geen geld meer of alleen onder bepaalde voorwaarden ter beschikking te stellen. Daarmee hebben wij een goede mogelijkheid om sturing te geven als er naar onze mening echt iets moet gebeuren.

De vraag is een beetje dezelfde als bij de behandeling van statenstuk 2006-250. Moeten wij wel alles willen regelen en moeten wij alles tot in detail vastleggen of moeten wij de Raad van Toezicht gewoon de mogelijkheid geven te doen wat hij moet doen? Voor wat een Raad van Toezicht moet doen, gelden algemene en zelfs wettelijke normen. Iedere zichzelf respecterende Raad van Toezicht en de daarbij betrokken organisaties zullen er zorg voor dragen dat de Raad van Toezicht breed is samengesteld. Volgens ons moeten wij niet de regelzucht willen hebben om de zaak tot op detailniveau te regelen. Wij hebben vertrouwen in de organisatie zoals die nu wordt opgezet en wij hebben vertrouwen in het plan en in de uitvoering ervan.

De heer BOMHOF: Mijnheer de voorzitter. Na de uitgebreide gedachtewisseling in de Statencommissie BFE wil ik namens mijn fractie nog enkele opmerkingen maken over dit thema.

Onze waardering voor het stuk is alleen maar groter geworden. In de commissie is duidelijkheid gekomen over hoe zal worden omgegaan met de slogans "Da's nou Drenthe.nl" en "Dat is Drents", dat laten we aan het bedrijfsleven over. De Stichting Drenthe Marketing Plus zal naadloos overgaan in een nieuwe organisatie, de koppeling met provinciaal geld en cofinanciering is losgelaten en er zal zoveel mogelijk gebruik worden gemaakt van de bestaande menskracht om te kunnen voortborduren op marketingkennis en opgebouwde netwerken.

In de commissie is ook het punt van de nulmeting aan de orde gekomen. Wij hebben nog eens in al eerder verschenen stukken gekeken en het wil ons voorkomen dat in het rapport van Marktplan van maart 2006 al een uitgebreide nulmeting is gedaan over het imago en over de merkbekendheid. Dit rapport zal moeten worden meegenomen in de aanstaande nulmeting.

De bijdrage aan de VVV's is ook in de commissie aan de orde gekomen. Mijn fractie heeft nog eens bekeken hoe het in een eerder stadium was geregeld. In een eerder stadium is gezegd dat de Begroting van de VVV Drenthe plus vanaf 2007 geen provinciale bijdrage meer kent. Op 14 juni 2006 is motie M14 ingediend, in welke motie is uitgesproken dat de verantwoordelijkheid voor de VVV Drenthe plus niet bij de provincie Drenthe dient te liggen. Die motie is statenbreed aangenomen, dus onze fractie is er bepaald geen voorstander van om het bedrag dat nog resteert uit het budget, zo'n € 150.000,- per jaar, te besteden voor onder meer voor ICT-doeleinden, zoals de heer Weggemans zei, voor de VVV Drenthe plus. Dat moeten de gemeenten dan zelf maar doen, vinden wij.

De invloed van de provincie is een belangrijk punt. Ook wij zijn van mening dat wij er via controle toch wat zicht op moeten houden, want het gaat wel om € 1,3 miljoen per jaar en dat gedurende vier jaar.

Als de ASV wordt toegepast, kunnen voor marketing en promotie doelen worden vastgesteld. Die doelen zijn afrekenbaar en evalueerbaar en dat zal voor zowel de medewerkers van de organisatie als voor de Raad van Toezicht voldoende motivering zijn om te trachten tot de gewenste resultaten te komen.

Wanneer die resultaten er niet komen - zoiets kan natuurlijk - staat niet alleen de provinciale geldstroom ter discussie, maar eventueel ook het voortbestaan van de organisatie, inclusief de Raad van Toezicht. Van die dreiging zullen voldoende prikkels uitgaan om de organisatie scherp te houden.

Ik kom ten slotte op het markt- en communicatieplan dat nog opgesteld moet worden, want wat er nu is, is niet meer dan een verzameling van losse ideeën die nog nader moeten worden uitgewerkt. Ik denk dat het goed is dat de nieuwe organisatie ook rekening gaat houden met het provinciaal beleid. Dit betekent dat de organisatie als het om werk gaat, moet kijken of ook schone industrie kan worden agetrokken en dat, wanneer het gaat om recreëren, niet de verwachting moet worden gewekt dat er in Drenthe pretparken kunnen komen. Dat kan domweg niet.

Het voordeel van het rekening houden met provinciaal beleid is ten eerste dat er geen teleurstellingen zijn omdat geen bepaalde verwachtingen zijn gewekt en ten tweede dat er geldstromen mogelijk zijn (SNN-geld als het gaat om schone industrie) waardoor de provincie extra sturend kan optreden voor de promotie van Drenthe.

De VOORZITTER: Dan is nu het woord aan de heer Langenkamp.

(De leden van de fractie van GroenLinks hangen een t-shirt met de opdruk Da's nou Drenthe! over de rand van hun tafel.)

De VOORZITTER: De fractie van GroenLinks had toestemming gevraagd de shirts aan te mogen trekken; passen ze misschien niet?

De heer KUIPER: Daar passen wij niet meer in, voorzitter.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Nog bedankt voor de toestemming, maar uiteindelijk hebben wij toch voor onze eigen lijn gekozen.

Voorzitter. Ook GroenLinks is blij dat de slogan "Da's nou Drenthe!" blijft bestaan. Die slogan veranderen lijkt ons geen goed idee; het is gewoon kapitaalvernietiging. Tijdens de commissievergadering bleek dat er ook in de samenleving draagvlak voor die slogan is: de publieke tribune zat vol en het was lang geleden dat dit het geval was.

Wat nog niet helemaal duidelijk is, is de overgang van het personeel. Ik hoorde de heer Bomhof net zeggen dat dit zoveel mogelijk het geval zal zijn, maar ik heb die woorden nog niet van de gedeputeerde gehoord. Voor de radio zei hij achteraf dat het personeel dit uiteraard zelf beslist en dat is nogal wies, want personeel dat niet over wil gaan, doet dat niet, maar ik hoor graag uit de mond van de gedeputeerde dat het goed is dat de mensen die het werk nu al doen, daar gewoon mee doorgaan. De verbrede promotiecampagne is namelijk niet iets, dat nu ineens begint, eigenlijk zijn wij al met fase 3 bezig.

De heer LOOMAN: Deze woorden komen mij wat merkwaardig voor. Wij hebben zojuist een heel kritische discussie gehad over de vraag of de provincie zich wel mag bemoeien met een Raad van Toezicht die op afstand staat van het dagelijks werk en nu wordt gezegd dat wij als staten moeten beslissen over de samenstelling van het personeelsbestand van die nieuwe stichting. Als het uitgangspunt is: neem afstand en laat het over aan de stichting, dan slaat de heer Langenkamp met het voorstel dat hij nu doet aardig door.

De heer LANGENKAMP: De heer Looman plaatst deze interruptie een zin te vroeg. Mijn volgende zin zou zijn dat de gedeputeerde heeft gezegd dat dit inderdaad aan de Raad van Toezicht is, maar het lijkt mij goed dat vanuit dit huis benadrukt wordt dat geen verlies aan tijd, kennis en netwerk moet optreden, maar dat het werk naadloos moet doorgaan. Men is immers al met dit werk bezig.

Voorzitter. Ik kom op de financiële verdeling, een punt dat ook door de heer Bomhof aan de orde is gesteld. In het verhaal van Marktplan, dat als bijlage bij het statenstuk is gevoegd, staat een aantal ideeën. "Een goed houvast" voor de eerste jaren. De bedragen van € 400.000,- of € 115.000,- voor recreatie en toerisme liggen nog niet vast. Is de gedeputeerde met mij van mening dat de verbrede promotiecampagne niet ten koste mag gaan van recreatie en toerisme, zeker niet in 2008, want dan is daarvoor nog slechts - het bedrag is weliswaar indicatief - € 115.000,- begroot?

Voor de organisatie was € 450.000,- beschikbaar, maar het college vindt € 300.000,- voldoende omdat het, zo zei de heer Weggemans, een kleine organisatie moet zijn. Dat vind ik een vreemd argument. Volgens mij moet het in de eerste plaats een goede organisatie zijn en als die organisatie dan kleiner kan zijn is het mooi, maar een kleine organisatie moet niet het uitgangspunt zijn. De organisatie krijgt de komende tijd heel wat voor de kiezen. De promotie van recreatie en toerisme staat zo langzamerhand op de rails, maar het aspect wonen en werken moet nog helemaal opgebouwd worden.

Ik vraag mij dan ook af of € 300.000,- genoeg is. Mijn voorstel is dan ook om in 2008 bij de evaluatie van 2007 te bekijken of het echt niet nodig is het bedrag met nog € 150.000,- te verhogen.

Het bedrag van € 150.000,- wordt nu gebruikt om de VVV's een bruidsschat mee te geven en op zich ben ik daar wel blij mee, want er is inmiddels al zoveel tijd en geld gestopt in de fusie dat het nu zaak is die kwestie goed af te ronden. Er dreigt van alles in elkaar te storten en de provincie moet dan niet haar handen ervan aftrekken en het aan de gemeenten overlaten de zaak op te lossen; de provincie moet samen met de gemeenten het probleem oplossen. Wij vinden het dus prima dat daarvoor € 150.000,- beschikbaar is, maar dan wel onder een aantal voorwaarden, dus niet als bruidsschat met het idee "en nu red je je er maar mee". De heer Looman vindt misschien dat wij ons er niet meer mee moeten bemoeien omdat het gemeentelijk beleid is, maar ik vind dat wij samen met de gemeenten moeten proberen het goed op poten te zetten, want wij willen voorkomen dat al die tonnen die er inmiddels in gestopt zijn, vergeefs zijn geweest.

De heer Looman stelt voor de voorzitter van de Raad van Toezicht uit of door de staten te laten benoemen of die door de staten te laten aanzoeken, zoals ook bij GAE en in Coevorden is gebeurd.

De heer LOOMAN: Een dergelijk voorstel heb ik niet gedaan.

De heer LANGENKAMP: Ik heb begrepen dat de heer Looman de voorzitter van de Raad van Toezicht door de provincie wil laten benoemen.

De heer LOOMAN: Ik heb in de commissie de gedachte geopperd of GS de bevoegdheid moet krijgen de Raad van Toezicht samen te stellen. Die gedachte heb ik later teruggenomen en voorgesteld in plaats daarvan in de statuten een omschrijving op te nemen van de kwaliteiten van de bestuurders. Het moeten geen bestuurders zijn die door brancheorganisaties naar voren worden geschoven, maar bestuurders die benoemd zijn vanwege hun kwaliteiten. Dát is mijn voorstel.

De heer LANGENKAMP: Ik geloof dat de heer Weggemans al vele malen heeft gezegd dat de bestuurders juist niet uit de branche moeten komen.

De heer LOOMAN: Dat zeg ik nu net.

De heer LANGENKAMP: Dan zijn wij het daarover wel eens.

Ik sluit mij in zoverre bij het voorstel aan, dat het ook mij goed lijkt eens te evalueren hoe het gaat nu wij niet meer een directe commissaris bij GAE hebben. Bij de WMD hebben wij die nog wel, maar bij het Europark in Coevorden is het eigenlijk helemaal mislukt, want toen daar problemen ontstonden was onze eigen vertegenwoordiger binnen de kortste keren verdwenen. Het lijkt mij goed al die varianten te evalueren en daarbij te bekijken op welke manier toch nog een vinger aan de pols kan worden gehouden.

De heer BOMHOF: Een jaar of twee geleden hebben de staten uitgesproken dat hun bemoeienis met de Drentse VVV's een aflopen traject is, omdat de gemeenten dat zelf moeten gaan doen. In de Begroting 2007 is daarom niet alleen geen bijdrage van de provincie meer opgenomen, maar is zelfs sprake van een aflopende bijdrage van de gemeenten. Nu kan de provincie wel gekke Henkie blijven en de VVV's geld blijven geven, maar als de gemeenten zelf hun bijdrage verminderen mag de provincie zich toch wel achter de oren krabben en zich afvragen of het wel verstandig is nog € 150.000,- beschikbaar te stellen. Volgens mij moet de provincie gewoon geen geld meer geven.

De heer LANGENKAMP: Ik ken de opvatting van de heer Bomhof, maar ik denk er iets anders over. Provincie en gemeenten zijn het traject samen ingegaan en de provincie heeft er aardig wat geld ingestopt en mijn voorstel is dit nog een jaar, en dan heel gericht, te doen, omdat er dan een kans is dat de VVV-structuur overeind blijft. Wij moeten voorkomen dat er VVV's failliet gaan, want wij hebben die VVV's nodig in het marketingverhaal dat nu wordt opgezet.

De heer BOMHOF: Dat begrijp ik wel, maar het gaat erom dat de provincie niet moet gaan betalen als de gemeenten hun bijdrage verminderen. Dat die VVV's moeten blijven bestaan, daarover zijn wij het roerend eens, maar wij moeten de verantwoordelijkheid daar leggen waar die thuishoort en dat is in dit geval bij de gemeenten. De provincie moet er nu een keertje mee ophouden.

De heer LANGENKAMP: Over die verantwoordelijkheid ben ik het helemaal met de heer Bomhof eens, maar wij moeten het wel samen goed in de steigers zetten.

De heer WEGGEMANS: Mijnheer de voorzitter. Namens het college dank ik de staten voor de brede instemming met dit statenstuk.

De opmerkingen die nog gemaakt zijn, hebben voornamelijk betrekking op de soort stichting die er moet komen.

Het college houdt zich aan de door de staten vastgestelde Nota bestuursfuncties en aan de later afgesproken lijn over hoe om te gaan met dergelijke instellingen. Die lijn is dat wij weinig invloed hebben op hoe de Raad van Toezicht is samengesteld. Het college stelt zich wel voor in de statuten op te nemen dat het college de eerste Raad van Toezicht benoemt. Het college neemt ook de suggestie van de heer Looman over om in de statuten op te nemen aan welke eisen de leden van de Raad van Toezicht moeten voldoen. Daarbij is, zoals ik ook al in de commissievergadering heb gezegd, de onafhankelijkheid een eerste vereiste. Er kan dus geen sprake zijn van belangenbehartiging via de Raad van Toezicht. Er is sprake van een overgangssituatie en de inzet van het college, van de stichting in wording en van "Da's nou Drenthe!" is om die overgang naadloos te laten verlopen. Ten aanzien van het personeel moet dan de formele weg worden behandeld, wat betekent dat de nieuwe stichting personeel in dienst neemt of contracten sluit met personen die het werk gaan doen. Maar duidelijk moet zijn dat eenieder naar een naadloze overgang streeft.

De heer Langenkamp vraagt zich af of recreatie en toerisme er niet wat mager af komt, maar hij moet niet vergeten dat via "Da's nou Drenthe!" heel veel algemene Drenthe-promotie wordt gedaan. Toen de canon van de geschiedenis van Nederland aangaf dat het allemaal bij de hunebedden begon, is daar direct promotie op gezet. Dat is geen toeristische promotie, dat is Drenthe-promotie. In die zin moeten wij daarom niet nu al kijken naar hoe het geld is verdeeld, maar moeten wij eerst aan de gang gaan met de algemene Drenthe-promotie en ook doorgaan met het promotie van recreatie en toerisme, ook voorzien van geld. Uiteraard komt er wel een verdeling van het geld - en daarbij komt ook wonen en werken in beeld - maar dat zal niet zo absoluut zijn dat "Da's nou Drenthe!" uit het bedrag van € 162.000,- moet worden betaald. Ik hoop dat de nieuwe stichting daar straks heel verstandig mee om zal gaan.

Met betrekking tot een nulmeting wil ik erop wijzen dat wat er al is, ook wordt gebruikt. Het is niet zo dat alles wat Marktplan heeft gedaan nu gewoon weg is.

Als het om de VVV Drenthe plus gaat ben ik het zowel met de heer Bomhof als met de heer Langenkamp eens. De bijdrage van de provincie houdt op, maar de suggestie dat de gemeenten minder gaan doen is niet juist. Het college heeft inmiddels de Begroting 2007 gekregen en daarin is een hogere exploitatiebijdrage van de gemeenten voor de VVV opgenomen. In die Begroting wordt de provincie wel gevraagd mee te helpen om een moderne VVV op te zetten en als portefeuillehouder heb ik gezegd dat de provincie dan bereid is voor de ICT enig geld beschikbaar te stellen. De VVV's vragen zelfs minder dan het door de heer Langenkamp genoemde bedrag van €150.000,-, maar het geld voor ICT hoeft niet per se uit dat bedrag te komen, het kan ook uit de programmalijn of het economisch structuurfonds komen. Ik ga ervan uit dat het allemaal heel goed afloopt, maar duidelijk moet zijn dat wij ophouden met de subsidiëring. De gemeenten weten dit en zijn er niet erg van geschrokken.

Wij hebben het gevoel dat de VVV en het Recreatieschap wat naar elkaar toegroeien, ook in bestuurlijke zin, er is een positieve ontwikkeling. Er zijn 12 Drentse gemeenten en ik denk niet dat een daarvan erop uit is om de Drentse VVV failliet te laten gaan. Op zich zou dat ook een ramp zijn, want wie zou dan de promotie van het Drentse toerisme moeten organiseren?

Het bedrag van € 300.000,- lijkt ons voorlopig genoeg. In 2008 bij de evaluatie horen wij wel van de Raad van Toezicht of dit voldoende is.

TWEEDE TERMIJN

De heer BOMHOF: Mijnheer de voorzitter. Kennelijk is de Begroting van de VVV Drenthe plus die de heer Weggemans in zijn bezit heeft actueler dan de versie die wij daarvan hebben.

De heer LANGENKAMP: De nieuwe versie is officieel al wel bekend.

De heer BOMHOF: Dat is dan misschien wel zo, maar die is dan niet officieel aan de staten toegezonden.

Met betrekking tot de bijdrage aan de VVV Drenthe plus wachten wij de voorstellen van het college af en dan zullen wij daarover wel een besluit nemen.

De heer WEGGEMANS: Voorzitter. In het duale systeem mogen GS de bijdrage vaststellen, maar als dit is gebeurd zullen wij de staten daarover informeren.

Vervolgens besluiten de zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

4. Het voorstel van het college van gedeputeerde staten van 27 september 2006, kenmerk 39/5.11/2006011147, Aanvulling project Revitalisering provinciehuis, isolatieglas

(statenstuk 2006-256)

5. Het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Drenthe van 24 oktober 2006, kenmerk 42/5.12/2006012079, Aanvulling project Revitalisering provinciehuis II, warmte- en koudeopslag

(statenstuk 2006-259)

met de daarop betrekking hebbende brief van het college van gedeputeerde staten van 10 november 2006

en het op deze punten betrekking hebbende ongecorrigeerde verslag van de Statencommissie BFE 8 november 2006.

De heer LANTING: Mijnheer de voorzitter. Opnieuw zijn er voorstellen aan de orde die betrekking hebben op de revitalisering of, eenvoudiger gezegd, de verbouw van het provinciehuis.

Toen de fractie van GroenLinks in de vorige vergadering wat zei over salamitactiek, reageerde de gedeputeerde beslist ontkennend. Door het separaat opvoeren van deze twee agendapunten, kan de conclusie echter nauwelijks een andere zijn dan dat hiervan wel degelijk sprake is. Het aanbrengen van isolatieglas en een opslag voor warmte- en koudeopslag betekent een verhoging van het budget met bijna een miljoen. En dan komt de ICT er op een later moment ook nog bij. Het geschatte bedrag van € 15 à € 16 miljoen zal dan ook zeker wel worden gehaald en dat is toch een heel ander bedrag dan het in eerste instantie geschatte bedrag van € 13 miljoen.

Wij vinden dit een slechte manier van communiceren met de burger, want die kijkt immers over onze schouder mee. PS moeten op grond van hun controlerende taak toekijken of uitgaven verantwoord zijn en of misschien ook besparingen kunnen worden gevonden. De ALD blijft zich dan ook tegen de voorgestelde investering verzetten.

Dat aan het provinciehuis onderhoud moet worden gepleegd en dat verbeteringen worden aangebracht waardoor de arbeidsomstandigheden voor de medewerkers en andere gebruikers worden verbeterd, is voor ons geen punt van discussie, maar een degelijke en actuele onderbouwing van de noodzaak van de nu voorgestelde ingreep ontbreekt. Dat is niet aan de Drentse burger uit te leggen.

Voorzitter. In alle westerse welvaartsstaten neemt het vertrouwen in het ambtelijk apparaat af.

Nederlanders hebben van alle inwoners van de EU-landen nog het minste vertrouwen in het ambtelijk apparaat, zo stelde het Centraal Planbureau (CPB) onlangs vast.

Als investeringen van de nu voorgestelde omvang worden gedaan, moeten deze duidelijk en zakelijk onderbouwd zijn. Er zal vanuit visie en ambitie moeten worden aangegeven hoeveel mensen en welke disciplines er nodig zijn voor het optimaal, maar sober uitvoeren van de opgelegde taken. Voor hoeveel mensen bouwen wij eigenlijk? Uitgaan van het huidige aantal ambtenaren vinden wij absurd. Er is een groot aantal ontwikkelingen, waarvoor de Drentse politiek de ogen niet mag sluiten. Streeft niet een groot aantal politieke partijen naar vermindering van het aantal ambtenaren en wordt daarbij niet het percentage van 25 genoemd? Moet er geen stevige discussie over de noodzaak en het functioneren van het middenbestuur worden gevoerd?

Het IPO verwacht een stevige korting op de provinciale middelen. Is de provincie al niet bezig met een tweetal verandertrajecten dat moet leiden tot een andere en beter presterende ambtenaar, waardoor vermindering van het aantal ambtenaren mogelijk is?

De voordelen van automatisering en digitalisering leiden nu al tot vermindering van de benodigde menskracht. De Ondernemingsraad (OR) heeft op 6 oktober om een koppeling met en afstemming van de verbouw op de organisatorische ontwikkeling gevraagd. Uit een onderzoek van Berenschot-Elsevier blijkt dat tussen 2005 en 2006 het aantal provinciale ambtenaren in Nederland is gedaald van 14.000 tot 13.000. Dat is 7%. Hoeveel heeft de provincie Drenthe hieraan bijgedragen?

De heer HARLEMAN: Spreekt de heer Lanting nu over dubbel glas en de warmte- en koudeopslag of is hij nog steeds bezig met het voorstel van 4 oktober?

De heer LANTING: Ik spreek over het totaal. De voorliggende plannen zijn aanvullingen op het oude plan.

Uit hetzelfde onderzoek blijkt dat het aantal ambtenaren bij de waterschappen met 1.200 is toegenomen, maar dat even tussen haakjes.

Naar onze mening kan en mag Drenthe de ogen niet sluiten voor deze gegevens.

Voorzitter. Het voorstel is het aantal vergader- en projectie ruimtes met 8 te laten toenemen, terwijl het aantal statenleden daalt van 51 naar 41 en digitalisering een steeds groter effect heeft. De provincie heeft dus echt iets uit te leggen als het vertrouwen wil behouden of herstellen.

Elke burger die subsidie aanvraagt, moet zijn verzoek tot 2 cijfers achter de komma onderbouwen. Een overheid die anderen die verplichting oplegt, moet zelf ook de uiterste zorgvuldigheid aan de dag leggen. De ALD wil daarom wederom nadrukkelijk aangegeven tegen deze omvang van investeringen te zijn. Er is nu nog voldoende tijd om voor 1 februari 2007 een beter onderbouwd plan te presenteren. Bij de gemeenten zijn de laatste jaren 10.000 ambtenaren afgevoerd. De burger ergert zich nu, en terecht, aan onderbezette gemeentehuizen, die nu te groot zijn, terwijl sommige ervan nog maar pas gebouwd zijn. Laten wij van deze les leren en niet dezelfde fouten maken.

Voorzitter. Wij hebben onze visie op het totaal nog eens helder uiteen willen zetten. Wij zullen daarvoor weinig applaus krijgen - de grote partijen hebben immers snorrend met dit voorstel ingestemd - maar de toekomst zal leren wie gelijk heeft. Dat gelijk krijgen wij nu dus niet.

De heer DE HAAS: Het waren niet alleen de grote partijen, er was ook een kleine partij die met het voorstel instemde, maar dat zal de heer Lanting inmiddels vergeten zijn.

De heer LANTING: Sorry, dat ik de partij van de heer De Haas niet noemde. Ik vul mijn verhaal daarom aan met de woorden dat ook enkele kleine partijen met het voorstel instemden.

De heer ROUGOOR: Voorzitter. De heer Lanting heeft enkel en alleen gesproken over de bezetting van het gebouw door ambtenaren, maar het gaat in de voorstellen ook om milieumaatregelen als de uitstoot van CO₂. Wij hebben te maken met het huidige bouwvolume en hebben de voorgestelde investeringen dan geen positief rendement en zo ja, waarom zou de ALD daar dan tegen zijn?

De heer LANTING: Ik heb helemaal niet gezegd tegen een verbouwing of aanpassing of tegen verbeterde arbeidsomstandigheden voor de ambtenaren te zijn.

De heer ROUGOOR: Het gaat bij deze voorstellen om het milieu. Het gaat om de vermindering van de CO₂-uitstoot en om het bereiken van besparingen op het energiegebruik. Hoe kan de heer Lanting daar tegen zijn?

De heer LANTING: Het gaat ons erom dat alle plannen in de totaliteit worden bekeken, dus dat ook wordt bekeken voor hoeveel mensen er wordt gebouwd. De plannen moeten daarop worden aangepast. Zo heb ik niet de indruk dat als het om ICT gaat in dit huis met de allermooiste middelen wordt gewerkt. Misschien moeten op dat terrein wel extra investeringen worden gedaan. Ik ben op zich dus niet tegen investeringen, maar eerst moet duidelijk zijn om hoeveel mensen het gaat.

De heer ROUGOOR: Maar het gaat nu om de warmte- en koudeopslag en de beglazing. We kunnen niet verder met gaten in de ramen. Sommige investeringen moeten gewoon gedaan worden. Het is dus niet voldoende alleen naar de organisatie te kijken.

De heer BOMHOF: Voorzitter. Ik wil de heer Rougoor graag bijvallen. Ik heb de indruk dat de heer Lanting verkeerde stukken voor zich heeft. Hij spreekt over de bezetting van dit huis en over ICT, maar volgens mij gaat het bij deze agendapunten alleen over isolatieglas en warmte- en koudeopslag en verder over niks. Ik verzoek de heer Lanting op die punten in te gaan en daarbij vooral ter zake te blijven.

De heer LANTING: Ik heb inderdaad niet bestudeerd of de meterkast links of rechts van de voordeur moet komen. Het gaat ons in eerste instantie om het totaal aan investeringen en de samenhang daartussen. Ik wil wel verklappen dat wij voor maatregelen zijn waarmee het energiegebruik kan worden beperkt en waarmee de medewerkers van moderne middelen gebruik kunnen maken.

De heer S. DE JONG: Mijnheer de voorzitter. Naar aanleiding van de discussie van verleden week in de Statencommissie BFE heeft mijn fractie nog eens overleg gehad over deze voorstellen. Dit overleg heeft ertoe geleid dat wij voor statenstuk 2006-256, het voorstel met betrekking tot het isolatieglas, zullen stemmen en tegen het voorstel voor de warmte- en koudeopslag. Wij denken dat het wel verstandig is de voorgestelde maatregelen uit te voeren, maar zijn van mening dat het stuk over de warmte- en koudeopslag nog niet goed doordacht is.

Op 7 november, een dag voor de commissievergadering, kregen wij per brief nog aanvullende informatie. Ik heb ook van de andere fracties begrepen dat zij grote moeite hebben met de volledigheid. Het zou eigenlijk allemaal veel later komen en op een gegeven moment kwam het bericht dat het toch sneller kon, maar wij hebben het idee dat het nu allemaal wat te snel gaat. Ons voorstel is dan ook over de warmte- en koudeopslag op een later tijdstip een beslissing te nemen. Wat is er tegen om het besluit hierover nog even uit te stellen?

De heer LANGENKAMP: Toen ik in de vorige statenvergadering dezelfde vraag stelde, zei de heer De Jong er alle vertrouwen in te hebben dat de informatie op tijd zou komen. Hoe kan hij dan nu zeggen dat de informatie te laat is gekomen? De heer De Jong had in de vorige vergadering GroenLinks moeten steunen.

De heer S. DE JONG: Ik denk dat de heer Langenkamp doelt op de vergadering van 4 oktober, want toen hebben wij hierover gesproken. Maar de brief van 7 november hebben wij pas op de avond voor de commissievergadering per e-mail ontvangen.

De heer LANGENKAMP: In de vergadering waarin ik steeds sprak over salamitactiek - ik heb later begrepen dat die term verkeerd was, want salamitactiek betekent dat er elke keer wat afgaat in plaats van dat er iets bijkomt - heb ik gezegd dat er nog heel veel informatie moest komen en dat het daarom beter

was om de beslissing over het geheel van maatregelen uit te stellen. Daarom heb ik in die statenvergadering aan het college gevraagd het voorstel terug te nemen. Het CDA vond dat toen niet nodig, maar zegt nu dat alle informatie toch wel wat te laat is gekomen. Dat vind ik vreemd. Ik denk dat het CDA in oktober iets langer na had moeten denken voor het die uitspraak deed.

De heer S. DE JONG: Dat ben ik helemaal met de heer Langenkamp eens, maar naar mijn gevoel gaat het wel om twee aparte grootheden. Op 4 oktober ging het om de revitalisering van het provinciehuis en over een bedrag van € 12 à € 13 miljoen. Om het college de gelegenheid te geven verder te werken aan de plannen, was het belangrijk daarover toen te beslissen. De gedeputeerde heeft ons er toen van overtuigd dat er een goed voorstel voorlag en daarom hebben wij ermee ingestemd. Toen heeft zij ook gezegd dat er nog een stuk kwam over de zonwering en over de warmte- en koudeopslag. Wij hebben toen gezegd dat wij alle stukken graag in een keer hadden ontvangen en de reactie van de gedeputeerde daarop was dat zij haar uiterste best had gedaan, maar dat dit niet was gelukt. Maar ik heb de indruk dat het stuk over de warmte- en koudeopslag ook voor de gedeputeerde wel wat uit de lucht is komen vallen. Op 4 oktober hebben wij aangedrongen op een tijdige toezending van de correcte informatie en onze conclusie op basis van de brief van 7 november is dat het nu ineens allemaal razendsnel gaat. Ons voorstel is daarom de beslissing over dit stuk uit te stellen tot de volgende vergadering, want volgens ons is het niet noodzakelijk dat wij er vandaag al over besluiten. Op het provinciehuis zijn voor heel veel geld zonnecellen geplaatst - de provincie heeft op het gebied de innovatie op energiegebied een voorbeeldfunctie - en het is natuurlijk hartstikke fijn dat die heel goed werken, maar het is dan jammer dat de panelen in de hal niet de juiste informatie geven. Het lijkt mij goed die dingen eerst op orde te hebben alvorens nieuwe stappen te zetten.

De heer BOMHOF: Het is mij nog niet duidelijk welke informatie de heer De Jong mist in de nagekomen stukken. Er is een brief van 7 november en daarna kwam er, in aanvulling op de commissievergadering en in aanvulling op het statenstuk, op 19 november nog een brief met informatie. Mijn fractie vindt het heel duidelijke stukken, waarin onder andere de vragen die in de commissie zijn gesteld, heel duidelijk worden beantwoord. Wat mist de heer De Jong dan nog?

De heer S. DE JONG: Dat heb ik verleden week in de commissie al aangegeven. Het begint bij de argumenten.

De heer BOMHOF: In de Statencommissie BFE hadden wij ook nog vragen, maar na de brief van het college van 10 november hebben wij geen vragen meer. Het CDA heeft kennelijk nog wel vragen en dan wil ik wel eens horen welke dat zijn.

De heer S. DE JONG: Op grond van de informatie die vorige week voorlag kunnen wij op zo korte termijn geen goed onderscheid maken tussen de verschillende voorstellen. Daarom stellen wij voor nu geen besluit te nemen. Wij zien de noodzaak van het nu nemen van een besluit ook niet in. Wij willen graag nog wat meer tijd.

De heer ROUGOOR: Mijnheer de voorzitter. De voorstellen met betrekking tot de warmte- en koudeopslag en de beglazing zijn uitgebreid behandeld in de commissie. Op enkele vragen, die toen niet beantwoord konden worden, is het antwoord in de brief van 10 november gekomen. De vragen van de PvdA zijn in de commissievergadering redelijk welwillend beantwoord, maar de brief van 10 november stelt toch enigszins teleur. Op de vraag of de voorgestelde maatregelen het resultaat zijn van een brede afweging, is het antwoord dat dit het geval is en het college verwijst daarbij naar een onderzoek uit 2001. Dat is dus een onderzoek van vijf jaar geleden en intussen is de wereld verder gegaan. Het klimaat wordt natter en warmer, maand na maand sneuvelen er warmterecords: we leven in de Drentse subtropen met op 15 november een temperatuur van 15 °C. Het rendement van de energiebesparende maatregelen is toegenomen, alsmede het aantal veelbelovende alternatieven. Wij vinden het jammer dat deze ontwikkelingen niet in de afweging zijn meegenomen.

De PvdA heeft gepleit voor een flexibel energieconcept voor het provinciehuis, naast een flexibel werkconcept. In de brief van 10 november staat dat de flexibiliteit om in te spelen op nieuwe kansen beperkt is. De verbouwing biedt kennelijk een window of opportunities en daarnaast zijn de mogelijkheden uitgeput.

Toch is in de Energienota sprake van het gebruik windturbines om de energiebalans verder in ons voordeel te laten doorslaan. Wij kunnen ons voorstellen dat er nog andere additionele mogelijkheden zijn, voorbeelden hiervan zijn rendabeler zonnecellen en aardwarmte.

Tijdens het bezoek van staatssecretaris Van Geel zei de gedeputeerde toe te willen naar een energie-neutrale provincie. Die doelstelling is ambitieus en stelt hoge eisen aan de voorbeeldfunctie. Bij een energieneutrale provincie Drenthe hoort misschien wel een energieneutraal provinciehuis, wie zal het zeggen.

Het lijkt ons wenselijk dat de ambitie met betrekking tot het energiebeheer van het provinciehuis eens wordt vastgelegd. Er zijn keurige prestatie-indicatoren beschikbaar in de vorm van een energieprestatiecoëfficiënt. Mijn vraag in de commissievergadering naar de waarde van die coëfficiënt na het nemen van alle energiemaatregelen, is niet beantwoord. Sinds 2006 ligt de norm voor nieuwbouw op 0,8. Wat is de doelstelling voor het provinciehuis?

Mevrouw KLIP: Mijnheer de voorzitter. Ik zal bij mijn antwoord de volgorde van de sprekers aanhouden. De heer Lanting heeft voor een groot deel herhaald wat hij in een vorige statenvergadering al naar voren gebracht en ging daarbij vooral in op de totale revitalisering van het provinciehuis. Ook op 4 oktober was het het college al duidelijk dat de fractie van de ALD het niet met de plannen eens was, maar niettemin heeft de meerderheid van de staten wel met die plannen ingestemd. Meteen de dag daarna zijn wij met vervolgstappen begonnen.

De heer Lanting spreekt andermaal over salamitactiek, hoewel die term in dit geval onjuist is, omdat in de redenering van de heer Lanting de worst niet kleiner wordt maar juist steeds groter, en ook toen heb ik mij van die term gedistantieerd, omdat het woord "salamitactiek" de suggestie wekt dat mensen ergens mee worden overvallen. Ik heb de staten geenszins overvallen, want het was al heel lang bekend dat het college met voorstellen over het isolerende glas en de warmte- en koudeopslag zou komen, voorstellen die, zoals de heer De Jong terecht opmerkte, op dat moment nog niet klaar waren.

Het is ook niet terecht dat de heer Lanting opmerkt - en ook die opmerking schaaft hij onder "salamitactiek" - dat de ICT nog volgt. Bij de behandeling van de Voorjaarsnota 2006 hebben de staten een bedrag beschikbaar gesteld voor de eerste stap op dat ICT-pad en toen heeft het college gezegd dat wanneer het hele plan klaar is, dit de staten wordt voorgelegd en dat dit mogelijk bij de Voorjaarsnota 2007 zal gebeuren.

Ik heb genoteerd dat de heer Lanting van mening is dat in het provinciehuis niet met de nieuwste ICT wordt gewerkt en dat hij niet tegen investeringen op dat gebied is. Ik onthoud die opmerking voor de discussie die hierover nog gevoerd moet worden.

De heer Lanting zegt tegen de voorgestelde investering te zijn en constateert vervolgens dat een degelijke onderbouwing van de nu voorliggende voorstellen en van het voorstel tot revitalisering ontbreekt. Ik ben dit niet met hem eens. Mondeling en in de brief van 7 november heb ik mijn excuses aangeboden voor het feit dat de staten de informatie zo laat hebben ontvangen. In de brief van 10 november - de heer De Jong noemt die helemaal niet - zijn zoveel mogelijk vragen die in de commissievergadering zijn gesteld, beantwoord. Ik ontken dus dat er geen sprake is van een degelijke onderbouwing, al ben ik het er wel mee eens dat de informatie vrij kort na elkaar kwam.

De heer Lanting koppelt vervolgens de voorgestelde investeringen opnieuw aan het aantal ambtenaren. Hij zegt dat visie en ambitie ontbreken, maar spreekt wel over een ontwikkelingstraject. Wij zijn onderhand een jaar met dit traject bezig, dat onder andere moet leiden tot gericht en efficiënter werken, overigens niet meteen met de bedoeling om 150 ambtenaren te ontslaan.

Verder spreekt de heer Lanting over ons strategisch informatiemanagementtraject dat hetzelfde oogmerk heeft en wijst op de cijfers in Elsevier waarvoor de provincie de ogen niet moet sluiten. Dat heeft de heer Lanting ons nooit zien doen en dat doen wij ook nu niet.

De heer Lanting is tegen de voorgestelde investeringen in isolatieglas en een warmte- en koudeopslag, maar ik meen mij te herinneren dat bij de oprichting van de ALD is gezegd dat het ging om een liberale partij die zich nog veel groener zou opstellen. Als er nu een moment is waarop de fractie van de ALD zich groen kan profileren is het wanneer maatregelen voorliggen die tot doel hebben de uitstoot van CO₂ verder terug te dringen.

De heer De Jong is akkoord met de investering in het glas maar niet met die in de warmte- en koudeopslag, omdat dit laatste traject niet goed doordacht zou zijn. Ik ben dit niet met hem eens.

Over het op een laat tijdstip informeren heb ik al gesproken en bovendien zijn de vragen die verleden week zijn gesteld in de brief van 10 november zo goed mogelijk beantwoord, behalve dan die over de energieprestatiecoëfficiënt.

Het terugnemen van een statenstuk is een zwaar politiek middel en ik zal dit stuk dan ook zeker niet terugnemen. Ik heb ook niet precies begrepen welke vragen er nog over de warmte- en koudeopslag zijn en bovendien hebben de staten alle gelegenheid gehad die vragen alsnog te stellen, waarna het college die met liefde zou hebben beantwoord.

De heer De Jong herhaalt zijn opmerkingen van verleden week over klimaatmaatregelen die wij op orde zouden moeten hebben. Die vragen zijn allemaal uitvoerig beantwoord in de brief van 10 november. In de brief staat dat ons energieverbruik onder de norm ligt die wij onszelf gesteld hadden en dat de zonnepanelen meer opleveren dan wij als prestatie hadden gesteld. De lampjes op de displays in de hal zijn kapot en dat zou niet moeten mogen, maar die gebreken worden hersteld.

De heer S. DE JONG: Misschien moet ik mijn verontschuldiging aanbieden voor mijn opmerkingen, maar het zou fijn zijn als wij alle informatie in een keer en op tijd kregen.

Met betrekking tot elektra staat in de brief van 10 november dat er inmiddels ruim 1 miljoen kWh verbruikt is, wat neerkomt op 76% van het normverbruik en met betrekking tot het gasverbruik worden de cijfers ook genoemd. Van januari tot en met september is 66% van de verwachte hoeveelheid gas verbruikt en dat is onder de norm, maar bij elektra zitten we nu al boven de norm terwijl de donkere maanden nog komen. Omdat de gegevens allemaal zo kort voor de statenvergadering beschikbaar zijn gekomen, was er onvoldoende tijd ze allemaal zorgvuldig te bekijken. Daarom heb ik voor uitstel van de besluitvorming gepleit.

Natuurlijk kan het college pas antwoorden als de vragen zijn gesteld, maar de staten kunnen pas vragen stellen als de stukken zijn verschenen.

Mevrouw KLIP: Maar de staten hebben de brief van 10 november inmiddels vijf dagen in huis en ik ga niet over de snelheid van denken in de fractie van het CDA.

De heer BOMHOF: De heer De Jong heeft de brief nu een paar dagen in huis.

De heer S. DE JONG: Ik heb de brief zaterdag ontvangen.

De heer BOMHOF: Het is nu woensdag en de heer De Jong had maandag dus al kunnen bellen met de ambtenaren of er in de brief sprake is van een gecorrigeerd normverbruik. Ik kan mij namelijk niet voorstellen dat de provincie zo onnozel is om het normverbruik van 12 maanden aan te geven en het eigenlijke gebruik van 9 maanden. Als de heer De Jong die vraag aan het ambtelijk apparaat had gesteld, had hij er in deze vergadering niet over hoeven spreken.

De heer S. DE JONG: Ik ben dit helemaal met de heer Bomhof eens, maar ik ben jammer genoeg niet fulltime statenlid, maar slechts parttime.

Mevrouw KLIP: Ik ben het met de heer De Jong eens dat de informatie wat langer bij de staten aanwezig moet zijn, maar, zoals ik al in de Statencommissie BFE zei, ik had begrepen dat de staten deze twee voorstellen graag tegelijk wilden behandelen en daarom is er enorme haast achter gezet. Ik dacht tegemoet te zijn gekomen aan de wens van de staten om deze stukken tegelijkertijd te behandelen en daar-

om geef ik namens het college vooralsnog geen gehoor aan het verzoek om statenstuk 2006-259 terug te nemen.

De heer BAAS: Voorzitter. De twee deeltijdstatenleden van de ChristenUnie hebben het allemaal wel op tijd begrepen.

Mevrouw KLIP: Voorzitter. De heer Rougoor merkt op dat de inhoud van de brief hem teleurstelt en dat spijt mij zeer. Hij merkt verder op dat de flexibiliteit beperkt is, een punt dat ook in de Statencommissie BFE ter sprake is geweest. Wij hebben natuurlijk te maken met een bestaand gebouw en waar mogelijk brengen wij daarin zoveel mogelijk klimaatneutrale, klimaatvriendelijke CO₂-reducerende maatregelen aan, maar het is toch anders dan bij volledige nieuwbouw. Het is niet zo dat ik zeg: we doen nu dit en we doen nooit meer wat anders, maar in het kader van deze verbouwing zijn dit onze voorstellen. De heer Rougoor wijst op de mogelijkheid van het gebruik van aardwarmte. Daarbij gaat het om een volledig andere ingreep en bovendien moeten daaraan minstens duizend huishoudens meedoen om het rendabel te maken.

De heer ROUGOOR: Ik kan mij voorstellen dat als het om energiebesparing gaat, de redenering van de gedeputeerde opgaat, maar er zijn ook additionele mogelijkheden om energie op te wekken. Aardwarmte, zonnecollectoren en windturbines zijn dan mogelijkheden en wij dringen aan op een flexibel energieconcept om die mogelijkheden in een later stadium nog in te kunnen passen om op die manier tot een betere energiebalans van het provinciehuis te komen.

Mevrouw KLIP: Als de heer Rougoor dat bedoelt, ben ik het met hem eens. Ik kan hem verzekeren dat het duurzaam denken van dit college niet stopt bij de voorliggende maatregelen.

De vraag over de energiestatistiecoëfficiënt kan ik op dit moment niet beantwoorden.

In de discussie met staatssecretaris Van Geel over een CO₂-neutrale provincie heb ik aangegeven dat wij op 14 februari 2007, wanneer de tussenbalans van het uitvoeringsprogramma van de Energienota gepresenteerd wordt, met een voorzet daarvoor zullen komen. Wij streven naar een zo energieneutraal mogelijk provinciehuis, want het duurzame denken van het college stopt niet bij de voorliggende maatregelen.

De heer ROUGOOR: Aan het op 14 februari te verschijnen stuk zou dus ook een doelstelling kunnen worden gekoppeld met betrekking tot het energieverbruik van het provinciehuis?

Mevrouw KLIP: In het kader van onze voorbeeldrol zou dit inderdaad kunnen. Maar de heer Rougoor zal ook begrijpen dat voor wij op weg kunnen naar een energieneutrale provincie - hierover zullen wij eerst uitvoerig met de staten moeten discussiëren - er nog wel heel wat water door de Drentsche Aa zal stromen, want het klinkt simpeler dan het is.

De heer ROUGOOR: Laten we dan beginnen met het provinciehuis.

Mevrouw KLIP: Het lijkt mij goed dat en andere voorbeelden op 14 februari aan de orde te hebben.

TWEEDE TERMIJN

De heer LANTING: Mijnheer de voorzitter. Misschien heb ik het begrip salamtactiek verkeerd gebruikt, maar de gedeputeerde heeft mijn bedoeling wel begrepen.

Mijn fractie zal tegen deze voorstellen stemmen, omdat deze naar onze mening te omvangrijk zijn. Wij zijn niet tegen een beperkte verbouwing van het provinciehuis.

De gedeputeerde wenst ons de maat te nemen met betrekking tot ons "groen" zijn. Mijn reactie daarop is dat eens moet worden nagedacht hoeveel extra energie het kost wanneer een provinciehuis wordt

gebouwd dat te groot is. En dan blijken wij misschien toch nog wel groener te zijn dan de gedeputeerde dacht.

De heer S. DE JONG: Mijnheer de voorzitter. De discussie tussen de gedeputeerde en de heer Rougoor sterkt ons in de gedachte de beslissing uit te stellen tot in ieder geval februari 2007.

De heer ROUGOOR: Mijnheer de voorzitter. Wat ons betreft zijn de voorstellen voldoende onderbouwd om er nu een beslissing over te nemen. Wij vinden het althans niet nodig de beslissing uit te stellen. Wij hopen dat er in februari een heldere doelstelling ligt met betrekking tot de energieprestatiecoëfficiënt.

De heer KUIPER: Het gaat om een bestaand gebouw en dan is het maken van zo'n berekening zeer lastig. Bij een nieuw gebouw kan heel gemakkelijk berekend worden of er CO₂-neutraal gewerkt kan worden, maar dat is bij een bestaand gebouw praktisch onmogelijk. Welke bedoeling heeft de heer Rougoor met zijn vraag aan de gedeputeerde om daar eens een goede berekening van te maken?

De heer ROUGOOR: Ik wil gewoon weten wat het cumulatieve effect is van alle maatregelen die genomen worden. Het gaat mij niet om elke maatregel afzonderlijk.

De PvdA wil hierover graag eens een integrale discussie voeren. Wij vinden het prima dat dit in februari gaat gebeuren, maar dan wel op basis van een cijfer, waarin het geheel is samengevat.

De heer KUIPER: Wat ons betreft is het prima om daar inzicht in te krijgen, maar wat gebeurt er dan verder mee? Gaat de PvdA dan op basis van de conclusie over die energieprestatiecoëfficiënt zeggen dat het provinciehuis energieneutraal moet worden gemaakt, ook al is dat technisch praktisch onmogelijk?

De heer ROUGOOR: Zo'n getal is net als elk ander kerngetal uitgangspunt voor een discussie. GroenLinks kan aan die discussie natuurlijk ook zijn steentje bijdragen.

Mevrouw KLIP: Mijnheer de voorzitter. De heer Rougoor wil een integrale discussie en dat lijkt mij prima. De heer Kuiper heeft mijn opmerkingen dat het over het bestaand gebouw gaat en dat dit beperkingen oplevert, goed aangevuld.

In 2001 bleek al dat dit gebouw op basis van de manier van bouwen, de leeftijd enzovoorts een energietechnisch verantwoord gebouw was en in de jaren daarna is duidelijk geworden dat van de sindsdien genomen maatregelen ook maar beperkt aantal rendabel zou zijn en die maatregelen zijn aan de staten voorgelegd.

De heer De Jong heeft slechts opmerkingen uit zijn eerste termijn herhaald en als ik daarop inga, herhaal ik mijzelf ook weer, dus ik laat het bij de opmerking dat ik kennis heb genomen van zijn hartenkreet. Als de fractie van de ALD en het college elkaar kunnen vinden in allerlei groene initiatieven dan lijkt mij dat prima en een uitermate aantrekkelijk vooruitzicht. Ik heb wat moeite met de opmerking dat wij een te groot provinciehuis bouwen. Wij bouwen namelijk geen vierkante centimeter bij en daarmee komen wij al voor een groot deel tegemoet aan de bezwaren van de heer Lanting.

De beraadslaging wordt gesloten.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer De Jong voor het afleggen van een stemverklaring.

De heer S. DE JONG: Mijnheer de voorzitter. Mijn fractie heeft, gehoord de discussie en gelet op het vooruitzicht van een integrale discussie in februari 2007, besloten voor beide voorstellen te stemmen.

Vervolgens besluiten telkens met handopsteken overeenkomstig de voorstellen van gedeputeerde staten.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de fractie van de ALD tegen zowel statenstuk 2006-256 als tegen statenstuk 2006-259 heeft gestemd.

6. Het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Drenthe van 6 oktober 2006, kenmerk 40/5.3/2006011336, Actualisatie reserves en voorzieningen

(statenstuk 2006-257 herzien)

met het op dit punt betrekking hebbende ongecorrigeerde verslag van de Statencommissie BFE van 8 november 2006.

De heer WENDT: Mijnheer de voorzitter. Wij zijn blij dat aan de oproep die wij verleden week in de Statencommissie BFE hebben gedaan om college en onderzoekscommissie nog even bij elkaar te laten komen, gevolg is gegeven, waardoor wij nu alleen nog over het herziene statenstuk 257 hoeven spreken.

De staten kunnen met de voorliggende actualisatie vooruit en vanaf deze plaats willen wij de Commissie Reserves en Voorzieningen danken voor haar werkzaamheden. Het is nu aan GS en PS om transparant te blijven werken.

De heer HARLEMAN: Mijnheer de voorzitter. U hebt de afgelopen vergadering van de Statencommissie BFE niet bijgewoond en daardoor hebt u heel was gemist. Ik heb in die commissievergadering namelijk een indrukwekkende truc laten zien met drie potjes en drie pepermuntjes. Ik zal die truc niet herhalen, want het is allemaal wel te zien in het videoverslag van die commissievergadering, overigens de eerste vergadering die op video is opgenomen.

De conclusie van de truc was: hoe er ook geschoven wordt, het levert geen cent op. Het is als wanneer je twee spaarrekeningen hebt en je van de ene spaarrekening op de andere overboekt: je hebt dan ook niet direct het gevoel heel rijk te zijn geworden.

De onderzoekscommissie heeft heel goed werk geleverd en daar heeft GroenLinks alleen maar waardering voor. Wij zijn het met elkaar eens dat er geschoven gaat worden en over wat er geschoven wordt. De discussie in de commissie ging over wannéér er geschoven gaat worden. De Statencommissie BFE had daar in meerderheid een heel duidelijk standpunt over en het college zou dat standpunt in zijn voorstel verwerken.

Volgens de in de beleidsbrief opgenomen tijdsplanning zal het eerste advies uitgevoerd dienen te worden bij de Jaarrekening 2006. Dat is eigenlijk heel eigenaardig en wel zo eigenaardig dat het eigenlijk weer heel humoristisch is, want dit is volstrekt iets anders dan de Commissie Reserves en Voorzieningen voorstelde. Die commissie had het steeds over 1 januari 2007 en de wijziging van de Begroting. Nu wordt het 31 december 2006 bij de Jaarrekening 2006. De Begroting blijft daarmee gewoon in stand, want op 1 januari 2007 staan de reserves en voorzieningen nog gewoon in de Begroting 2007.

Ik heb mij afgevraagd hoe het college ertoe is gekomen met een voorstel te komen dat duidelijk afwijkt van hetgeen de commissie uit de staten heeft gezegd. Ik heb daar wel een verklaring voor. GroenLinks stelde voor bij de Voorjaarsnota 2007 de reserves en voorzieningen te actualiseren. GroenLinks heeft een groot gezag bij het college - het wordt door het CDA niet voor niets een collegepartij genoemd - en ik begrijp best dat het college graag wil doen wat GroenLinks voorstelt. De Jaarrekening 2006 wordt behandeld bij de Voorjaarsnota 2007, dus materieel krijgt GroenLinks gewoon zijn zin. Maar wij hoeven echt niet onze zin te krijgen.

Als in december bij de 2e wijziging van de Begroting 2007 het gewijzigde verhaal wordt gevoegd, is iedereen tevreden en bovendien zal GroenLinks zich niet tegen die gang van zaken verzetten.

De heer BOMHOF: Mijnheer de voorzitter. De fractie van de VVD is zeer positief over het uiteindelijke resultaat dat nu voorligt. Aanvankelijk was er over enkele posten verschil van mening tussen de onderzoekscommissie en GS, maar uiteindelijk is de wens van die commissie om de reserves en voorzieningen sneller te saneren vrijwel geheel gehonoreerd.

In het nu voorliggende voorstel wordt voorgesteld te besluiten tot het opheffen, actualiseren of verlagen van diverse reserves en voorzieningen. In financieel opzicht zal het per saldo geen verschil maken - het verhaal van de drie pepermuntjes en drie bekertjes van de heer Harleman - omdat de algemene reserves met hetzelfde bedrag worden opgehoogd. Het voordeel is alleen wel dat nu duidelijk wordt welke reserves en voorzieningen noodzakelijk zijn en van welke omvang om te voorkomen dat er onnodig geld op de plank blijft liggen. Vanwege die duidelijkheid is het ook verstandig dat deze staten dit besluit nemen. De volgende staten weten dan precies hoeveel algemene middelen er beschikbaar zijn voor nieuwe politieke wensen.

Mevrouw MULDER: Mijnheer de voorzitter. Ik denk dat het college wel helderheid kan verschaffen over de door GroenLinks opgeworpen vraag. Op het moment dat het college zegt dat Voorjaarsnota en Jaarrekening gelijktijdig zullen verschijnen, kan alsnog besloten worden over de in het eerste advies genoemde punten.

Voor de rest zijn we blij met het herziene statenstuk.

De heer LOOMAN: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben in de commissie een goede discussie gehad over dit onderwerp en volgens mij zijn wij er goed in geslaagd om de mening van de commissie en die van het college in elkaar te schuiven en van beide voorstellen een statenstuk te maken.

De heer Harleman, de man van de grote trucs met schuivende potjes, die uiteindelijk constateert dat er eigenlijk helemaal niets verandert, heeft het niet helemaal bij het rechte eind, want het maakt wel degelijk verschil of geld vastligt voor een bepaald doel of dat het in de algemene middelen zit en dus vrij aanwendbaar is. Maar hij heeft gelijk met de constatering dat er uiteindelijk niet meer geld is.

De heer HARLEMAN: Ik heb in de statencommissie ook uitgelegd dat in het Besluit begroting en verantwoording (BBV) de definitie van een reserve is dat te allen tijde, dus à la minute, de bestemming van de gelden gewijzigd kan worden. Het geld van een reserve is, in tegenstelling tot dat van een voorziening, dus vrij beschikbaar.

De heer LOOMAN: Maar wat wij nu doen, is in een keer de hele zaak opschonen en nagaan wat er voor een specifiek doel is vastgelegd en wat er in de algemene pot zit.

De heer Harleman noemt de tijdsplanning, maar het besluit is glashelder: in besluit I staat dat de genoemde reserves met ingang van 31 december 2006 worden opgeheven. De gevolgen daarvan moeten in de Jaarrekening worden verwerkt. Daar nog weer een extra begrotingswijziging tussenstoppen betekent alleen maar extra bureaucratie, terwijl het toch niet de bedoeling is meer bureaucratie in dit huis te introduceren.

Met de heer Bomhof constateert de onderzoekscommissie dat met het aannemen van dit voorstel het dossier reserves en voorzieningen op orde is en dat de nieuwe staten daarmee aan de slag kunnen. Er is daarom ook volgens mij alle reden om de onderzoekscommissie decharge te verlenen.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Met de staten is het college buitengewoon ingenomen met het feit dat de discussie over dit onderwerp na twee jaar kan worden afgerond. Het was het belang van zowel de staten als van het college een helderder inzicht te krijgen in hoe de reserves en voorzieningen in elkaar zitten en hoe daarop gestuurd kan worden. Het bleek - en dit was natuurlijk ook een gevolg van het nieuwe dualisme - dat de staten op bepaalde punten een wat andere wens hadden over hoe het technisch gerealiseerd zou moeten worden. Die discussie heeft twee jaar geduurd en nu ligt de eindconclusie voor.

Het resultaat doet aan het gezag van GroenLinks niets af, want ik wil graag onderstrepen dat de mening van die fractie buitengewoon belangrijk is en dat de truc met de pepermuntjes als metafoor van wat nu ons eigendom is, helemaal juist was. Maar daarmee is niet alles gezegd. We hebben nu een helderder inzicht op een aantal punten, maar het blijft zo dat wanneer er iets meer geld in de algemene reserve wordt gestopt, die reserve gemakkelijker aangewend kan worden voor incidentele investeringen, daarbij

natuurlijk wel wetend dat er daarna weer iets anders moet worden geregeld. Het is aan de volgende staten om te bepalen hoe zij daarmee om willen gaan.

Het is inderdaad meer een kwestie van pragmatisme dan van principe om dit via de Jaarrekening te regelen in plaats van via een aparte begrotingswijziging. De facto maakt het ook heel weinig uit, want de laatste begrotingswijziging verschijnt waarschijnlijk een paar weken voor de datum waarop de Jaarrekening, die zelf natuurlijk wel iets later verschijnt, wordt afgesloten, namelijk 1 januari 2007. Het gaat ons erom dat het beeld voor de volgende staten helder is. Daarnaast zijn een paar werkafspraken gemaakt over een aantal reserves en voorzieningen, waarover nog een nadere discussie moet plaatsvinden en wij zullen ons best doen om de staten in die punten nog voor de verkiezingen een definitiever inzicht te geven. De discussie over de overige punten komt dan bij de behandeling van de Voorjaarsnota 2007.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

7. Rapport "Resultaten MKB-maatregelen ter versterking van de marktsector in Noord-Nederland" van de Noordelijke Rekenkamer, d.d. 27 april 2006

hierbij te betrekken:

- De brief van het DB-SNN van 2 november 2006, kenmerk 012692, reactie op het onderzoeksrapport Noordelijke Rekenkamer inzake MKB subsidies

De heer LOOMAN: Mijnheer de voorzitter. In haar vergadering van 7 juni 2006 heeft de Statencommissie BFE lang gediscussieerd over met name de aard en de snelheid van het reactie van het DB SNN op de aanbevelingen in het rapport van de Noordelijke Rekenkamer. Na enig aandringen vanuit de commissie, zo herinner ik mij, heeft de heer Weggemans toen ook toegegeven dat het wellicht verstandiger ware geweest wanneer het DB nog een of twee dagen langer had nagedacht.

In de commissie is uitgesproken dat rapporten van de Rekenkamer vooral een lerend effect moeten hebben. Wij moeten leren van onderzoeken van een onafhankelijke instantie die onderzoek doet naar de doelmatigheid en doeltreffendheid van overheidsbeleid en de bestedingen van overheidsmiddelen. De eerste reactie van het college op het rapport over de resultaten van de MKB-maatregelen vonden wij dus wat overhaast en hier en daar getuigen van wel erg veel en misschien wel nodeloze irritatie.

In het rapport van de Rekenkamer wordt - dat vonden wij in juni al zo en dat vinden wij nog steeds - terecht aandacht gevraagd voor toetsing van goedgekeurde projecten op de beoogde doelstellingen. Subsidies dienen voor zover mogelijk te worden afgerekend op basis van de mate waarin de beoogde effecten zijn bereikt.

Ik kan niet anders dan constateren dat in de brief van 2 oktober van het DB SNN veel van de door de Rekenkamer gesignaleerde mogelijke verbeterpunten nu wel worden overgenomen. Dat geldt bijvoorbeeld voor het aggregeren van voortgangsgegevens op projectniveau na informatie op maatregelniveau, voor de verslaglegging van de factoren die hebben geleid tot honorering van aanvragen en voor de woordkeuze in jaarverslagen en rapportages.

We kunnen er niet omheen dat er ook nog wel enig licht zit tussen de aanbevelingen van de Rekenkamer om meer te sturen op realisatie van output en impact dan op basis van subsidiabele kosten en de constatering van de Rekenkamer dat er bij de afrekening van Kompas-subsidies geen direct bruikbare beleidsinformatie wordt gegenereerd.

Wat ons betreft blijft het gewoon heel duidelijk: subsidies worden verstrekt om bepaalde doelstellingen te realiseren en daar waar mogelijk moet op het behalen van die doelstellingen worden afgerekend. In de reactie van het DB SNN staat dat actief zal worden gezocht naar mogelijkheden om de effecten van subsidieprojecten beter in kaart te brengen, maar daar wordt meteen aan toegevoegd dat het opnemen in de subsidievoorwaarden dat na een langere periode nog even moet worden bekeken wat de effecten zijn geweest, als belastend voor de uitvoeringsorganisatie en voor de eindbegunstigers van de subsidies van de hand wordt gewezen.

Wij zitten niet te wachten op versterking van de bureaucratie, maar wij vinden wel dat alles uit de kast moet worden gehaald om goed te blijven monitoren of de bestede gemeenschapsgelden daadwerkelijk tot het beoogde doel hebben geleid. Volgens ons is het dan ook noodzakelijk om op een wat hoger niveau, dus niet altijd op individueel projectniveau, op maatregeleniveau, wel de werking van bepaalde instrumenten te kunnen meten en op basis daarvan informatie te vergaren voor nieuwe beleidsmaatregelen.

Dit alles betekent dat wij op hoofdlijnen in kunnen stemmen met de reactie van het DB SNN op het rapport van de Rekenkamer.

In het rapport en in de reactie van het DB daarop wordt bij een aantal punten aangegeven dat ook de werkwijze van de uitvoeringsorganisatie zal worden aangepast. Ook in het rapport van PWC accountants over het IT-atelier worden veel aanbevelingen gedaan om procedures aan te scherpen. Wij zien wel het gevaar dat door een grote opeenstapeling van aanbevelingen en het uitvoeren daarvan te veel regelgeving ontstaat, wat kan leiden tot een tegengesteld effect, namelijk het te ingewikkeld worden van de maatregelen en de procedures waaraan de uitvoeringsorganisatie zich moet houden.

Wij bevelen dan ook aan dat het DB SNN de uitvoeringsorganisatie - ik weet niet of dit ook kan als wat vanochtend in de krant stond wordt bewaard, namelijk dat de uitvoeringsorganisatie gehalveerd moet worden - de opdracht geeft om in samenspraak met de huisaccountant een implementatievoorstel te maken van de aanbevelingen die er nu zijn. Dit moet aan de uitvoeringsorganisatie zelf worden overgelaten, want die kan de hanteerbaarheid van maatregelen goed beoordelen. Mogelijk leidt dit tot een praktisch en uitvoerbare werkwijze voor het SNN.

De heer S. DE JONG: Mijnheer de voorzitter. De fractie van het CDA kan zich vinden in de woorden van de heer Looman. Ik wil hieraan nog toevoegen dat het AB SNN gisteren unaniem heeft uitgesproken blij te zijn met deze gewogen en genuanceerde reactie van het DB. Namens de fractie van het CDA wil ik uitspreken dat wij heel blij zijn dat het DB na enig denkwerk de kwestie zo heeft opgepakt.

De heer BOMHOF: Mijnheer de voorzitter. In de vergadering van 7 juni van de Statencommissie BFE is forse kritiek geuit op de reactie van het DB SNN op het rapport van de Noordelijke Rekenkamer. Het ging toen zowel om een bestuurlijke als een inhoudelijke reactie. Voor het onderschrijven van de bestuurlijke reactie van het DB SNN bestond toen geen draagvlak en ik denk dat daarvoor nog steeds geen draagvlak is.

De kritiek van de commissie had betrekking op de toonzetting en de zeer defensieve reactie van het SNN op de aanbevelingen van de Rekenkamer. Het lerend effect van de Rekenkameronderzoeken, dus geen afrekencultuur maar een positief-kritische benadering van de aanbevelingen, werd daarbij uit het oog verloren. Dit en nog veel meer staat in het verslag van die commissievergadering; de heer Looman is daar zojuist nog uitgebreid op ingegaan en ik daarom zal ik dat niet ook nog doen.

Mede door op- en aanmerkingen vanuit de Groningse, Friese en Drentse staten lijkt er nu toch een andere SNN-wind te gaan waaien. Dat blijkt onder andere uit de brief van het SNN van 2 november 2006. Die brief is qua toon en inhoudelijke reactie een stuk beter en doet daarmee meer recht aan de controlerende rol van de Rekenkamer. Het merendeel van de aanbevelingen wordt overgenomen, en waar het in een geval om praktische en juridische redenen niet kan, wordt dit uitvoerig toegelicht. Dat spoort keurig met een eerdere aanbeveling van de Rekenkamer die luidt dat als het echt niet kan, het niet hoeft. Laten wij het ter afsluiting nu maar op houden dat de colleges van GS van Groningen, Drenthe en Fryslân en de Rekenkamer de eerste keer nog erg aan elkaar hebben moeten wennen. Daarmee willen wij dit incident als afgedaan beschouwen.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. De toon van deze brief is inderdaad vele malen beter dan die van de brief van eind april, in welke brief het SNN de vloer aanveegde met het rapport en meedeelde dat de Rekenkamer een valse start had gemaakt en dat het nooit meer goed zou komen. Achteraf blijkt het allemaal niet waar te zijn geweest. Er is door de drie colleges dus veel te voorbarig gereageerd. Het ware beter geweest er eerst een paar nachtjes over te slapen. Dat was later ook de conclusie van de heer Weggemans.

Wat hier natuurlijk ook meespeelt is dat de Rekenkamer er eigenlijk is voor de staten. De Rekenkamer moet het de staten mogelijk maken beter te controleren. Als GS dan naar buiten toe reageren op een rapport voordat de staten dat rapport hebben, klopt er iets niet. GS moeten in zo'n geval enige terughoudendheid betrachten. Zij hadden dus zelfs na die paar nachties slapen moeten wachten tot het rapport in de staten werd behandeld; tijdens die behandeling hadden GS dan kunnen reageren. Gelukkig is de Rekenkamer niet gezwicht voor onjuiste kritiek, maar heeft zij voet bij stuk gehouden. Dat zij daarmee juist heeft gehandeld, blijkt nu wel, want in de brief van 2 november geeft het DB aan dat de informatievoorziening wordt verbeterd, dat de verslaglegging en de procedures worden aangescherpt, dat de effecten beter geformuleerd worden enzovoorts. Wij kunnen al met al blij zijn met het rapport van de Rekenkamer en wij hopen dat met de aanbevelingen eruit iets kan worden gedaan. Gisteren is in het AB-SNN uitgebreid gesproken over het IT-atelier. Sinds verleden jaar september is een onderzoek gaande naar hoe het allemaal heeft kunnen gebeuren. Kan het college nu eindelijk zeggen wanneer het verificatieonderzoek verschijnt? Wij willen nu eindelijk wel eens echt ons oordeel kunnen geven over wat er allemaal is gebeurd.

De heer WENDT: Mijnheer de voorzitter. Ik mag mede namens de fractie van D66 het woord voeren, al weet die fractie helemaal nog niet wat ik ga zeggen.

Voorzitter. Iemand is nooit te oud of te wijs, te kaal of te grijs en als bestuurder nooit te ervaren om te leren. Het DB-SNN heeft dat maar weer eens laten zien. Ook wij zijn blij met het lerend vermogen, zoals GroenLinks het gisteravond in de vergadering van het AB-SNN noemde van het dagelijks bestuur. En om de woorden van D66 van gisteravond te gebruiken: het is een mooie, evenwichtige reactie van het DB geworden, die ook acceptabel is als de aanbevelingen van de Rekenkamer niet worden overgenomen.

Wij wensen het DB-SNN veel wijsheid toe en hopen dat het erin slaagt om samen met de uitvoeringsorganisatie de veranderende werkmethodes goed te hanteren.

De heer WEGGEMANS: Mijnheer de voorzitter. Ik denk dat het heel belangrijk is dat de wat hete reactie van april tot een wat koele reactie in de brief van 2 november heeft kunnen leiden. Het is niet zo - ik denk dat de goede lezer van de brief dit ook wel gesignaleerd heeft - dat daarmee de kritiek uit de eerste brief volledig door het DB-SNN of de uitvoeringsorganisatie is teruggenomen. Mijn voornaamste kritiek van destijds betrof de laatste drie punten van de brief.

Maar goed, het was vooral de toonzetting, de manier waarop het DB-SNN zo vlot reageerde. Ik ben blij dat het AB-SNN en nu ook de staten van Drenthe met de nu voorliggende reactie instemmen. Het is een heel evenwichtige reactie. Het is de bedoeling nog meer in beeld te brengen dan wij nu al doen. Daarop zal nu extra worden ingezet. En of dat straks met een heel kleine organisatie moet, weten wij nog niet. Er staan wel meer dingen in de krant. Er wordt soms ook zomaar wat door politici geroepen; als voorbeeld noem ik uitspraak van de fractievoorzitter van een grote regeringspartij. Als op alle dingen die in verkiezingstijd worden geroepen een verificatieonderzoek moet worden losgelaten, hebben wij nog een extra rekenkamer nodig.

Het gaat nu om heel concrete dingen en niet om alleen maar roepen.

Dat heeft het DB destijds overigens ook niet beoogd. Het bedoelde toen wel aan te geven waar naar zijn mening sprake was van moeilijk uitvoerbare trajecten.

Maar goed, iedereen vindt de toon van deze brief duidelijk beter.

De heer Langenkamp vraagt waarom eerst het college het rapport kreeg en de staten pas daarna. Er verschijnt binnenkort een rapport van de Rekenkamer over de jeugdzorg, maar ook op dat rapport zal het college wel reageren. De staten krijgen het rapport gepresenteerd en zij kunnen er altijd op reageren, maar om nu te zeggen dat het college mag pas reageren nadat er een volwaardige statenbehandeling van het rapport heeft plaatsgevonden, lijkt mij ook niet juist. Maar misschien wakker ik met mijn opmerkingen hierover wel een discussie aan.

De heer LANGENKAMP: Ik heb dit punt bewust ter sprake gebracht.

De heer WEGGEMANS: Dus de heer Langenkamp meende wat hij zei echt?

De heer LANGENKAMP: Ja. Ik heb gesproken over enige terughoudendheid, ik heb niet gezegd dat het college van GS zijn mond moet houden. Als ik in de krant over jeugdzorg lees dat er iemand gekielhaald wordt dan kan het zijn dat het anders wordt bedoeld, omdat er soms zomaar een kop boven een stuk wordt gezet, maar zo'n uitlating wijst toch op een tendens.

De Rekenkamer is het instituut van PS en als die Rekenkamer dan een rapport uitbrengt, moeten PS daar als eersten over kunnen spreken. GS moeten dan terughoudendheid in acht nemen.

De heer WEGGEMANS: Laten we afspreken dat er geen hete reacties meer komen. Maar om nu te wachten tot de staten het geagendeerd hebben, ik denk niet dat de heer Langenkamp dat zou moeten willen.

De heer LOOMAN: Ik vind de reactie van de heer Langenkamp toch wat raar. De Rekenkamer heeft over GS geoordeeld en dan moeten GS hun mond houden tot de staten er wat over gezegd hebben? Ik zou dat toch een vreemde gang van zaken vinden. Dat GS eerst nadenken voor ze wat zeggen, is altijd goed.

De heer WEGGEMANS: Dat gaan we doen.

De heer LANGENKAMP: En daar ging het precies om.

De heer Weggemans noemt nu nog een andere term en zegt dat niet heet gereageerd moet worden - wat hij daar precies mee bedoelt, weet ik ook niet - maar het ging mij vooral om die terughoudendheid.

De heer WEGGEMANS: Het heeft ook iets met opwinding van doen. Het DB-SNN was destijds redelijk opgewonden.

Ik denk dat het nu voorliggende traject door de staten wordt onderschreven en ik ga ervan uit dat hiermee de bespreking van dit rapport van de Rekenkamer - er zullen ongetwijfeld nog vele volgen - kan worden afgesloten.

De VOORZITTER: Ik sluit de discussie over dit agendapunt.

8. Het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Drenthe van 20 september 2006, kenmerk 38/5.10/2006010774, 8e wijziging begroting 2006

(statenstuk 2006-253)

met het op dit punt betrekking hebbende ongecorrigeerde verslag van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 8 november 2006.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten overeenkomstig het voorstel van het college.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering voor enige minuten.

(Schorsing van 14.56 tot 15.18 uur.

Voorzitter: de heer Looman.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

H. Begroting 2007 c.a.

9. Het voorstel van gedeputeerde staten van Drenthe van 3 augustus 2006, kenmerk 28/5.1/2006007093, Nota van aanbidding Begroting 2007

(statenstuk 2006-244)

met de op dit punt betrekking hebbende (ongecorrigeerde) verslagen van de vergaderingen van de Statencommissies Cultuur en Welzijn, Omgevingsbeleid en Bestuur, Financiën en Economie van 18 oktober en 1 en 8 november 2006.

De heer VEENSTRA: Mijnheer de Voorzitter. Voor ons ligt de Begroting 2007, de laatste begroting van dit college en een uitvloeisel van de Voorjaarsnota van enkele maanden geleden.

In de drie commissievergaderingen van de afgelopen weken heeft de begroting niet of nauwelijks meer ter discussie gestaan. De bij de behandeling van de Voorjaarsnota door de PvdA ingediende moties zijn wat ons betreft goed verwerkt en het zal dan ook geen verrassing zijn dat wij met de Begroting 2007 instemmen.

Onze inziens wordt volgend jaar op een evenwichtige wijze bijna € 190 miljoen in de provincie verdeeld. Wij zijn ervan overtuigd dat het college nu ruim drie jaar geleden het voor Drenthe juiste beleid heeft ingezet. De resultaten ervan zijn al of worden nu zichtbaar en kunnen op een breed draagvlak, ook in deze zaal, rekenen.

Als je de deze begroting vergelijkt met die van een aantal jaren geleden dan kan de conclusie alleen maar zijn dat het goed gaat met Drenthe. Neem bijvoorbeeld de werkgelegenheidscijfers. Daar zit een positieve ontwikkeling in - er moet nog wel volop aandacht zijn voor de relatie onderwijs-werk - en het beleid van dit PvdA-VVD-college heeft hieraan zonder meer een stevige bijdrage geleverd. Ook de vereiste balans tussen enerzijds economische activiteiten en anderzijds het zorgvuldig omgaan met de omgeving, komt in de begroting terug. Belangrijke en grote projecten worden adequaat door het college opgepakt en uitgevoerd. Het is zelfs zo dat niet al het geld hoeft te worden uitgegeven, waardoor er de komende periode nog volop ruimte is voor nieuwe initiatieven. Wat ons betreft is er dan ook sprake van een stabiel financieel beleid.

Valt er dan helemaal niets meer te wensen in Drenthe en is het dan alles goud wat er blinkt? Naar aanleiding van de begroting wil ik wat dieper op die vraag ingaan.

Wat ons betreft zou een aantal zaken wel wat sneller kunnen. Als voorbeeld noem ik de oplossing van de verkeersproblematiek tussen Zwolle en Meppel, een punt dat drie jaar geleden ook al aan de orde was. Het is jammer dat de aanpak van de A28 en de A32, de flessenhals, toch weer wat is uitgesteld. Kan het college aangeven wat nu de tijdsplanning is? Van de oplossing van dit probleem zal een enorme economische impuls uitgaan.

Wij zien het ook bij Emmen: de verdubbeling van de A37 naar Duitsland zal van enorm belang zijn voor Emmen, Hoogeveen en Coevorden.

In het verlengde van de begroting wil de PvdA pleiten voor nog verdergaande samenwerking tussen provincie en gemeenten. Het in vergelijking met de provinciale ambities tegenvallende Investeringsbudget Landelijk Gebied (ILG) dwingt niet alleen de provincie en de gemeenten, maar ook de waterschappen en andere organisaties tot nog inniger samenwerking. Ik wil ook pleiten voor een verdergaande samenwerking tussen provincie en gemeenten als het om grote projecten gaat. Een wijk als Nieuwveenschelanden bij Meppel, waar 5.000 woningen moeten worden gebouwd, vereist een gezamenlijk projectbureau van provincie en gemeenten. Slechts dan kan deskundigheid worden gegarandeerd en blijven bestaan. Kan de provincie haar rol richting gemeenten en tegenover projectontwikkelaars op dit punt wat versterken? Ook publieke belangen worden dan beter gewaarborgd. De provincie zou hiermee bij haar personeelsbeleid meer rekening kunnen houden, ook binnen de begroting 2007.

In de begroting wordt het SNN op verschillende plaatsen genoemd. Wij geloven in Groningen, Fryslân en Drenthe als culturele eenheden en in het SNN als economische motor als boog daaroverheen. Het SNN en de Langman-gelden zijn de afgelopen jaren op veel terreinen succesvol gebleken. Onze verbazing was dan ook groot vanochtend in de krant te lezen dat een landelijk CDA-prominent, de heer Verhagen, zonder blikken of blozen liet weten dat 50% van de SNN-gelden aan de strijkstok blijft hangen. Dat is nogal wat.

Wat ons betreft schept die uitspraak een volstrekt verkeerd beeld en bovendien is die uitspraak beneden de waarheid.

Ik ga ervan uit dat de fractie van het CDA straks krachtig afstand neemt van deze beeldvorming, want net als de PvdA maakt het CDA in het Noorden al jaren deel uit van het SNN, heeft het dit altijd verdedigd en is het er daarmee ook verantwoordelijk voor. Ik ben ook benieuwd wat het college in relatie tot de voorliggende begroting vindt van het onjuiste beeld dat nu van het SNN is geschetst.

Is alles goud wat er blinkt? Het gaat goed met Drenthe, maar gaat het ook goed met alle Drenten? Naar onze mening komen welvaart en economisch groei niet bij iedereen terecht. Ook in Drenthe zijn mensen de afgelopen onevenredig getroffen door maatregelen vanuit Den Haag. Het is dus zaak dat wij goed weten wat er in de provincie speelt en waar met name onze middelen terecht moeten komen. En hierbij kom ik weer uit bij de relatie tussen werk en onderwijs.

Minister Winsemius sprak enkele weken geleden over tientallen armoedewijken in Nederland. Gelukkig zijn er in Drenthe geen heel slechte wijken en wij moeten ze ons dan ook niet aan laten praten. Ik wil in dit verband wijzen op heel succesvolle operaties als Emmen revisited, het Krakeel in Hoogeveen en Haveltermaten in Meppel, waar op een heel goede manier zowel sociaal als fysiek maatregelen zijn genomen om bepaalde ontwikkelingen te keren. Wellicht moet de heer Winsemius ook eens in die drie wijken gaan kijken.

De heer LANGENKAMP: Ik ben het voor een groot deel eens met de opmerkingen van de heer Veenstra, maar ik vraag mij af of die wel thuishoren bij de begrotingsbehandeling. Ik heb het idee dat de heer Veenstra de algemene beschouwingen overdoet.

De heer VEENSTRA: Nou ja, ik heb twaalf minuten spreektijd en...

De heer LANGENKAMP: Maar de heer Veenstra mag het ook in twee doen.

De heer VEENSTRA: Maar als er € 190 miljoen uitgegeven kan worden, wil ik daar best iets over zeggen. Ik zou het jammer vinden wanneer een begroting een hamerstuk werd.

Mevrouw MULDER: Ik wil dan toch pleiten voor een cultuurverandering, want wij zitten hier niet te vergaderen om het vergaderen. Ik roep de heer Veenstra op zijn bijdrage dan maar iets korter te laten zijn en dit verhaal maar in zijn website op te nemen.

De heer VEENSTRA: Gelukkig ben ik zelf nog altijd verantwoordelijk voor mijn bijdrage en ik wil daarom toch nog wel even verdergaan.

Een werkbezoek aan Emmen enkele weken geleden leerde ons dat die stad goed op koers ligt. Wij moeten daarom in die stad blijven investeren, vooral voor de mensen die om allerlei redenen nog altijd aan de kant staan. Het is belangrijk dat de door het college geformuleerde maatregelen worden uitgevoerd want het is zaak dat er iets gedaan wordt voor mensen aan de onderkant van de samenleving. Ik heb nu nog maar drie A4'tjes die ik had willen voorlezen, maar gelet op de opmerkingen van het CDA, zal ik bij de nu gemaakte opmerkingen laten.

De heer HOLMAN: Mijnheer de voorzitter. Het zou zonde zijn van alle moeite die wij hebben gedaan om wat op te schrijven om nu niet het woord te voeren, maar ik zal wel proberen dicht bij het onderwerp te blijven.

Drie jaar geleden, in het najaar van 2003, hebben we de eerste begroting van deze collegeperiode behandeld. Deze behandeling ging gepaard met het houden van algemene beschouwingen. Ook behandelden wij toen diverse beleidsintensivering die een uitvloeisel en vertaling waren van het collegeprogramma. Toen deden we twee dagen over de begrotingsbehandeling, omdat iedereen toen vrij lang sprak.

Gelukkig is er sindsdien wat veranderd. Wanneer wij de behandeling van de begroting toen vergelijken met hoe het vandaag gaat dan vallen grote veranderingen op, veranderingen die ook horen bij het duale stelsel. In die zin hebben wij samen met het college een behoorlijke stap vooruit gezet en ik wil de werkgroep-programmabegroting die veel werk heeft verricht om dit mogelijk te maken, een compliment maken.

Wij houden nu in mei de algemene beschouwingen en daarna volgt de behandeling van de Voorjaarsnota. Op deze manier kunnen de staten al voor de zomer de kaders aangeven voor de begroting van het nieuwe jaar. Wij vinden deze handelwijze een grote vooruitgang. Met daarbij nog de tussenrapportages na vier en acht maanden kunnen de staten hun controlerende taak beter waarmaken.

De staten hebben de Nota reserves en voorzieningen behandeld en daarbij heeft de eigen onderzoeksc commissie van de staten voor waardevolle informatie gezorgd.

De conclusie is dat de zaken behoorlijk wat inzichtelijker zijn geworden. Dat vinden wij goed, want vergeleken met een aantal jaren geleden weten wij nu veel beter hoe we ervoor staan. We gaan naar een situatie toe waarin duidelijk is welke middelen vrijvallen en welke van de middelen die tussentijds vrijvallen niet automatisch kunnen worden herbested. Maar over verschuivingen kan natuurlijk altijd gediscussieerd worden.

Er zijn behoorlijke stappen vooruit gezet en daarbij heeft het college zich heel coöperatief opgesteld. Wij hebben waardering voor wat er tot nu toe is bereikt.

Al deze veranderingen ten opzichte van drie jaar geleden leiden ertoe dat de voorbereiding en behandeling van de Begroting 2007 ons gemakkelijker afgaat. Wij hebben de voorstellen in een vroegtijdig stadium ontvangen en dat werkt gewoon goed. Er was ook ruimte - wij hebben daar waardering voor en wij hebben gebruik gemaakt van die ruimte - voor het stellen van technische vragen aan het ambtelijk apparaat. Dat is allemaal goed gegaan.

Veel zaken die bij de behandeling van de Voorjaarsnota aan de orde zijn geweest, zijn verwerkt in de Begroting. Nog mooier is, dat door allerlei oorzaken de bedragen in de vrije bestedingsruimte ten opzichte van de prognoses in de Voorjaarsnota zijn toegenomen, ja ongeveer zijn verdubbeld.

Voor het enige punt dat naar onze mening toch nog wel verbeterd kan worden, wil ik teruggaan naar de discussie van zo'n drie jaar geleden in Odoorn. Toen is gevraagd of voor de besteding van de vrije bestedingsruimte ook alternatieven kunnen worden voorgelegd, waarmee het de staten mogelijk wordt nog betere afwegingen te maken.

De heer VEENSTRA: Er werd een opmerking gemaakt over de lengte van mijn verhaal, maar dat ging tenminste nog over de inhoud. De heer Holman is nu al tien minuten bezig over het proces.

Mevrouw MULDER: Exact drie minuten.

De heer VEENSTRA: Sommige verhalen lijken nogal lang.

De heer HOLMAN: Ik heb op de sprekerslijst 8 minuten ingevuld en ik schaam mij er niet voor die 8 minuten helemaal te benutten, want ik doe dat met vreugde.

De komende jaren is er, gelukkig, sprake van ruimte in de begroting. Die ruimte biedt de mogelijkheid nieuwe wensen te honoreren. Wij zijn daarom tevreden dat vandaag voor een aantal zaken al geld beschikbaar is gesteld. "Da's nou Drenthe!" vinden wij een voorbeeld van een heel goed initiatief en een hele goede besteding van gelden. Verder hebben wij besluiten genomen over de revitalisering van het provinciehuis en de verbouw van het Drents Museum. Gelukkig hebben wij daarvoor de ruimte. De begrotingsruimte biedt ook perspectief voor het reserveren van cofinancieringsmiddelen voor projecten waaraan ook anderen meebetalen.

Van de projecten die nog op ons afkomen, wil ik graag de vaarweg Erica-Ter Apel noemen. Het gaat om een goede investering en wij roepen het college op een dusdanig plan voor te leggen dat de staten nog deze periode daarover een besluit kunnen nemen.

Er zijn nog andere projecten op het gebied van de cofinanciering. Ik noem de N33 en de verbetering van de N34. Die projecten willen wij in de toekomst graag realiseren.

Maar ook op andere gebieden hebben wij nog wel een aantal wensen.

Dit jaar is begonnen met de uitvoering van de Nota energiebeleid. In het voorjaar van 2007 verschijnt een voortgangsnota en wij hopen dat dan ook een begin wordt gemaakt met de uitvoering van het speerpunt bewustwording. Als daarvoor extra krediet nodig is, zal onze fractie een verzoek daartoe welwillend ontvangen.

Een ander groot project dat op stapel staat, is de invoering van het ILG. Ik wil in herinnering roepen dat onze fractie in juni bij de behandeling van de Voorjaarsnota 2006 een motie heeft ingediend waarin het college werd verzocht extra provinciale middelen vrij te maken voor projecten die de sociaal-economische situatie van het platteland kunnen versterken. Wij dachten en denken aan € 0,5 miljoen per jaar. In afwachting van de behandeling van het ILG en het daarbij horende uitvoeringskader hebben wij onze motie aangehouden. In december wordt deze materie in de staten besproken en afhankelijk van de behandeling in de commissie zullen wij bekijken of wij de aangehouden motie, eventueel in de vorm van een amendement, opnieuw zullen indienen.

Tot slot wil ik niet onvermeld laten dat wij binnenkort de ASV evalueren. Met de ASV hebben we een goed proces op gang gebracht: een kritische benadering van alles wat voorligt en het beter kunnen beoordelen of we waar voor ons geld krijgen en of de instellingen de door de provincie gewenste beleidsdoelen dichterbij brengen. Wij zien deze evaluatie met vertrouwen tegemoet, maar wij weten ook dat wij in subsidieland de laatste jaren veel overhoop hebben gehaald. Wanneer de nieuwe subsidietechniek heeft geleid tot onbedoelde neveneffecten, bijvoorbeeld een verhoging van de administratieve lastendruk of het verloren dreigen gaan van kleine, op zichzelf nuttige instellingen, dan moeten wij niet aarzelen om, indien nodig, een en ander bij te stellen. Mijn fractie denkt heel concreet dat het wel eens nodig kan zijn het instrument waarderingssubsidie wat vaker en wat royaler in te zetten.

Mijnheer de voorzitter. De Begroting 2007 ziet er goed uit. Wij zullen de voorstellen steunen. Het is de laatste begroting in deze collegeperiode. Het collegeprogramma is voor een belangrijk deel tot uitvoering gebracht. Een aantal voorstellen zal ons binnenkort nog bereiken en daarna kunnen wij de definitieve balans opmaken. Dan kunnen we bepalen hoe groot de financiële ruimte precies is en waarmee de nieuwe staten aan kunnen treden.

Wij hebben alle vertrouwen in de heer Swierstra die in de Statencommissie BFE namens het college heeft gezegd dat GS een gezonde begroting willen achterlaten voor de volgende statenperiode. Dat hoort ook bij goed bestuur en het is aan de nieuwe staten om te discussiëren over hoe die begroting wordt ingevuld.

Tenslotte wil ik dan toch maar ingaan op de uitdaging van de heer Veenstra om te reageren op wat de heer Verhagen heeft gezegd over het SNN. Niet dat ik inhoudelijk zal reageren of zal proberen te motiveren waarom hij dit heeft gezegd, dat kan de heer Veenstra hem zelf wel vragen, net zoals wij dat hebben gedaan.

De heer VEENSTRA: Maar de heer Holman is toch ook lid van het CDA? In de krant van vanochtend staat dat een CDA-prominent heeft gezegd dat 50% van het SNN-geld aan de strijdstok blijft hangen. Ik verwacht dat de heer Holman heel krachtig afstand neemt van die uitspraak; het zou hem sieren.

De heer HOLMAN: Nee, dat doe ik niet. Laten we de discussie over het SNN vooral de komende weken voeren. Op 28 november kan dat.

De heer VEENSTRA: Maar wij laten ons dergelijke bewoordingen toch niet aanmeten door iemand uit Den Haag? De heer Holman moet eens kijken wat voor beeld er nu ontstaat. De Langman-gelden zijn hartstikke belangrijk en succesvol, het SNN is een boog boven de provincies en dan maakt iemand uit Den Haag ineens zo'n opmerking. Het is dan nu toch het moment om daarop in te gaan?

De heer HOLMAN: Ik wil meer een procesmatige opmerking maken.

De Langman-gelden zij belangrijk en wij hebben goede argumenten om geld te vragen voor het Noorden. Dat is ook steeds het pleidooi dat wij bij onze vrienden in Den Haag houden en daarvoor vinden wij een willig oor. Zo heeft het CDA zich in Den Haag altijd heel constructief ingezet voor de Zuiderzeelijn.

De heer VEENSTRA: De heer Holman draait eromheen. Ik stel een concrete vraag. Neemt de heer Holman nu afstand van de opmerking dat 50% aan de strijkstok blijft hangen, of niet?

De heer HOLMAN: Ik heb al gezegd dat ik dat niet doe. Het ligt heel genuanceerd maar de discussie daarover wil ik nu niet voeren.

Ik wil wel zeggen dat wij als Noorden op moeten passen dat wij geen goodwill verspelen.

De heer VEENSTRA: Maar als iemand onwaarheid spreekt, mogen wij daar toch wel iets van zeggen? Het gaat om 50% of 4% van alle geld dat hier wordt besteed en dan mogen wij daar toch best iets van zeggen? Dat is toch geen goodwill verspelen?

De heer HARLEMAN: Voorzitter. Als de heer Holman geen afstand neemt van die bewering, neem ik aan dat hij ons uit kan leggen dat de heer Verhagen gelijk had. En dan verwacht ik toch iets meer dan een reactie als: "Ik neem er geen afstand van." Wat dat betreft wil ik de heer Veenstra wel steunen.

De heer HOLMAN: Ik heb gezegd dat ik acht minuten over het aan de orde zijnde onderwerp wil spreken en het lijkt mij niet de bedoeling achttien of misschien wel tachtig minuten te discussiëren over het SNN.

De heer VEENSTRA: Maar de heer Holman kan toch op een wezenlijk politiek feit ingaan?

Mevrouw MULDER: Kent de heer Veenstra de cijfers waarop Maxime Verhagen zich heeft gebaseerd? Ik ken ze niet, dus om daar dan op dit moment afstand van te nemen, gaat mij wat ver.

De heer VEENSTRA: Ik heb mij vandaag laten informeren en ik weet nu dat die 50% niet klopt. Het is veel en veel lager. Het is, denk ik, heel goed voor het Noorden dat wij op deze plek, in de statenzaal, tegen die uitspraak ingaan en dat wij ons niet laten aanpraten dat wij in het Noorden op die manier met het geld omgaan.

De heer SLUITER: Ik meng mij in de discussie omdat ik het vermoeden heb dat de heer Holman niet goed in de gaten heeft wat de politieke implicatie is van zijn weigering om afstand te nemen van die uitspraak. Het is nogal wat wanneer hij zegt van die uitspraak geen afstand te nemen, want daarmee schaaft hij zich eigenlijk achter de uitspraak van Verhagen. Dat kan hier toch niet zonder politieke betekenis blijven? Ik vraag mij af of de heer Holman dat wel ziet.

De heer LANGENKAMP: Ik vind dit een ongelooflijk belangrijk punt en ik heb zelfs het idee dat wij hierover in deze vergadering een motie of zoiets moeten aannemen. Het beeld dat geschapen is, moeten wij direct de kop indrukken. Zelfs een excuus dat met "strijkstok" eigenlijk uitvoeringskosten worden bedoeld, biedt al een opening, want "strijkstok" heeft een zeer negatieve betekenis. Maar ook als de uitvoeringskosten zijn bedoeld, is het genoemde percentage veel te hoog. Wij moeten daar nú, in deze zaal afstand van nemen, want het is iets dat ons aangeleund wordt.

De heer DOHLE: Voorzitter. De fractie van het CDA zegt nu de cijfers niet te kennen, maar gisteren heeft het AB-SNN vergaderd en we kennen de cijfers. Het is vrij simpel. Voor de uitvoeringsorganisatie werd toen iets van 4% genoemd - ik hoor nu zelfs 2,8% - en dus kennen wij de cijfers. Het is dus zonneklaar dat het in ieder geval bij lange na geen 50% is dat aan de strijkstok blijft hangen en aan die presta-

tie is ook het CDA debet geweest. Het Noorden kan daarom rustig afstand van de uitspraak van de heer Verhagen nemen. Overigens kom ik er zo nog wel op terug.

De heer DE HAAS: Ik heb een punt van orde.

Er kondigt zich een buitengewoon belangrijk onderwerp aan dan daarom vind ik dat de behandeling van de begroting nu moet worden geschorst en dat nu eerst een ingevoegd agendapunt moet worden behandeld. Ik vind het prima dat het debat nu de andere kant op gaat, maar ik vind wel dat dan alle fracties de gelegenheid moeten hebben zich over het nieuwe onderwerp te uiten. Als er fracties zijn die een motie willen indienen dan kan dat ook. Maar ik ben niet voor een bespreking van dit onderwerp als onderdeel van de begrotingsbehandeling.

De VOORZITTER: De heer De Haas stelt voor de behandeling van de begroting te schorsen.

De heer VEENSTRA: De Begroting 2007 is aan de orde en in die begroting wordt het SNN in relatie tot heel wat onderwerpen genoemd. Als er zo'n actueel punt is, mogen wij daarover best bij de begrotingsbehandeling iets zeggen. De Begroting is geen hamerstuk.

De VOORZITTER: Ik begrijp dat de heer Veenstra het ordevoorstel van de heer De Haas niet steunt.

De heer VEENSTRA: Dat doe ik inderdaad niet.

Het gaat er nu om dat het CDA geen afstand neemt van de opmerking van de heer Verhagen; nou, dat vind ik nogal wat.

De heer DOHLE: Voorzitter. Ik steun het voorstel van de heer De Haas niet. Wij moeten de discussie nu voeren, maar ik vind de suggestie van de heer Langenkamp om over deze uitspraak een motie in te dienen, wel zinnig. Als de heer Langenkamp enige tijd nodig heeft om die motie te schrijven dan ben ik ervoor om de vergadering even te schorsen. Maar eigenlijk lijkt mij de tijd tussen de eerste en de tweede termijn ruim voldoende om een motie op te stellen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat het ordevoorstel van de heer De Haas niet wordt gesteund. Ik verzoek de heer Holman zijn betoog te vervolgen.

(Voorzitter: de heer Ter Beek.)

De heer HOLMAN: Voorzitter. Wij discussiëren nu over een uitspraak die een voorzitter van een fractie uit de Tweede Kamer heeft gedaan, welke uitspraak tot ons is gekomen via een artikel in de krant. De nuances en achtergrond van die opmerking zijn ons niet bekend, want niemand van ons was erbij toen die uitspraak werd gedaan.

De heer VEENSTRA: Maar de heer Holman kan toch afstand nemen van wat er in de krant staat, dat is toch een heel simpele vraag?

De heer DOHLE: Precies. De discussie gaat niet over de uitspraak van de heer Verhagen, maar over het feit dat de heer Holman geen afstand neemt van de uitgesproken veronderstelling dat meer dan 50% aan de strijkstok blijft hangen. Dát is waar het over gaat.

De heer HOLMAN: Ja, maar heeft de heer Verhagen dat gezegd en heeft hij dat op die manier bedoeld? Wat zijn de nuances van de discussie?

De heer DOHLE: Ik denk dat ik tot de conclusie moet komen dat de staten een motie moeten aannemen waarin zij uitspreken afstand te nemen van de veronderstelling dat er heel veel geld aan de strijkstok

blijft hangen, omdat dit absoluut niet het geval is. Zo simpel is het. Dat blijkt ook gewoon uit de stukken en dat kan de heer Holman dus gewoon onderschrijven. Ik begrijp niet waar hij nu een punt van maakt.

De heer HOLMAN: Nou, ik vind het een heel ongenueanceerde discussie in die zin dat het de vraag is of het werkelijk gaat om die 50%. Zo is het waarschijnlijk niet gezegd, zo is het niet bedoeld en zo is het niet beargumenteerd.

De heer BAAS: Tegen de opmerking van de heer Holman dat nu een ongenueanceerde discussie wordt gevoerd, maak ik bezwaar. Er staat een ongenueanceerde opmerking in de krant en daar maken wij bezwaar tegen en daarom vragen wij gewoon aan de heer Holman of hij zich met onze opmerkingen kan verenigen. Meer is het niet.

De heer HOLMAN: Maar op die manier willen wij de discussie niet voeren. Nogmaals, er kan best een hele discussie gevoerd worden over wat precies is bedoeld. Wij kennen de getallen niet en wij weten niet wat de apparaatskosten zijn.

De heer VEENSTRA: Als wij een motie maken waarin de staten kenbaar maken afstand te nemen van de opmerking over die 50%, gaat de heer Holman die motie dan steunen?

De heer HOLMAN: Dat moet ik eerst in de fractie bespreken, maar ik denk het niet.

Men geeft mij niet de gelegenheid mijn punt naar voren te brengen, want er worden mij steeds vragen gesteld, maar ik wil het nu toch doen.

Wij in het Noorden moeten er een goed over nadenken of de manier waarop wij in de richting van Den Haag reageren wel adequaat is. Ik constateer dat er in Den Haag meer en meer irritatie ontstaat over hoe het Noorden opereert, hoe steeds weer het verhaal wordt gebracht dat wij steun nodig hebben, dat wij vinden dat wij geholpen moeten worden en dat wij geld willen. Op zich zijn onze argumenten terecht, maar...

De heer VEENSTRA: Welke initiatieven heeft de heer Holman de afgelopen periode dan zelf ondernomen?

De heer HOLMAN: Wij brengen onze mensen in Den Haag steeds onder de aandacht wat het belang van het Noorden is. De heer Veenstra mag gerust een motie indienen, maar daarbij moet hij zich wel de vraag stellen, of daarmee het belang van het Noorden wel wordt gediend en of wij daarmee krijgen wat wij willen.

De heer VEENSTRA: Maar het belang van het Noorden is er helemaal niet mee gediend wanneer die opmerking over 50% blijft hangen. Daar gaat het om.

De heer HOLMAN: En het belang van het Noorden is er ook helemaal niet mee gediend wanneer door de manier waarop het Noorden steeds reageert irritatie ontstaat, waardoor de wil om toch nog wat te geven, steeds afneemt.

Voorzitter. Ik voel helemaal niet de behoefte om nu de discussie over dit punt aan te gaan, dat kan over twee weken wel wanneer de noordelijke staten vergaderen. Dán is het aan de orde. Nogmaals, het gaat om verhalen in de krant en om een gewekte suggestie. De nuance ontbreekt in de discussie. Als de heer Veenstra een motie wil indienen, moet hij dat vooral doen, dat vind ik prima, maar ik ga nu geen inhoudelijke discussie voeren over wat de heer Verhagen heeft gezegd.

De heer LANGENKAMP: Voorzitter, ik wil nog een laatste poging doen. Als het woord "strijkstok" wordt vervangen door "uitvoeringskosten"...

De heer DOHLE: Ik begrijp dat GroenLinks langzaam in de richting van het CDA gaat.

De heer LANGENKAMP: Natuurlijk staat het percentage van 50 er dan nog wel, maar dan is het negatieve beeld weg.

De heer HOLMAN: Laat ik dan een inhoudelijke opmerking maken. De discussie gaat over de vraag of het geld wordt besteed aan waarvoor het bedoeld is. Met het beeld van een strijkstok kan ik weinig.

De heer DOHLE: Mijnheer de voorzitter. De vragen en opmerkingen die wij over de begroting hadden, zijn eigenlijk allemaal in de commissies behandeld, zo niet afgehandeld. Wij hebben ook al gemeld dat naar onze mening de wensen die bij de behandeling van de Voorjaarsnota zijn geuit, goed zijn verwerkt. Wij hebben nog slechts twee vragen. Hoe staat het met de voortgang van parkmanagement - er is een ton voor begroot, maar ik kan mij herinneren dat wij dit project voor twee jaar zijn aangegaan - en wat en kunnen wij aan voorstellen verwachten met betrekking tot het instellen van een reserve Cofinanciering en Infrastructurele projecten (pagina 5 van de aanbiedingsbrief) en wanneer?

Eigenlijk ben ik nu al klaar met de bespreking van de begroting en ik wil ook wel opmerken dat dit goed is. Het betekent dat de begroting prima in elkaar zit. Maar ik wil toch ook niet nalaten op te merken dat ondanks de hoge ambities van het college en de resultaten die geboekt zijn, er toch ruim binnen de begroting is gebleven. Dat is bijzonder verheugend. Het geeft ook aan dat dit college, naast ambities de nodige degelijkheid heeft getoond en daarvoor past ook enige hulde. Ik zou kunnen zeggen dat het heidepaars Drenthe past.

Wat ons betreft moet die bestedingsruimte ook blijven, want ook het komende college heeft die nodig. Gelet op de concrete plannen die nog op stapel staan, zullen we toch ook goed moeten kijken hoe we de financiering vervolgens gaan regelen. Ik denk daarbij aan de verdubbeling van de N33, de vaarweg Erica-Ter Apel, de uitbreiding van het Drents Museum, de cofinanciering van het transitieprogramma van het SNN, de gevolgen voor de Kaderrichtlijn water die toch nooit allemaal vanuit het huidige ILG-budget kunnen worden betaald en de Drentse promotiecampagne. Kortom, er zit ook heel wat niet in deze begroting, terwijl het toch dingen zijn die wij met elkaar de komende tijd willen doen.

In de commissie heb ik gevraagd voor welk bedrag de provincie de laatste jaren zoal heeft meegedaan aan SNN-projecten in de vorm van cofinanciering.

Gisteren is in het AB-SNN de Strategische agenda weer eens besproken. De ambitie van het Noorden is onveranderd hoog en dat moet ook in deze fase van de onderhandelingen. Maar gelet op de lagere bijdragen van het Rijk en de EU zullen wij niet aan lastige keuzes kunnen ontkomen.

De discussie over de huidige steunkaart is zo'n lastige. Het gebied dat nu op de kaart staat, moet kleiner. Graag hoor ik hoe het college daarover denkt en welk gebied dan eventueel moet afvallen.

Voorzitter. We gaan spannende dagen tegemoet. Voor de een zijn dat de verkiezingen van komende woensdag en voor de ander de komst van sinterklaas. Beide gebeurtenissen kunnen overigens effecten hebben op de begroting.

Ik heb al gezegd dat we een beetje zuinig aan moeten doen in verband met alle projecten die nog op het programma staan. Over de uitslag van de verkiezingen is met al die bizarre voorspellingen weinig zinvol te zeggen. In de strijd om de macht spreken velen zich uit voor een gesloten huishouding voor de provincies. Voor Drenthe zou dat een flinke stap terug betekenen. Juist nu dit college de banden met de gemeenten en dergelijke zodanig heeft aangehaald dat projecten samen worden opgepakt, zou het jammer zijn wanneer er weer een stap terug gedaan moest worden. Het gisteren gepresenteerde programma "Drenthe beweegt" is een goed voorbeeld van waartoe samenwerking kan leiden. En het is ook juist met dit soort programma's dat de provincie dichter naar de burger toe komt.

Niet alleen komende woensdag, maar ook op 7 maart is de kiezer weer aan zet. De bevolking kan dan uitspreken wat zij van ons beleid vindt. Voor een goede werking van de democratie hebben wij allen de verplichting, wellicht meer dan nu, duidelijk te maken waar de provincie voor staat. Ik heb dit al eerder opgemerkt en kreeg toen eigenlijk alleen van de fractie van GroenLinks daarvoor de handen op elkaar. Maar fracties kunnen dit niet alleen en in die zin ga ik ervan uit dat het bestuur de nodige activiteiten onderneemt om de kiezer duidelijk te maken waarvoor hij in maart eigenlijk naar de stembus moet. Dat is overigens niet alleen voor de kiezer van belang. Het IPO heeft er onlangs ook nog eens op gewezen dat ook bij het Rijk en het Parlement het beeld dat zij van de provincie hebben niet altijd even adequaat

is. Een bewijs hiervan zijn de uitlatingen van de heer Verhagen. Het gaat dan niet alleen om deze misser, het gaat ook om het beeld bij dat soort mensen over de manier waarop wij in het Noorden proberen de economie verder op te krikken. Ook op dat gebied hebben wij nog heel wat terrein in de beeldvorming te winnen.

De heer HARLEMAN: Mijnheer de voorzitter. Een begroting zo aan het eind van de statenperiode leidt altijd tot terugkijken. Verleden jaar heb ik gezegd dat het college eigenlijk onder een warme douche staat, dat daarvan mijn ruiten beslaan en dat ik in mijn functie van controleur daardoor niet altijd precies kan zien wat het college doet. Ik moet zeggen dat het inmiddels een stuk beter gaat. Het kan zijn dat de temperatuur van het water is verlaagd om energie te besparen - ik neem zonder meer aan dat dat gebeurd is - maar wat het college precies uitvoert is voor mijn fractie inmiddels een stuk duidelijker. Mijn fractie is ook best tevreden over wat de staten de afgelopen vier jaar aan beleid hebben uitgezet en dat door het college uitgevoerd. Ik denk dat GroenLinks daar bij de komende verkiezingen best mee voor de dag kan komen, net zoals de meeste fracties in deze staten.

GroenLinks had de afgelopen vier jaren vier speerpunten: armoedebestrijding - ik kan mij vinden in wat de heer Veenstra hierover heeft gezegd -, goed openbaar vervoer dat voor een belangrijk deel gratis zou moeten zijn, recreatie en toerisme en de promotie van Drenthe - daarvan hebben wij vandaag het resultaat al een beetje gezien - en de vergrijzing. Over dat laatste punt gaat de discussie nog komen, maar wij hebben een aantal studenten alvast een onderzoek laten doen.

Voorzitter. Dan de begroting zelf. In de commissie heb ik al gezegd dat wij de begroting altijd in het meerjarenperspectief bekijken, omdat de begroting op zich niet zo interessant is. In de commissie heb ik al gezegd dat er sprake is van een valkuil en het college heeft uitgelegd hoe het zit. Voor de statenleden die geen lid zijn van de Statencommissie BFE wil ik het nog wel even uitleggen.

Het college zegt dat er een gunstig meerjarenperspectief is met een vrije bestedingsruimte. Dat klopt, alhoewel die ruimte na de begrotingswijziging in 2009 al weer € 1,5 miljoen lager is.

Het college zegt dat die ruimte voor een belangrijk deel het gevolg is van het stopzetten van de intensiveringen van het beleid. Maar op het moment dat het stopzetten van intensiveringen ongeveer in de pas loopt met wat er aan vrije bestedingsruimte over is, is er niets aan de hand.

Ik wil de staten nu een paar dingen laten zien waarover zij vanaf nu na kunnen denken.

Op pagina 262 wordt vermeld dat het bedrag dat uit de reserves wordt gehaald de komende jaren nog altijd € 16 miljoen is en dat dit bedrag in 2010 niet tot nul is gedaald. Er blijft in het meerjarenperspectief dus een groot beslag gelegd worden op de reserves.

De vrije bestedingsruimte zal in 2009 € 4,8 miljoen zijn, maar in datzelfde jaar zal het beschikbare budget € 13 miljoen lager zijn dan in 2006. Om een vrije bestedingsruimte van € 4,8 miljoen te krijgen zal dus een aanzienlijk deel van het budget ingeleverd moeten worden. Dit zou tot nadenken moeten stemmen. Voor welzijn, zo blijkt uit de bladzijdes daarvoor, zal € 6 miljoen minder beschikbaar zijn dan in 2006. De staten moeten dus vooral niet denken dat het financiële perspectief zo gunstig is als het college het schetst, want het provincie is hard bezig het geld uit te geven. Het volgende college krijgt dus misschien een groot probleem.

De heer DOHLE: Pleit GroenLinks er nu voor het geld maar op te potten, of wil ook die fractie het geld gebruiken waarvoor het is bedoeld?

De heer HARLEMAN: Ik geef een aantal tendensen aan waarover men na zou kunnen denken. Is het wel gunstig het beschikbare budget zover te moeten verlagen om maar € 4,8 miljoen aan vrije bestedingsruimte te krijgen? De staten moeten maar voor zichzelf uitmaken wat dat betekent. Ik constateer alleen op grond van de cijfers in de begroting dat dit gaat gebeuren.

De heer DOHLE: Maar de heer Harleman stelt die vraag toch niet voor niets, hij heeft toch zelf wel een conclusie getrokken? Wat is zijn conclusie dan?

De heer HARLEMAN: Mijn conclusie is dat het perspectief dat het college nu schetst voor het nieuwe college wel eens aanzienlijk minder zonnig kan blijken te zijn als het college ons nu wil doen geloven. De staten mogen zelf de conclusie trekken of mijn conclusie klopt.

Volgend jaar maart zijn er verkiezingen en volgende week woensdag kan hiervoor alvast geoefend worden. Voorafgaand aan verkiezingen wordt altijd gewezen op tendensen en daarom wil ik het volgende vertellen.

Mijn broer woont op de Filipijnen en ook daar worden verkiezingen gehouden. Het gaat in zo'n arm ontwikkelingsland dan als volgt. Een man komt bij een arm dorp en zegt: "Als jullie op mij stemmen, ga ik voor jullie een weg aanleggen." Een week voor de verkiezingen wordt met de aanleg van de weg begonnen en de dag na de verkiezingen - de man is gekozen - wordt het werk stilgelegd. Vier jaar later komt hij weer bij dat dorp en houdt hetzelfde verhaal. Er wordt weer begonnen met het werk aan de weg en een dag na de verkiezingen wordt het werk weer gestopt. Mijn broer vroeg die mensen: "Waarom doen jullie dat? In Nederland laat je je een keer zo bij de neus nemen, maar daarna niet meer." Maar die mensen zeiden: "Het duurt wel lang, maar uiteindelijk krijgen wij een weg."

Daar moest ik aan denken toen ik in de krant las dat het CDA een week voor de verkiezingen zei: "De Zuiderzeelijn gaat er komen als het Noorden dat wil." Ik denk dat Balkenende na vier jaar beleid denkt dat wij een ontwikkelingsland zijn geworden.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben te maken met de laatste begroting van dit college en over die begroting kunnen wij kort zijn: die begroting heeft onze instemming. De begroting is op orde en er is veel vooruitgang gemaakt bij het SMART maken en de toetsbaarheid ervan; het is allemaal nog wel niet af, maar het is al wel veel beter dan het geweest is. Wij hebben waardering voor het resultaat over de afgelopen jaren, want veel ambities zijn gehaald of in uitvoering.

De ChristenUnie zou de ChristenUnie niet zijn wanneer zij naast het uitdelen van een compliment ook zou aandringen op bescheidenheid, want mensenwerk is niet volmaakt, het kan altijd nog beter.

Op deze begroting werpt ook de volgende collegeperiode al zijn schaduwen vooruit. Er zijn al enkele onderwerpen genoemd en daaraan wil ik, om niet bij de andere sprekers uit de pas te lopen, de onze toevoegen. Ik noem de economische ontwikkeling van Zuidoost-Drenthe, vooral ook in relatie tot de werkgelegenheid, de grote druk op het milieu, de uitvoering van de Energienota, de Kaderrichtlijn Water, het ILG, toerisme en recreatie en alles rond Kompas en SNN, voor onze fractie een punt van zorg en die zorg wordt alleen maar groter.

Tot nu toe hadden we de indruk dat Den Haag naar het Noorden keek met een waxinelichtje en dan kijk je niet verder dan Zwolle. Maar het wordt nog erger: het wordt een Maxime-lichtje en dan krijg je volstrekt spookbeelden.

De heer DOHLE: Het blijft een klein lichtje, dat wel.

De heer BAAS: Dat is toch iets wat ons met zorg vervult: de blik vanuit Den Haag op het Noorden. Wij hopen en verwachten dat ook vanuit het SNN met grote kracht zal worden gewerkt aan het wegwerken van die verkeerde beeldvorming. Aan het Noorden zal het toch niet liggen!

Een ander punt van zorg is voor ons de infrastructuur. De knelpunten in die infrastructuur - de heer Veenstra noemde de A28 al - mogen wel wat sneller worden opgelost. Al die onderwerpen kunnen een toets zijn voor de ambitie van een volgend college.

Wij vragen vandaag niet zozeer om antwoorden en visies van het college met betrekking tot deze onderwerpen, maar wij willen wel graag een antwoord op de volgende twee concrete vragen.

1. Kan de ambtelijke organisatie zowel kwantitatief als kwalitatief de uitdagingen, waarvan ik een aantal heb opgenoemd, wel aan? Mijn fractie heeft nog nooit gekozen voor het uitgangspunt dat het aantal fte's wel met een bepaald percentage kan dalen. Onze eerste vraag is altijd: wat is nodig om de taken die ons wachten, adequaat te kunnen verrichten? Verwacht het college dat de organisatie de komende periode alle taken aan kan?
2. In de samenwerking met de Drentse gemeenten gaat veel goed, veel projecten worden samen gedaan, maar hier en daar - in de pers zijn de wijk Nieuwveenschelanden en de zandwinning in

Gasselte genoemd - blijken er toch nog wel eens wat hikjes te zijn. Hoe is op het ogenblik de relatie me de Drentse gemeenten afzonderlijk en in VDG-verband?

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. Wij zijn vandaag eigenlijk tegen wil en dank getuige van een bedrijfsongeval pur sang. Wat is er aan de hand? Het CDA-Drenthe schiet zichzelf in de voet met de losse flodder van Verhagen, hoe gek kun je het hebben.

Ik begrijp eerlijk gezegd wel een klein beetje wat er gebeurt, want het is natuurlijk altijd een lastige afweging en het geeft een wat ongemakkelijk gevoel: neem je als CDA-Drenthe afstand van een uitlating van je Haagse partijpolitieke vrienden. Dat geeft wel een beetje een ongemakkelijk gevoel, ik herken dat wel.

Maar het is natuurlijk ook een politiek feit in deze zaal, dat het CDA zich er geweldig mee in de nesten werkt. Daarom wil ik het CDA oproepen over dat ongemakkelijke gevoel heen te stappen en gewoon afstand te nemen van wat Verhagen per ongeluk en ononderbouwd heeft gezegd en zich als CDA-Drenthe op het belang van Drenthe en op het belang van het Noorden te richten, want daarvoor zitten de statenleden hier.

Voorzitter. Ik stap over naar de begroting.

De begroting levert qua inhoud nauwelijks stof voor discussie, zo blijkt vandaag ook wel. Er zit ook - en dat is een mooi gegeven - voldoende rek en ruimte in richting de nieuwe bestuursperiode.

Onze fractie heeft zich afgevraagd of met deze begroting een verdiepingsslag mogelijk is. Wij denken dan bijvoorbeeld aan het vergelijken van onze begroting met die van andere provincies, of van het gemiddelde van alle provincies om aan de hand daarvan vast te stellen waar afwijkende uitgavenpatronen zitten en zo ja - en die zijn er vast - of die te verklaren door bijvoorbeeld objectieve verschillen in oppervlakte, inwoneraantal en infrastructuur, in ieder geval duidelijk te markeren en aan te wijzen verschillen, of dat die verschillen te herleiden zijn tot politieke keuzes van de staten.

Als de verschillen kunnen worden herleid tot of objectief verifieerbare infrastructuur gegevens of beleidskeuzes dan hebben wij het goed gedaan. Maar het valt niet uit te sluiten dat er ook verschillen zijn die niet direct verklaard kunnen worden anders dan misschien historisch gegroeid. Op het moment dat dat in beeld is, is er ook zicht op de effectieve besteding van middelen en op de vraag in hoeverre en in welke mate de besteding van middelen leidt tot het realiseren van doelen.

Onze fractie kan zich voorstellen dat deze exercitie niet voor de hele begroting ineens kan worden gedaan, maar het lijkt ons goed eens een onderdeel daaruit te halen en te kijken wat de verschillen zijn, hoe die verschillen zijn te verklaren en of wij dan met die verklaring tevreden zijn.

De heer LANTING: Mijnheer de voorzitter. Ik zeg op voorhand dat ik mij niet van de wijs zal laten brengen door opmerkingen over de lengte van mijn betoog. Wij zijn nieuw in de staten en misschien is mijn bijdrage wel voor een deel een algemene beschouwing.

Voorzitter. Wij hebben even overwogen of wij wel aan deze begrotingsbehandeling zouden meedoen. Onze nieuwe politieke groepering heeft haar programma nog niet helemaal gereed, maar de verkiezingen werpen hun schaduwen vooruit en wij zullen dan ook in een aantal hoofdlijnen schetsen hoe wij gestalte willen geven aan onze provincie en hoe wij de beschikbare middelen - en daar gaat het bij de begrotingsbehandeling om - willen inzetten. Soms krijgen we trouwens de indruk dat de verkiezingen al zijn geweest en dat de carroussel van verdeling van burgemeestersposten en gedeputeerden al is begonnen. Daarom is het goed, denk ik, dat ik nu kan meedelen dat wij onder de naam Actief Drenthe definitief zullen meedoen aan de verkiezingen. Voor het nieuwe provinciale fundament zal het een vreugde zijn te weten dat wij in staat zijn zeer kundige en bekwame gedeputeerden te leveren. Ingeval de verkiezingen anders verlopen dan hier en daar wordt verwacht, zal dat zeker een geruststelling zijn, want wij zijn uit optimisme voortgekomen en zullen optimistisch blijven.

De heer BAAS: Ik hoor de heer Lanting "Actief Drenthe" zeggen, dus niet meer "liberaal"?

De heer LANTING: Als het hele programma uit is, kan de heer Baas dat zelf beoordelen.

Voorzitter. Wij kunnen ons in grote lijnen vinden in het gevoerde beleid. Er is naar de mening van de ALD sprake van een degelijk financieel beleid, de afspraken die bij de behandeling van de Voorjaarsnota zijn gemaakt, zijn redelijk verwerkt en er is voorzichtig begroot, hetgeen ons aanspreekt. Wij kunnen dan ook met deze begroting instemmen.

Bij de behandeling van het agendapunt revitalisering provinciehuis hebben wij aangegeven het uitgetrokken bedrag wat te hoog te vinden, wij hadden een gedeelte van die middelen liever anders besteed. Ik schets in houtskool een aantal lijnen die de ALD het komende jaar wil benadrukken of ontwikkelen. De afstand tussen burger en provinciale politiek is te groot. Er worden wel degelijk pogingen ondernomen om het gat te verkleinen, maar tot nu toe eigenlijk met nog maar weinig succes.

Het duale denken is nog geen vanzelfsprekendheid. Er moet kennelijk nog meer of andere energie in gestoken worden om dit doel te bereiken. De weg van de politieke vernieuwing middels het duale systeem is pas een begin naar een meer betrokken en meer initiatiefrijke volksvertegenwoordiging. Wij hebben getracht dit ook in onze partijstructuur neer te zetten.

De ALD kiest voor een sobere doch doelmatige overheid, dus ook voor een kleiner provinciaal apparaat, waarbinnen wel de griffie als ondersteuner van provinciale staten versterkt moet worden om de gewenste cultuuromslag naar meer initiatief en dualisme te kunnen maken.

Voorzitter. Vaak horen we van burgers en gemeenten klachten over de grote bemoei- en regelzucht van de provincie op gebieden als wonen en voorzieningen. Onze veelvuldige contacten met diezelfde burgers en met gemeenten hebben ons geleerd dat de gemeenten de provincie of haar ambtenaren te vaak als boeman gebruiken. Er wordt vaak gezegd: "Wij willen wel, maar de provincie wil niet." Maar feit is dat er soms te veel discussie over details ontstaat tussen de provincie en de gemeenten en hun burgers. De burgers kunnen daardoor het vertrouwen in een heldere en transparante overheid verliezen.

De heer LANGENKAMP: De heer Lanting spreekt over details en ik verzoek hem om zich, net als de woordvoerder van de andere partijen hebben gedaan, te beperken tot de begroting. Er wordt nu wel weer erg uitgeweid.

De heer LANTING: Ik heb aan het begin gezegd dat onze bijdrage waarschijnlijk een mengeling zou zijn van begrotingsbehandeling en algemene beschouwingen.

De overheid zou misschien wat meer vertrouwen in de burger kunnen hebben: met minder regels zal er niet per definitie lelijker gebouwd worden.

De Energienota die de staten onlangs hebben vastgesteld is op dit moment nog niet veel meer dan een kleurenfolder waarin een opsomming is gegeven van mogelijke activiteiten. De ALD is van mening dat dit snel moet veranderen. Er moet voortvarend worden gewerkt aan energiebesparende programma's en Drentse burgers die energiebesparende maatregelen willen nemen, moeten actief gesteund worden. Daarnaast vinden wij dat scherpere keuzes gemaakt moeten worden voor kleinschalige energieopwekking die direct gekoppeld wordt aan afnemers in de omgeving.

Voorzitter. De ALD hoop dat de baanverlenging van het vliegveld Eelde nu eindelijk doorgaat. Die verlengde baan zal veel hoogwaardige werkgelegenheid en toeristische activiteiten aantrekken. Qua infrastructuur moet daar dan ook op geanticipeerd worden. Het is zowel een gemeentelijke als provinciale taak ervoor te zorgen dat er voldoende bedrijven en andere noodzakelijke voorzieningen voorhanden zijn.

Wij hebben nog een punt van zorg. Wij zijn van mening dat er de komende jaren meer werk moet worden gemaakt van onze toezichhoudende taak op de waterschappen. Is bij de provinciale overheden het aantal ambtenaren de laatste vijf jaren met slechts duizend gedaald, bij de waterschappen is het aantal werknemers met 1.200 gestegen.

De heer DOHLE: Ik aarzel toch een beetje, want de heer Lanting kan wel aangeven dat hij het doet, maar daarom hoeven wij het toch niet te pikken dat hij van deze begrotingsbehandeling een zendtijd voor politieke partijen maakt? Ik gun hem best een beetje vrijheid om te laten zien waar de nieuwe partij voor staat - ik ben daar nog benieuwd naar ook - maar ik vind dit niet het moment om dit te doen.

De VOORZITTER: In de spreekijdverdeling heeft de heer Lanting 7 minuten toegewezen gekregen en het is aan hem om over de invulling van die 7 minuten te beslissen, maar ik houd de tijd in de gaten.

De heer LANTING: Ik ben ook zo klaar.

Daarnaast zijn de waterschapslasten explosief gestegen terwijl de effectiviteit van een aantal maatregelen - de waterberging bijvoorbeeld - nogal twijfelachtig is. Hoe kunnen wij zodanig ingrijpen dat wel de juiste maatregelen worden genomen en een organisatie ontstaat die sober en doelmatig kan werken? Deze organisatie moet bovendien beter toegerust zijn op de taken die een gevolg zijn van de verandering van het klimaat.

Voorzitter. Ik wil nog een aantal opmerkingen maken over Drenthe als groene provincie. Er dient een goede balans te worden ontwikkeld tussen landschap en natuur enerzijds en landbouw, bewoners en toerisme anderzijds. Wij willen graag mensgericht werken en hierbij zijn de Drentse burgers onze opdrachtgevers. De menselijke Drentse maat met oog voor kleine noden en kleine ondernemingen kan daarbij heel goed de maatstaf zijn. Natuurmonumenten, Staatsbosbeheer en Het Drents Landschap beheren grote delen van Drenthe. Door allerlei beschermend beleid voor en door en rond de beheerde gebieden ontstaan beperkingen voor de omgeving. Vooral gemengde kleinschalige landbouw- en recreatiebedrijven worden beperkt in hun mogelijkheden en steeds meer van die bedrijven houden er daardoor mee op of vertrekken naar elders. Voor het gebied van de Drentsche Aa heeft de ALD een perspectievenplan ontwikkeld en voorstellen gedaan. Wij zien ook mogelijkheden voor kleinschalige recreatie.

Of het nu gaat om de groene omgeving of om kleine kernen, wijken en buurten of een klein trapveldje op de hoek, de ALD wil de mens, dus ook de jeugd van het trapveldje centraal stellen. Daarom wil ik onze bijdrage beëindigen met een citaat van Geert Mak. "Tussen droom en werkelijkheid treft men regelgeving en praktische bezwaren."

Elke politieke beweging start met de droom van een enkeling. Het is de kunst om vervolgens de werkelijkheid te benaderen. De politieke uitdaging is dan om met idealisme en enthousiasme de wetten en praktische bezwaren zo te beïnvloeden dat deze droom werkelijkheid wordt.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. De Begroting 2007 is de tweede begroting waarin melding wordt gemaakt van doelen, indicatoren en streefwaarden. Maar nog niet alle vakjes zijn ingevuld. Zo heeft de gedeputeerde die het jeugdbeleid in haar portefeuille heeft ons verzekerd dat in 2008 de wachtlijsten in de jeugdzorg tot nul gereduceerd zullen zijn. Dat vinden wij een loffelijk streven en met dat streven kunnen wij ook helemaal instemmen, maar tegelijkertijd constateren wij dat er nog heel veel werk te doen is voor het zover is dat in 2007 geen enkele jongere langer dan zeven weken op hulp van Jeugdzorg Drenthe hoeft te wachten.

Uit het onderzoek van de Rekenkamer blijkt dat Drentse jongeren in de eerste helft van 2006 soms wel 18 weken moesten wachten voordat er sprake was van indicatie en een plan voor daadwerkelijke hulpverlening. Het baart ons zorgen dat kinderen in de leeftijdscategorie van anderhalf tot twaalf jaar, die in aanmerking komen voor daghulp, van die lange wachttijd de dupe zijn.

Natuurlijk zijn hier en daar opmerkingen te maken bij de gehanteerde indicatoren of na te streven doelstellingen, maar belangrijker is de vraag of wij met deze opzet van de begroting er zicht op krijgen of de doelstellingen gehaald zijn, of dat wij dat via het lezen van achterliggende nota's moeten zien te achterhalen.

In het voorwoord bij de Begroting staat dat in financiële zin nog niet alle middelen een bestemming zijn gegeven. Die zin suggereert dat de Begroting met een positief saldo van baten en lasten sluit. Echter, in het overzicht van baten en lasten en in de Meerjarenraming 2007-2010 eindigen alle jaren met een saldo van nul euro. Dit kunnen wij niet helemaal rijmen. De saldi die bedoeld worden, staan op pagina 262 en voor 2007 is het saldo geraamd op bijna € 5 miljoen. Het is in 2008 ruim € 6 miljoen, in 2009 bijna € 2 miljoen en in 2010 ruim € 3,5 miljoen. Wij zetten toch wat vraagtekens bij deze cijfers. Het werkelijke saldo volgt heel simpel uit een vermogensvergelijking. Het werkelijk saldo is het toe- of afnemen van het eigen vermogen. Deze gegevens staan zowel op pagina 245 als op pagina 270 van de Begroting 2007. Volgens die cijfers zal het verwachte tekort in 2007 ruim € 4 miljoen zijn,

in 2008 zal het bijna € 4 miljoen zijn en in 2009 ruim € 1,2 miljoen. Dat betekent dat er straks eigenlijk geld geleend moet gaan worden, en bij een rente van 5% zouden de lasten daarvan in 2009 opgelopen kunnen zijn tot € 450.000,--.

In de Begroting wordt niet alleen melding gemaakt van de jaarlijkse kosten en opbrengsten, er worden ook investeringen genoemd, dus uitgaven aan zaken die langer dan een jaar meegaan en waarvan de kosten door middel van afschrijving worden toegerekend. Ook voor die uitgaven moeten PS uiteindelijk toestemming geven. Behalve een begroting van kosten en baten zou daarom ook een investeringsbegroting moeten worden voorgelegd. Op de pagina's 267-269 van de Begroting is zo iets opgenomen, maar dit overzicht mist de aansluiting met de cijfers van de materiële vaste activa op pagina 270. Wij vragen ons dan ook af hoe volledig het overzicht van de investeringen is.

Voorzitter. De OPD heeft zich meermalen uitgesproken voor het zoveel mogelijk beperken van het aantal reserves en het opnemen van de uitgaven in de exploitatie, waarmee de uitgaven zichtbaar worden. Bij de zogenaamde vrijvallende gelden van de Regiovisie zetten wij toch wel een vraagteken, want betekent dit vrijvallen dat er tien jaar achtereen een bedrag € 1 miljoen in het Regiofonds is gestort en dat wij dit geld nu eigenlijk teruggeisen? Wat betekent dit voor de gemeenten en de andere provincie die het regiovisieconvenant ook ondertekend hebben?

De heer HARLEMAN: Daar hebben wij toch een overzicht van gehad? Over een periode van drie jaar komen die gelden terug, dus zo'n € 3 miljoen per jaar.

De heer DE HAAS: Daarom ook stel ik de vraag wat dan de vrijvallende gelden zijn en of die gelden niet binnen het kader van de Regiovisie moeten worden gebruikt.

De heer HARLEMAN: Bij de behandeling van de Voorjaarsnota 2005 is hierover een voorstel aangenomen. Daar staat alles in.

De heer DE HAAS: Daar heb ik toen ook een opmerking over gemaakt.

Voorzitter. In 2004 hebben wij aandacht gevraagd voor het onderwerp huiselijk geweld. Wij hebben toen een motie ingediend, waarin wij het college vroegen een meldpunt in te stellen. Hoewel deze motie door geen enkele partij gesteund werd, is in februari 2006 het meldpunt geopend. Dit was tot ons grote genoegen. Het meldpunt is 24 uur per dag telefonisch en via de website bereikbaar. Daar zijn wij natuurlijk heel erg blij mee. Het is een stap in de goede richting. Maar in verband met de ernst van de problematiek vinden wij de streefwaarden die in de Begroting gehanteerd worden ten aanzien van de bekendheid van het meldpunt eigenlijk nog onvoldoende. De raming is dat de bekendheid in 2006 15% is, in 2007 16% en in 2008 17%.

Huiselijk geweld is in onze samenleving een belangrijk probleem, dat in alle lagen van de bevolking voorkomt. Huiselijk geweld wordt vaak verzwegen en slechts het topje van de ijsberg is zichtbaar. De gevolgen voor de gezondheid en het welzijn van de slachtoffers zijn vaak heel ernstig en heel langdurig. Huiselijk geweld gaat bijna nooit vanzelf over en professionele hulp is noodzakelijk.

Met een laagdrempelig meldpunt, waar iedereen huiselijk geweld kan melden en informatie en advies kan krijgen, kan in samenwerking met politie, justitie en hulpverlening geprobeerd worden huiselijk geweld te stoppen en te voorkomen.

Mevrouw SMITH: Maar zo'n meldpunt is er al lang.

De heer DE HAAS: Dat heb ik ook met genoeg geconstateerd, maar om continuering in dit meldpunt te brengen moet de bijdrage van de provincie structureel worden. Daarom wil ik hierover de volgende motie indienen.

Motie M1

*De Staten van Drenthe in vergadering bijeen op 15 november 2006,
ter behandeling van de begroting van het jaar 2007 (statenstuk 2006-244)*

Overwegende,

- *dat huiselijk geweld nog steeds een onderwerp is, dat vaker en duidelijker onder de aandacht moet worden gebracht;*
- *dat ondanks het feit, dat het huidige meldpunt en de goed verzorgde website aanwezig zijn, het huiselijk geweld, zoals thans bekend, nog steeds het topje van een ijsberg is;*
- *dat huiselijk geweld en kindermishandeling in dezelfde lijn liggen;*
- *dat door huiselijk geweld nog nader onder de aandacht te brengen, ook kindermishandeling onder de aandacht komt;*
- *dat de effectiviteit verhoogd kan worden door het meldpunt nog meer accent en vooral bekendheid te geven;*
- *hiervoor mogelijk aanvullende middelen noodzakelijk zijn.*

Verzoeken het college van gedeputeerde staten:

- *In overleg te treden met de GGD Drenthe om de effectiviteit van het meldpunt Huiselijk geweld te verhogen en hiervoor de benodigde financiële middelen beschikbaar te stellen;*

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Deze motie kan bij de beraadslagingen worden betrokken.

De heer BEERDA: Hoe sympathiek de motie van de heer De Haas ook klinkt, hij zegt dat het effect vermoedelijk groter zal zijn als er meer geld heengaat. Waar baseert hij die uitspraak op? Wij hebben het meldpunt ingesteld en wij gaan straks kijken hoe het loopt en om daar nu zomaar meer geld voor uit te trekken, vind ik een wat rare operatie.

De heer DE HAAS: Het is niet zomaar geld ergens instoppen, ik ben de PvdA niet.

De heer BEERDA: En daarom zitten wij hier met ons negentienen en de heer De Haas in zijn eentje.

De heer DE HAAS: Ik weet het: verschil moet er zijn. Maar ik wil een serieuze reactie geven.

De provincie heeft een eenmalige bijdrage gegeven en met dat geld is het meldpunt opgericht. Naar onze mening zou het voor de Drentse samenleving goed zijn wanneer het meldpunt in stand kon blijven en dat het college daarvoor het nodige geld ter beschikking stelde.

De omvang van huiselijk geweld en kindermishandeling die nu nog onder de dekmantel blijft, is groot. Wij hebben enig onderzoek gedaan en van de gegevens die dit onderzoek heeft opgeleverd, zijn wij werkelijk geschrokken.

De heer BEERDA: De ernst van de situatie is ook ons duidelijk, sterker nog, is ons zo duidelijk dat wij ook hebben ingestemd met het verstrekken van geld voor dit meldpunt. Maar de heer De Haas suggereert dat het meldpunt op dit moment niet goed werkt en die signalen hebben wij in het geheel niet ontvangen.

De heer DE HAAS: Ik suggereer helemaal niets. Ik zeg alleen dat ik heel graag zou willen dat de situatie met betrekking tot de bekendheid van het meldpunt meer aandacht kreeg. De heer Beerda weet net zo goed als ik dat om de aandacht voor iets te verhogen er meer middelen nodig zijn.

De heer BEERDA: Dus die aandacht is nu niet goed genoeg, volgens de heer De Haas?

De heer DE HAAS: Die is prima, maar alles kan beter en ik heb nog niet ontdekt dat er sprake is van een continuering van het openblijven van het meldpunt.

Mevrouw PANNEKOEK: De heer De Haas doet nu weer hetzelfde wat hij altijd doet. In deze staten geldt de afspraak dat iemand die met een dergelijk voorstel wil komen, dat voorstel eerst in de commissievergadering meldt. Had de heer De Haas dat gedaan dan zouden wij daar rustig over na hebben kunnen denken en dan zouden wij in de gelegenheid geweest zelf ook te onderzoeken of het allemaal wel zo ernstig is als hij nu suggereert.

De heer De Haas pakt altijd een onderwerp, waarvan hij weet dat het ons ontzettend aan het hart gaat, omdat wij ons allemaal daar vreselijke zorgen over maken. Het is nu goed geregeld en ik vind het gewoon niet netjes van de heer De Haas dat hij ons met dit voorstel overvalt, waarmee hij inspeelt op sentimenten. Dat vind ik echt heel verkeerd. Ik had dit onderwerp echt heel graag serieus in de commissie willen bespreken en daarbij zouden de lijn van het college, wat er allemaal goed is gegaan en op welke punten er een tekort is, aan de orde zijn gekomen. Op basis van zo'n discussie hadden wij een goed besluit kunnen nemen, terwijl de heer De Haas nu voor de Bühne even een motie indient.

De heer DE HAAS: Ik sta hier niet voor de Bühne en....

Mevrouw SMITH: Ik kan mij volledig bij mevrouw Pannekoek aansluiten.

De heer DE HAAS: Nou, dat is prima, maar ik wil even reageren op het betoog van mevrouw Pannekoek. Ik heb een motie ingediend en ik verwacht dat redelijke mensen die motie op haar merites beoordelen. Aangezien wij in 2004 dit onderwerp ook aan de orde hebben gesteld en ons voorstel van toen door geen enkele partij is gehonoreerd, nemen wij nu de vrijheid als sluitstuk van de begrotingsbehandeling dit onderwerp vandaag weer aan de orde te stellen. Wij verzoeken het college op de ingeslagen weg voort te gaan en desnoods - en daar hopen wij dan op - meer geld beschikbaar te stellen voor dit goede doel.

Dat ik op sentimenten inspeel of wat dan ook, is het oordeel van mevrouw Pannekoek, maar de intentie van onze kant is eerlijk.

Het is mijn vrijheid om hier te vertellen wat wij van mening zijn en als mevrouw Pannekoek het niet met ons eens is, dan moet zij net als de vorige keer gewoon tegenstemmen.

Mevrouw PANNEKOEK: Juist naar aanleiding van de vorige keer kon het de heer De Haas bekend zijn dat wij hard bezig zijn met het onderwerp huiselijk geweld.

Als wij de indruk hebben dat het college van plan is dit onderwerp volledig mee te nemen in zijn beleid, vinden wij het niet nodig zomaar moties in te dienen. Het gaat om een onderwerp dat heel gevoelig ligt en waar wij allen zeer bij betrokken zijn. Ik houd mijn verwijt dus staande.

De heer DE HAAS: Mevrouw Pannekoek mag mij alles verwijten, maar zij kan het mij niet euvel duiden dat ik in de staten van Drenthe een onderwerp aansnijdt dat ons heel na aan het hart ligt. Als mevrouw Pannekoek twijfelt aan mijn goede bedoelingen dan is dat haar zaak, maar ik kan dan alleen maar zeggen dat zij het door de verkeerde bril ziet.

Mevrouw SMITH: Het is zoals mevrouw Pannekoek zegt: als wij een onderwerp serieus willen behandelen dan gaan wij in overleg met andere partijen en dan bekijken wij in de commissie of het onderwerp nader onderzocht moet worden. Als dit zo blijkt te zijn, brengen wij het in de statenvergadering in. Maar wat de heer De Haas nu doet, is inderdaad voor de Bühne.

De heer DE HAAS: Ik houd mij bij mijn betoog. Als dit de insteek van GroenLinks is, vind ik het prima. Wij hebben de vrijheid om in de staten op ieder moment een motie over enig onderwerp in te dienen. En als wij vinden dat wij het op deze manier moeten doen, dan doen wij het op deze manier. Maar als mevrouw Smith deze interpretatie daaraan geeft...mijn zegen heeft ze!

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering om het college de gelegenheid te geven zich op het antwoord voor te bereiden.

(Schorsing van 16.33 tot 17.03 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer Holman heeft mij verzocht om, alvorens het college gaat antwoorden op de bijdrage van de staten in eerste termijn, een verklaring te mogen afleggen. Ik stel voor dat verzoek van hem te honoreren en geef daarom het woord aan de heer Holman.

De heer HOLMAN: Mijnheer de voorzitter. Het was een bijzonder fenomeen, die discussie over een uitspraak waarbij niemand van ons aanwezig was toen die werd gedaan. Er werd alleen gereageerd op een krantenartikel.

Wij hebben de schorsing gebruikt om wat rond te bellen en navraag te doen, want wij wilden duidelijker krijgen wat er precies was gebeurd. Nu wij wat meer feitelijke informatie hebben, kan er een wat genuanceerder beeld worden voorgelegd.

Ik kom graag terug op opmerkingen van statenleden over de berichtgeving in het Dagblad van het Noorden van vanmorgen over een uitspraak van de heer Verhagen.

De heer Verhagen heeft een aantal uitspraken gedaan tijdens zijn bezoek aan de werkgeversorganisatie VNO-NCW in Groningen.

De heer Verhagen heeft bij dit bezoek een signaal afgegeven op basis van feitelijke informatie van het Ministerie van EZ, dat te veel rijksmiddelen, bedoeld voor ondernemingen, daar niet direct terechtkomen. Een groot deel van het noordelijke stimuleringsgeld wordt besteed aan noordelijke infrastructurele projecten als de aanleg van wegen, de vernieuwing van de binnensteden, de ontwikkeling van de glas-tuinbouw, fietspaden, vaarverbindingen, maar ook musea. Een ander deel van het geld gaat naar adviesbureaus, salarissen voor het binnenhalen van subsidies, accountantscontroles en de SNN-organisatie.

Of dit deel van het geld, waar ondernemers dus van verstoken blijven - daar ging het om - 50% is, kan betwijfeld worden en dat doen wij dan ook. Het citaat in de media onderschrijven wij dus ook niet.

Voorts zijn wij van mening dat waar de term "strijkstok" is gebruikt, een verkeerd beeld wordt geschapen. Op dit punt vinden wij de woordkeus van de heer Verhagen dus verkeerd.

De heer VEENSTRA: Het blijft allemaal toch nog wel een beetje hangen. De concrete vraag was of het CDA afstand neemt van de door de heer Verhagen genoemde 50% en van wat hierover in de krant van vanochtend staat.

De heer HOLMAN: Volgens mij ben ik heel duidelijk geweest. Wij nemen afstand van de term "strijkstok" en met betrekking tot de 50% heb ik aangenomen hoe het is gezegd. Het is anders gezegd dan de heer Veenstra nu suggereert. Van de suggestie dat 50% van het geld dat voor de ondernemers is bestemd, niet bij hen terecht komt, neem ik afstand. Maar zo is het niet gezegd en ook niet bedoeld. Het lijkt mij nu helder.

De heer DOHLE: Voorzitter. Maar uit de door de heer Holman gegeven motivering komt toch een beetje naar voren dat hij van mening is dat investeringen in infrastructuur geen bijdrage aan de werkgelegenheid leveren.

De heer HOLMAN: Nogmaals, ik denk niet dat het de bedoeling is nu inhoudelijk op de materie in te gaan. Ik heb weergegeven wat de motivatie was van de heer Verhagen en welk signaal hij heeft afgegeven. Of dat percentage van 50 juist is of niet en of investeringen in de infrastructuur wel of niet bijdragen aan de werkgelegenheid, het lijkt mij nu niet het moment om daarover te discussiëren.

Nogmaals, het gaat erom dat de heer Verhagen op grond van de informatie die hij van EZ had, een signaal heeft willen afgeven.

De heer BAAS: Ik hoor de heer Holman zeggen dat hij die 50% wil nuanceren, maar ik wil van hem horen of hij van die uitspraak afstand neemt.

De heer HOLMAN: Ja, in die zin dat het ...

De heer BAAS: Ja? De heer Holman zei "Ja"?

De heer HOLMAN: Ik snap dat de heer Baas wil opschieten omdat de boerenkool lokt. Het is "ja", omdat hij iets heeft gezegd en iets anders heeft bedoeld. Hij heeft een ander signaal af willen geven. Het idee dat 50% aan de strijkstok blijft hangen is in die zin onzin, dat moet helder zijn.

De heer LANGENKAMP: Voorzitter. Wij hebben inmiddels een motie gemaakt en als de fractie van het CDA die ondertekent, is het klip en klaar wat de heer Holman bedoelt.

De heer HOLMAN: Dat is een andere discussie.

De heer LANGENKAMP: Het staat gewoon heel duidelijk in die motie.

De heer HOLMAN: Maar die motie is nog niet eens ingediend, dus over welke motie hebben we het.

De heer LANGENKAMP: Dat klopt. Maar de heer Holman wordt verzocht die motie te ondertekenen.

De VOORZITTER: Ik stel voor het normale debat nu te vervolgen en daarom geef ik het woord aan de heer Swierstra.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Het zal de staten niet verbazen dat het college het onderwerp dat zojuist aan de orde was, als het belangrijkste onderwerp beschouwt en dat daarom het eerst wil behandelen. Daar is ook een heel duidelijke reden voor.

Zoals velen ga ook ik 's morgens het eerst naar de brievenbus om daar de krant uit te halen. En dan word ik wel vaker verrast, maar hedenmorgen wel op een buitengewoon bijzondere wijze. Het gaat natuurlijk om het artikel dat hier al meer is genoemd.

Dat dit punt hier vandaag door verschillende fracties expliciet aan de orde is gesteld, is terecht, ook al is daar door het CDA op gereageerd met de opmerking, dat dit eigenlijk niet hoort omdat vandaag de Begroting aan de orde is.

Als persoonlijk jarenlang medeverantwoordelijk voor het beleid van het DB-SNN voor ook deze aangelegenheid vind ik dit punt een onderdeel van de bespreking van de Begroting 2007 van de provincie Drenthe. Met het aanvaarden die Begroting geven de staten het college opdrachten, maar dechargeren zij het college ook voor de wijze waarop het is omgegaan met belastinggelden, ook in het kader van SNN, en voor de wijze waarop dit college zijn bestuurlijke taak in het SNN uitvoert.

Wanneer dan in een artikel waarin de heer Verhagen wordt aangehaald, de suggestie wordt gewekt dat het SNN en dus wij er maar een rommeltje van maken, dat er zaken aan de strijkstok blijven hangen - strijkstok heeft voor mij ook altijd nog de connotatie dat er iets in zakken verdwijnt waarin het niet hoort te komen - dan stuit ons dat buitengewoon tegen de borst, ik kan het niet duidelijker zeggen.

De realiteit is namelijk een volstrekt andere. Ik wil de staten enkele cijfers niet onthouden.

Jaarlijks gaat er in de sector waarover wij nu spreken in SNN-verband zo'n € 110 miljoen om, dat bedrag is bedoeld voor het bedrijfsleven en een aantal projecten, projecten die allemaal geacht worden bij te dragen - geacht, op basis van het feit dat ze zijn opgenomen in de programma's die ook door deze staten zijn goedgekeurd - aan de sociaal-economische en ruimtelijk-economische ontwikkeling van Noord-Nederland en die daardoor direct of indirect voor werkgelegenheid zorgen.

Wanneer het CDA nu in een verklaring zegt dat de infrastructuur en zo er ook allemaal nog bij zit en dat dit eigenlijk niet zou moeten dan is mijn reactie: dat is onzin. Infra is slechts een buitengewoon klein onderdeel in de recente Langman-gelden, want basisinfrastructuur zit daar eigenlijk nauwelijks in.

Voor het overige is het natuurlijk zo dat de verdeling van het kosten administratiekosten met zich brengt. De norm die het Ministerie van EZ aan het SNN stelt, is dat hieraan 3,5% van het budget mag worden besteed. Het SNN zit al jaren onder 3%, op dit moment is het 2,98%. En als het gaat om de opzet van de programma's en de verantwoording over de uitvoering daarvan dan gaan alle rapportages - en degenen die gisteren de vergadering van het AB-SNN hebben bijgewoond hebben gezien dat dit voor een heleboel gedoe zorgt - die Den Haag, dus ook de heer Verhagen, en Brussel ons voorschrijven naar het ministerie en al die rapportages leiden in de Tweede Kamer slechts tot een conclusie: lof voor het Samenwerkingsverband Noord-Nederland. Wij blijven binnen de taakstelling en binnen de voorwaarden voor de administratieve organisatie en wij werken goed samen in Noord-Nederland, dát zijn de conclusies.

Alle discussies over de bestuurlijke inrichting van Nederland komen voort uit het gedoe in de Randstad en hebben niets te maken met de wijze waarop wij in Noord-Nederland samenwerken en met hoe wij de middelen, de te schaarse middelen, inzetten ter bevordering van onze sociaal-economische ontwikkeling.

De Tweede Kamer heeft dus slechts lof en hoe kan het dan dat een vooraanstaand lid van die Tweede Kamer een dergelijke suggestie neerlegt, ook al is het verkiezingstijd? In verkiezingstijd mag de boel eens wat worden opgerekt, maar zit een vilein onder die suggestie van een heel andere orde en dat kan maar tot een conclusie leiden en die conclusie is dat de noordelijke provincies, de colleges van GS maar dus ook de staten, scherp afstand moeten nemen van die suggestie.

En als het dan zo mocht zijn dat de heer Verhagen de zaken genuanceerder heeft neergezet dan in de krant is opgeschreven - dat is natuurlijk vast zo - dan heeft hij alle gelegenheid publiek afstand van dat artikel te nemen en dat lijkt mij dan ook de aangewezen weg.

Nog even een paar andere feiten. De uitvoeringsorganisatie kost dus 2,98%. Dan de suggestie dat te veel geld in de zakken van adviesbureaus verdwijnt, ook al weer zo'n negatieve connotatie. Natuurlijk is het zo dat een aantal intermediaire organisaties werkzaamheden verricht in het kader van de subsidieverlening. Een deel van die werkzaamheden is overbodig wanneer de ondernemers gebruikmaken van de diensten van het SNN zelf. Maar dat doen ze niet altijd en daar is vaak ook wel een goede reden voor. Die reden dat zij vanwege de vaak ingewikkelde trajecten die voortvloeien uit de eisen die wij namens Den Haag en Brussel moeten stellen, specialisten inhuren om daarmee te voorkomen dat zij later bij controles door accountants en juristen onderuitgaan. Dat is nou eenmaal de negatieve kant van het ook allemaal netjes willen controleren, al is die controle terecht, want het gaat om belastinggeld. En verder is het natuurlijk zo dat bedrijven en organisaties voor een aantal activiteiten bij nieuwe projecten het personeel gewoon niet op de plank hebben liggen en als het bijvoorbeeld om een ingewikkeld ICT-probleem gaat een expert of een consultant inschakelen. Ook dat is overigens werkgelegenheid. Maar dat is een verantwoordelijkheid van de betreffende bedrijven en heeft dus niets te maken met de opmerking dat het geld niet terecht komt op de plek waar het terecht zou moeten komen.

Voorzitter. Het hele verhaal kan tenslotte maar tot een conclusie leiden: de suggesties in het Dagblad van het Noorden van hedenochtend gewekt, zijn volkomen uit den boze, slaan volstrekt nergens op, zijn in absolute strijd met de feiten, zijn in flagrante strijd met de wijze waarop wij hier altijd hebben gewerkt, staan haaks op de wijze waarop de Noordelijke parlementen het beleid dienaangaande altijd hebben uitgevoerd en staan ook haaks op datgene wat de Tweede Kamer tot nu in relatie tot het SNN heeft aangegeven. Er is dus geen enkele reden waarom de staten niet con amore allemaal, ook al is het misschien lastig, afstand van die suggesties zouden nemen. De nuances die de heer Holman heeft aangebracht, maken het naar mijn mening in bepaalde opzichten alleen maar erger, want daarmee zegt hij dat we het er nog eens over moeten hebben, dat het misschien wel wat genuanceerder ligt, en ja het woord "strijkstok" had niet gebruikt moeten worden, maar die 50% is wel wat arbitrair. Vooral van de laatste opmerking gaat de suggestie uit dat het ook wel 45% kan zijn. Nou, het is niets van dat alles en daarom vraag ik de staten ten stelligste afstand te nemen van deze absoluut onjuiste suggesties in de krant. En nogmaals, als de heer Verhagen het niet zo heeft gezegd dan zijn wij daar alleen maar blij om en dan horen wij graag dat ook hij afstand van het artikel neemt en aangeeft fout geciteerd te zijn.

Ik heb met deze reactie willen aangeven dat het college dit punt van groot belang vindt in het kader van zijn verantwoordelijkheid voor de besteding van het budget dat de stater ter beschikking hebben gesteld.

Voorzitter. Ik ga over naar de begroting.

Ik constateer dat de fracties in overgrote meerderheid uitermate positief zijn over de begroting die het college heeft voorgelegd. We zijn met elkaar een stuk opgeschoven in de wijze van formulering, verslaglegging, het helderder maken van de controlefunctie van de staten en de uitvoeringsfunctie van GS. Dat is c.q. was deze collegeperiode een belangrijke uitdaging en ik constateer dat de staten met ons van mening zijn dat we daar, hier en daar wel met vallen en opstaan, een heel eind verder mee zijn gekomen. Dat is goed en het is een basis voor een volgende stap in de volgende statenperiode.

Voorzitter. In de volgende statenperiode kan wat ons betreft worden begonnen met een robuuste en stabiele begroting. Er is sprake van een robuust beleid, een robuuste organisatie en financieel zijn er mogelijkheden om keuzes te maken.

Het is niet zo dat wij van de daken jubelen dat er geld genoeg is. Dat zeker niet. Wat dit college heeft beoogd is zijn ambities uit te voeren en daarmee een vertaling te geven aan de wensen van de staten. Ik heb al aangegeven dat het dan vervolgens niet de hoogste ambitie van het college is om alle geld op te maken. Integendeel, wanneer wij onze opdracht hebben volbracht, is onze volgende taak ervoor te zorgen dat ook onze opvolgers met een robuust verhaal aan de slag kunnen.

Wij hebben aangegeven dat er ruimte is en die ruimte is ook nodig omdat een groot aantal uitdagingen op ons afkomt. Het is aan de volgende staten om keuzes te maken, maar zij hebben daarvoor dan wel de ruimte. Ik wijs er wel op dat een aantal ambities dat op dit moment nog boven de markt zweeft of nog nader uitgevoerd moet worden - ik denk aan het Drents depot, het Drents Museum, het provinciehuis - al in de meerjarenraming is opgenomen. Wij hebben er alle vertrouwen in dat ook de zaken waarvoor wij de staten de komende maanden nog voorstellen zullen doen toekomen, zodanig in de Begroting kunnen worden ondergebracht dat die ruimte blijft bestaan.

De heer HARLEMAN: De gedeputeerde wekt de suggestie dat de uitgaven die voor de uitbreiding van het Drents Museum zijn gepland, in de Meerjarenraming zijn opgenomen, maar dat is dus niet het geval.

De heer SWIERSTRA: Als ik die suggestie heb gewekt dan was dat verkeerd. Een deel van de problematiek van het Drents Museum, zoals het depot, zit er wel in, maar met betrekking tot de rest hebben wij gezegd dat de bedragen en de wijze van financiering ons voldoende vertrouwen geven dat het straks allemaal betaald kan worden uit de ruimte die er is, zonder dat de andere mogelijkheden op slot worden gezet.

De staten hebben de wens geuit de uitvoering van een aantal infraprojecten te versnellen. Dat proberen wij ook iedere keer weer voor elkaar te krijgen. Bij de aanpassing van de A28 is dat gelukt, terwijl dat aan het begin van deze collegeperiode absoluut nog niet te verwachten viel. De vertraging in de uitvoering waarvan nu sprake is, is gelukkig slechts een kleine, maar heeft wel te maken met de procedures die in dit land gelden. In dit specifieke geval gaat het om de noodzaak om in het kader van de luchtkwaliteit een aantal extra onderzoeken en verkeerskundige studies uit te voeren, maar die vertraging zal niet of nauwelijks leiden tot een vertraging in de uitvoering. Er wordt nog steeds vanuit gegaan - het college is vertegenwoordigd in de stuurgroep die het werk begeleidt - dat in 2008 wordt gestart. Het zou ook mij een lief ding waard zijn wanneer het sneller kon, maar wij zien iedere keer bij die grote projecten dat de procedures ons enorm inperken. Maar ik deel de zorg en de wensen van de staten.

Voorzitter. Wij hebben nogal wat grote projecten op stapel gezet en dat wij hebben wij in zeer nauw overleg en in coöperatie met de gemeenten gedaan. Of het nu om de Nieuwveenschelanden gaat waar we echt op een integrale manier ruimtelijke ordening, verkeer en vervoer en de stedelijke ontwikkeling aanpakken, of om de ontwikkeling van Assen-Zuid, Emmen revisited of de grote projecten in Hoogeveen, het gaat allemaal in zeer goede harmonie en samenwerking met de betreffende gemeente en wij weten daarover ook heel concrete uitvoeringsafspraken te maken.

De heer VEENSTRA: Met betrekking tot de Nieuwveenschelanden heb ik gevraagd of wellicht een gezamenlijk projectbureau van provincie en gemeente een mogelijkheid is om de deskundigheid binnen het project te houden, om samen krachtiger te staan.

De heer SWIERSTRA: Ik wil nu niet op de details ingaan en ik weet niet of dan een gezamenlijke uitvoeringsorganisatie een oplossing is, maar ik wil er wel op wijzen dat er inmiddels een structureel overleg is tussen de betrokken gedeputeerden en de wethouder en de ambtelijke apparaten. De manier waarop nu wordt gewerkt en de alternatieven die op tafel liggen geven collega Haarsma en mij alle vertrouwen dat we er op een goede manier uit zullen komen dat er straks goede voorstellen op tafel zullen liggen. Of bij de uitvoering van die voorstellen een nog indringender projectorganisatie gewenst is, is een punt dat ik meeneem, al lijkt dat mij in dit geval iets te zwaar, terwijl dat met betrekking tot Assen-Zuid wat meer voor de hand ligt. Maar zodra we daartoe aanleiding zien, zullen wij dit instrument wel inzetten, want wij hebben er geen principiële weerstand tegen, integendeel.

Ik ben buitengewoon blij dat ook het CDA voor het project met betrekking tot de vaarverbinding Erica-Ter Apel is. Het is een initiatief dat al begin jaren negentig is opgenomen in de vaarwegnota van de provincie Drenthe en vervolgens door onze voormalige collega Johan Dijks op de kaart is gezet en ik kan medelen dat wij op dit moment bezig zijn ervoor te zorgen dat er een goed voorstel komt. Dat voorstel zal de staten in december/januari bereiken en wij hopen vervolgens dat het daarna allemaal voor elkaar komt. Het college is in elk geval positief over het project en doet zijn uiterste best om het financiële gat dat er nog was, gedicht te krijgen.

Voorzitter. De heer Dohle heeft een specifieke vraag gesteld over een tweetal reserveringen. Ik denk niet dat wij nog expliciet met een voorstel voor een reserve voor de cofinanciering zullen komen. Het gaat er uiteindelijk om dat in de verschillende reserves en in de vrij besteedbare ruimte voldoende ruimte blijft om de gewenste cofinanciering in te vullen. Dus als de nieuwe staten een bepaald fonds of een reserve in willen stellen dan kan dat, maar voor ons blijft het op dit moment bij een politieke uitspraak. Ten aanzien van de infraprojecten geldt een beetje hetzelfde. In de commissie heb ik gezegd dat de praktijk ons een beetje heeft ingehaald. De accountant heeft erop gewezen dat wanneer wij het geld voor de Regiovisie parkeren in de Reserve verkeer en vervoer, dat eigenlijk een aparte reserve of voorziening moet zijn. Inmiddels hebben wij dit via de Nota reserves en voorzieningen op een definitieve manier opgelost.

(Voorzitter: de heer Looman.)

In de richting van de heer De Haas merk ik op dat het overigens niet zo is dat er zomaar tien jaar lang een bedrag van € 1 miljoen overblijft, nee, drie jaar lang blijft de storting die wij eigenlijk zouden moeten doen, achterwege omdat het project waarvoor die stortingen bedoeld waren, op dit moment nog niet uitgevoerd kan worden. Over een paar jaar komt het wel aan de orde, dus het stramien van afspraken blijft volledig overeind, net als de verantwoordelijkheid van de overige partners. Dus dat verhaal sluit volledig.

Voorzitter. Ik heb het gevoel dat ik de belangrijkste punten bij langs ben gegaan. Mijn collega's zullen nog enkele punten behandelen en als er daarna nog iets is overgebleven, hoor ik dat wel in de tweede termijn.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Ik denk dat ik heel kort kan zijn.

De heren Veenstra, Holman en Baas hebben het ILG ter sprake gebracht, een onderwerp waarover wij de komende tijd uitvoerig met elkaar van gedachten zullen wisselen, reden waarom ik daarover nu niet al te veel wil zeggen.

Ik ben het eens met de heer Veenstra dat er niet alleen met betrekking tot de grote projecten sprake moet zijn van innige samenwerking met de gemeenten, maar dat dit zeker ook geldt voor alle projecten in het landelijk gebied, omdat het budget daarvoor een stukje minder - ik zeg het op z'n Drents - is geworden dan waarop wij rekenden. Door er nog beter voor te zorgen dat de schep maar eenmaal de grond in hoeft om diverse doelen te dienen, zullen wij die ontwikkeling trachten op te vangen.

Ik zal op dit moment niet inhoudelijk ingaan op de motie over de sociaal-economische situatie op het platteland. Ik begrijp dat de heer Holman die motie heeft genoemd omdat hij er in december op terug wil komen.

In reactie op de opmerking van de heer Baas wil ik erop wijzen dat al doen wij nog zoveel integraal en gebiedsgericht, dit niet betekent dat wij het altijd een op een met de gemeenten eens zijn. De discussies over bepaalde onderwerpen blijven nog wel en die maken het besturen ook leuk, maar wij doen ons best om er samen uit te komen.

De heer WEGGEMANS: Mijnheer de voorzitter. De heer Dohle noemde even het parkmanagement. In december komt er een evaluatie in het college en ik kan mij voorstellen dat die evaluatie de staten in een later stadium ook bereikt. Na 2007 zullen er voor parkmanagement geen subsidies meer beschikbaar zijn, maar wij gaan ervan uit dat het project voortgaat, omdat zo langzamerhand ook de bedrijven het nut ervan wel inzien. Zelf ben ik nog betrokken bij de stuurgroep voor het Baco-terrein in Emmen en voor De Wieken in Hoogeveen, maar de provincie zal zich volgend jaar daaruit terugtrekken. Het is ook goed dat het een particulier initiatief wordt, gesteund door de gemeente en de bedrijven.

Over de steunkaart is weer een hele discussie ontstaan, want als een gebied op de steunkaart staat, betekent het dat een bedrijf dat zich daar vestigt of uitbreidt van de IPR gebruik kan maken. We zijn nu weer terug bij de situatie van twaalf jaar geleden, toen het Ministerie van EZ ook dacht dat die steunkaart beperkt kon worden tot de COROP-gebieden, de vroegere arbeidsmarktgebieden. Als dit de situatie wordt, zal alleen Zuidoost-Drenthe nog steunkaartgebied zijn, want Limburg moet er van het Kabinet per se bij en er komt minder geld uit Brussel.

Het SNN verzet zich met hand en tand tegen het COROP-verhaal. Wij gaan uit van onze kernzones zoals wij altijd hebben gedaan en wij weten wel dat die qua inwoneraantal te groot zijn, maar wij hebben iets goeds gevonden en wij zijn nu bezig die zones op wijkniveau in te vullen. Het moet Brussel duidelijk zijn waarom wij een bepaalde grens trekken en het CPB hanteert bij zijn telgegevens wijken, dus wij proberen nu de interessante delen van de kernzones en met name de terreinen waar het ons om gaat, op deze manier op de steunkaart te krijgen. Of het lukt, is nog niet geheel duidelijk, maar het is een heel creatieve oplossing. Nog creatiever is het van de postcodes uit te gaan, maar daar is Brussel allergisch voor sinds het in Italië is geprobeerd en ineens bijna alle bedrijventerreinen eronder vielen, want in de postcodegebieden van bedrijventerreinen wonen niet veel mensen.

Wij hopen dat het lukt, maar mocht dat niet het geval zijn dan zal Drenthe in ieder geval er weer op inzetten dat Hoogeveen, Meppel en Assen er ook bij gaan horen. Hoe wij dat voor elkaar moeten krijgen, weten wij echter nog niet. Het slechtste scenario is dat Meppel en Assen eruit vertrekken. Hoogeveen is tien jaar geleden via een aparte motivatie nog weer toegevoegd, dus daar hebben wij nog wel enige hoop voor. Maar voorlopig gaan wij uit van het wijkniveau.

Voor een gemeente is het minder erg wanneer zij niet op de steunkaart komt omdat de De Minimisregeling wordt opgerekt van € 100.000,- naar € 200.000,-, wat betekent dat een bedrijf over een periode van drie jaar overheidssteun mag ontvangen tot een maximum van € 200.000,-. Alle regelingen die wij nu hebben, kunnen dus naadloos doorgaan, want € 200.000,- in drie jaar is wel een redelijk hoog bedrag. Maar als een gebied niet op de steunkaart staat, kan een bedrijf geen IPR-vestigingspremie ontvangen.

Er is dus nog enige hoop, maar het duurt nog wel enige maanden voor het allemaal helemaal duidelijk is.

De heer Holman heeft een opmerking gemaakt over waarderingssubsidies. Ik wijs erop dat de provincie die nog steeds kent. Het zijn subsidies aan organisaties die zonder al te veel moeite ieder jaar een klein bedrag krijgen. Deze staten hebben gezegd dat er zo min mogelijk van die subsidies moeten worden gegeven en dat zij liever hebben dat de geldstroom via de programmalijnen verloopt. Maar de waarderingssubsidie is een heel simpel en ook heel gewaardeerd instrument en de productgroep Cultuur en Welzijn bediscussieert nu hoe daar verstandig mee omgegaan kan worden. Als het college naar aanleiding van die discussie besluit dit instrument wat ruimer te gaan zien, dan zullen de staten daarvan horen.

Mevrouw KLIP: Mijnheer de voorzitter. Ervan uitgaande dat het college alleen op hoofdlijnen reageert, is voor mij alleen nog het punt personeelsbeleid blijven liggen.

De heer Veenstra heeft iets gezegd over het personeelsbeleid in relatie tot de grote projecten die onder andere samen met gemeenten moeten worden uitgevoerd en de heer Baas vroeg zich af of de organisatie alle ambities en plannen voor de toekomst wel aan. Dat is ook precies de reden waarom wij een jaar geleden zijn begonnen met het organisatieontwikkelingstraject, dat niet voor niets de naam "Samen sterker" heeft gekregen. Het gaat niet alleen om samen binnen de provinciale organisatie maar ook om samen met gemeenten en allerlei andere organisaties buiten dit huis. Het gaat aan de ene kant om de vraag hoe het in dit huis handig georganiseerd kan worden en samen met anderen en aan de andere kant om de vraag wat voor type personeel bij die ambities past. Het laatste aspect heeft te maken met competentie management: ontstane vacatures worden niet blind ingevuld maar er wordt op gelet welk type personeel nodig is om alle ambities waar te maken. Dat traject loopt nu en gaat door tot uiterlijk zomer volgend jaar. Via de statencommissie heb ik de staten al diverse malen op de hoogte van de voortgang gehouden en ik blijf dat natuurlijk doen, maar precies de twee aspecten van het strategisch personeelsmanagement en het zo organiseren dat flexibel ingespeeld kan worden op grote projecten die samen met anderen worden uitgevoerd, zitten in het organisatieontwikkelingstraject. Ik ben ervan overtuigd dat de naam "Samen sterker" ook werkelijk illustratief is voor de uitkomst van het hele traject.

TWEEDE TERMIJN

De heer VEENSTRA: Mijnheer de voorzitter. Mijn tweede termijn kan kort zijn. Ik denk dat de gedeputeerde Swierstra uitstekend heeft aangegeven hoe wij de opmerkingen van het Tweede Kamerlid Verhagen moeten plaatsen. De gedeputeerde zegt dat het niet anders kan dan dat Verhagen afstand van die opmerkingen neemt en dat de geuite suggesties nergens op slaan. Ik wil beide uitspraken onderschrijven.

De heer Holman heeft nu enige afstand van de uitspraken van de heer Verhagen genomen en ik ga ervan uit dat het CDA straks de motie zal ondertekenen, die namens vele partijen over dit onderwerp zal worden ingediend.

Ik heb al aangegeven dat wij achter de begroting staan. Naar onze mening is er een stabiel financieel beleid gevoerd en is er de komende tijd nog voldoende financiële ruimte.

Wij zijn blij dat nog steeds klip en klaar is dat de uitvoering van de aanpak van de A28 in 2008 is gepland.

Het inhuren van een projectbureau voor de Nieuwveenschelanden om de deskundigheid te kunnen vasthouden, vind ik een goede gedachte om verder mee te nemen.

Morgenavond houden wij een openbare fractievergadering over het kanaal Erica-Ter Apel in het Veenpark en iedere belangstellende is daar welkom.

De heer HOLMAN: Mijnheer de voorzitter. Wij zien geen aanleiding om in tweede termijn verder te reageren. Onze verklaring was helder en duidelijk.

De heer DOHLE: Mijnheer de voorzitter. Ook vanaf onze kant een korte reactie. Het antwoord van het college was duidelijk. Er zal straks wel over twee moties moeten worden gestemd en ik neem even de vrijheid om nu al aan te geven wat wij met die moties zullen doen.

Ik begin met de motie over de vermeende 50% die aan de strijkstok blijft hangen. Het zal duidelijk zijn dat wij van die indruk afstand moeten nemen, al was het alleen maar...

De VOORZITTER: Ik moet de heer Dohle nu even interrumperen, want de motie is nog niet ingediend en maakt dus nog geen onderdeel uit van de beraadslaging.

De heer DOHLE: Voorzitter. U heeft helemaal gelijk, sorry. Maar wij kennen die motie inmiddels en wij zullen die motie steunen. Ik ga ervan uit dat de andere fracties dat ook zullen doen. Waarom? Omdat, wanneer wij onszelf serieus nemen - en dat doen we - wij nooit akkoord kunnen gaan met een dergelijke uitspraak.

Met betrekking tot motie M1 van de OPD wil ik opmerken dat het goed zou zijn wanneer die motie nu werd ingetrokken en zou worden ingebracht in de commissievergadering; dat is dan ook een reden voor de heer De Haas om ook eens in die vergadering te komen. De motie kan in de commissie worden besproken en in die commissie moet de OPD dan een meerderheid voor deze motie zien te krijgen. Ik vrees namelijk dat wanneer de motie nu in stemming wordt gebracht, de meerderheid van de staten er niet mee in zal stemmen, terwijl alle partijen toch warmte en sympathie voor het in de motie genoemde onderwerp hebben.

(Voorzitter: de heer Ter Beek.)

De heer DE HAAS: Voorzitter. De heer Dohle noemt als argument dat ik dan ook nog eens in de commissievergadering kom. Ik wijs de heer Dohle erop dat de OPD uitstekende vertegenwoordigers in de commissievergaderingen heeft. Wat dat betreft vind ik dat zijn opmerking werkelijk nergens op slaat. Ik had die opmerking overigens ook niet van de heer Dohle verwacht. Ik heb in deze statenperiode geen enkele statenvergadering gemist en mijn partij heeft geen enkele commissievergadering gemist en daarom vind ik dat de heer Dohle zijn opmerking terug moet nemen.

De heer DOHLE: Ik sprak over de persoon van de heer De Haas. Maar als de heer De Haas zegt dat zijn partij geen enkele commissievergadering gemist heeft, dan neem ik mijn opmerkingen daarover terug, want ik heb niet de bedoeling gehad te zeggen dat de OPD niet volwaardig meedoet aan de commissievergaderingen. Ik wil wel zeggen dat de heer De Haas commissievergaderingen op de juiste wijze waardeert wanneer hij punten als nu door hem ingebracht, ook daar zorgvuldig inbrengt. Ik herhaal dat de VVD de op deze manier ingebrachte motie niet steunt en daaraan heb ik toegevoegd dat dit niet betekent dat wij geen belangstelling hebben voor dit onderwerp en geen sympathie hebben voor het meldpunt.

De heer DE HAAS: Ik kom in mijn tweede termijn hier graag even op terug.

De heer DOHLE: En als de heer De Haas zijn voorstel dan toch handhaaft dan wil ik hem erop wijzen dat hij zijn punt bij de behandeling van de Voorjaarsnota 2007 kan inbrengen.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Ik wil mij in mijn tweede termijn beperken tot het indienen van een motie en het bespreken van de motie van de heer De Haas.

Ook na de verklaring van de heer Holman over hetgeen door de heer Verhagen is gezegd, wil ik hierover toch nog een motie indienen.

Ik ben het met de heer Swierstra eens dat de verklaring van de heer Holman de verwarring eigenlijk alleen maar groter maakt. Wij moeten helemaal geen discussie willen over de vraag of het percentage nu 50, 45 of 35 is. Ik vind daarom dat de staten een signaal moeten afgeven.

Uit de reactie van de heer Swierstra namens het college maak ik op dat ook GS de opgeroepen beeldvorming absoluut en per direct uit de wereld willen helpen.

De motie is al door heel veel partijen ondertekend en net als de heren Veenstra en Dohle doe ik een beroep op de fractie van het CDA om deze motie, vanuit haar verantwoordelijkheid voor de gang van zaken in Drenthe, ook te ondertekenen. De motie is ondertekend door de fracties van GroenLinks, PvdA, VVD, ChristenUnie, D66, ALD en OPD.

Motie M2

Provinciale Staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 15 november 2006.

Constateerende dat:

- *de voorzitter van de CDA Tweede Kamerfractie zich heeft uitgelaten over de financiële bestedingen in het kader van de subsidieverstrekking van het SNN, er zou "50% aan de strijkstok zijn blijven hangen" en over het belang van het SNN en de Langmangelden;*

overwegende dat:

- *de uitvoeringskosten van de bestedingen slechts 2,98% bedragen;*
- *een dergelijke uitlating van een landelijke politicus voor de beeldvorming van het SNN en het Noorden funest is;*

besluiten dat:

- *ten stelligste afstand wordt genomen van deze uitlating en brengen dit standpunt over aan de CDA fractie van de Tweede Kamer;*

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Deze motie maakt deel uit van de beraadslagingen.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Ik kom op de motie van de OPD. Wij steunen die motie niet. Mevrouw Pannekoek heeft uitstekend verwoord dat de manier waarop het is gegaan - geen overleg, geen onderzoek en geen financiën, laat staan een dekking - niet juist is. Ook wij zijn ervoor dat dit onderwerp eerst in de commissie aan de orde komt, want het onderwerp ligt ons en naar ik zeker weet ook de gedeputeerde na aan het hart. Het is ongelooflijk belangrijk dat wij dit punt zorgvuldig behandelen want het probleem is ongelooflijk ernstig.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Onze vragen zijn tot tevredenheid beantwoord. Wij zijn blij met de wijze waarop de heer Swierstra het Maxime-lichtje gedooft heeft. De motie van de OPD zullen wij om de redenen die door anderen al zijn genoemd, niet steunen.

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. Het lijkt onze fractie van groot belang dat de staten van Drenthe in grote eendrachtigheid de zojuist door GroenLinks ingediende motie steunen. Wat betreft de motie van de OPD moet ik toch opmerken dat die fractie wel wat al te gemakkelijk met dit onderwerp op de loop gaat. Het voorstel is niet onderbouwd en ook financieel is het een ondeugdelijk verhaal. Wij zullen die motie dus zeker niet steunen.

De heer LANTING: Mijnheer de voorzitter. Wij zullen de door de heer De Haas ingediende motie niet steunen en de door de heer Langenkamp ingediende motie wel.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Ik had niet verwacht dat deze commotie zou ontstaan naar aanleiding van ons streven om te proberen continuïteit te creëren in een lopende zaak. Mij wordt het inspelen op emoties en weet ik wat ik nog verder om de oren heb gekregen, verweten. Maar waar het om gaat is dat er een maatschappelijk probleem is. Als nu wordt verwezen naar de commissievergadering en het op de long run schuiven en het dan weer bekijken dan is mijn reactie dat het probleem voor de staten toch duidelijk moet zijn. Het college heeft invulling gegeven aan het verzoek van de staten en begin 2006 de opening van een meldpunt mogelijk gemaakt. Wij zijn er ook dankbaar voor dat dit gebeurd is.

In 2004 hebben wij hetzelfde probleem aan de orde gesteld en misschien is het toen ook wel niet in de commissie behandeld, wie zal het zeggen. Maar zijn de commissies dan bepalend voor de besluitvor-

ming in deze statenzaal? Als alles op die manier doortimmerd moet worden, dan zou toch ook de door de heer Langenkamp ingediende motie over de uitspraak van de heer Verhagen eerst in de commissie aan de orde moeten komen? Maar dat is helemaal niet nodig. In deze statenzaal worden de zaken gedaan en de voorbereidende besprekingen vinden in de commissie plaats.

De heer BAAS: Juist omdat het om zo'n serieuze zaak gaat, is een serieuze behandeling gewenst. Nu moeten wij reageren op een, op een achternamiddag in de staten ingediende motie genoemd onderwerp. Ik vind dat gewoon geen recht doen aan het belang van dat onderwerp.

De heer DE HAAS: De heer Baas kenschetst dus de behandeling in de staten van Drenthe van de Begroting 2007 als een behandeling op een achternamiddag.

De heer BAAS: Het gaat mij om de manier waarop de heer De Haas zijn motie op een achternamiddag indient. Ik had er van tevoren graag overleg over gewild en ik had er wat onderbouwing bij gewild. Nu is er niets van dit alles en dat vind ik niet serieus.

De heer DE HAAS: Ik kan die onderbouwing meteen geven. Ik beschik over gegevens over kindermishandeling en over huiselijk geweld.

De heer BAAS: De heer De Haas moet die inbrengen in de commissievergadering.

De heer DE HAAS: Vindt de heer Baas dat nodig?

De heer BAAS: Ja.

De heer DE HAAS: Is het bevattingsvermogen van de heer Baas dan zo slecht dat hij niet begrijpt dat alle cijfers slechts het topje van een ijsberg zijn en dat wij iets wat het college begonnen is, willen verlengen. Moet ik dat dan gaan verdedigen?

De heer BAAS: Na deze uitspraken neem ik het helemaal niet serieus meer.

De heer DE HAAS: Dat moet de heer Baas weten. Ik heb altijd met respect naar anderen die het woord voeren geluisterd, maar zodra de OPD met een voorstel komt wordt het in de emotionele sfeer getrokken en dan deugt het niet.

Mevrouw Smith zegt dat zij de motie ook eerder had willen hebben. Ik wijs erop dat er vanochtend een amendement is ingediend, dat ik ook vanochtend pas voor het eerst zag. Maar ik vind dat niet terzake doen. De zaken worden in de statenvergadering gedaan en als ik een motie indien over enig onderwerp dan doe ik dat met een goede bedoeling. En als de overige 50 statenleden de motie niet willen steunen, dan steunen zij haar toch niet?

Mevrouw MASTWIJK: Ik zal de heer De Haas even uit de droom helpen. In de productbegroting staat bij Wonen en leefomgeving dat er sprake is van een methodieke ondersteuning van de effectieve aanpak van huiselijk geweld. Het gaat dus gewoon door en daarmee is de motie totaal overbodig.

De heer DE HAAS: Ik interpreteer die zinsnede niet als een continuering. Ik wil graag een bevestiging van die continuering en ik wil bij het college benadrukken dat er wellicht meer intensiteit en wellicht meer publiciteit aan dit onderwerp moet worden gegeven. Dat heb ik geprobeerd aan te geven en dat was ook mijn enige bedoeling, niet meer en niet minder.

Mevrouw PANNEKOEK: De manier waarop deze discussie verloopt, maakt een ding heel duidelijk: de heer De Haas wil eigenlijk helemaal niet dat zijn motie wordt aangenomen, want als hij dat wel zou willen had hij zorgvuldig overleg gepleegd.

Op heel actuele onderwerpen als een krantenbericht kunnen de staten direct reageren en dat is ook goed, want daarmee laten de staten zien dat zij betrokken zijn bij de actualiteit van de dag.

Het door de heer De Haas genoemde onderwerp komt regelmatig in de commissie terug en, nogmaals, mochten er echt problemen zijn dan kunnen die worden aangekaart en dan gaan wij met ons allen kijken hoe wij bij de Voorjaarsnot een oplossing kunnen regelen. De manier waarop de heer De Haas nu opereert, komt neer op het maken van een gebaar, waarbij hij helemaal niet wil dat zijn motie wordt aangenomen.

De heer DE HAAS: Ik wil deze opmerkingen van mevrouw Pannekoek classificeren als... , laat ik mij netjes uitdrukken: ik ben het er niet mee eens.

Ik wil nog wel een ding zeggen: mevrouw Pannekoek mag mij alles verwijten, maar mijn fractie is de afgelopen periode met een aantal onderwerpen gekomen en sommige daarvan waren van tevoren aangekondigd en andere niet en ons eerste voorstel moet nog steun krijgen.

Mevrouw PANNEKOEK: Dat is niet waar, want het voorstel van de heer De Haas over de AED...

De VOORZITTER: Het is nu de beurt aan mevrouw Smith om te reageren. Ja, ik probeer ook maar gewoon een beetje de verdelende rechtvaardigheid te spelen.

Mevrouw SMITH: Mijn vraag aan de heer De Haas is of hij dit onderwerp alsnog in de commissie aan de orde gaat stellen, met de kans dat het het dan wel haalt.

De heer DE HAAS: Voorzitter. Ik ben de laatste om dat niet te willen. Natuurlijk wil ik dat doen. Alleen, het is nu in deze vergadering aan de orde, maar ik heb er een enkele moeite mee het in de commissie opnieuw aan de orde te stellen.

Mevrouw PANNEKOEK: Ik verwacht dan ook een goede onderbouwing.

Ik dring er wel op aan dat de heer De Haas de motie nu intrekt.

Verder wil ik hem eraan herinneren dat wij gezamenlijk opgetrokken hebben met het voorstel voor de AED's. Het is dus absoluut niet zo, dat wanneer een voorstel niet goed is voorbereid, iedereen altijd tegen is. Maar in dit geval is dat wel zo, want dit voorstel is alleen maar een gebaar voor de Bühne.

De heer DE HAAS: Het is geen gebaar voor de Bühne, het is uit het hart op tafel gelegd en hoe mevrouw Pannekoek het interpreteert, is haar zaak.

De VOORZITTER: Naar mij blijkt heeft het college er geen behoefte aan nog te reageren.

De beraadslaging wordt gesloten.

De VOORZITTER: Op verzoek van de heer Holman schors ik de vergadering voor enige ogenblikken.

(Schorsing van 17.54 tot 18.15 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

Ik heb begrepen dat enkele statenleden nog wat willen zeggen en daarom heropen ik de beraadslaging. Ik geef het woord aan de heer De Haas.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Zo zie je maar waar schorsingen goed voor zijn. De commissievoorzitter en ik hebben even een gesprek gehad en naar aanleiding van dat gesprek en mede naar aanleiding van het debat, heeft de OPD besloten de motie in te trekken. De fractie zal het onderwerp agenderen voor de komende commissievergadering.

De VOORZITTER: Ik constateer dat motie M1 is ingetrokken en derhalve geen deel meer uitmaakt van de beraadslagingen.

Ik geef het woord aan de heer Holman.

De heer HOLMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik wil nog even terugkomen op de motie over de uitspraak van de voorzitter van de Tweede Kamerfractie van het CDA.

Waar wij het over eens zijn, is dat het bericht in de krant een verkeerd beeld oproept.

In de motie staat "De voorzitter van de CDA Tweede Kamerfractie heeft zich uitgelaten..." en daaraan moet toch in ieder geval worden toegevoegd dat hij zich volgens het Dagblad van het Noorden zo heeft uitgelaten.

In de discussie over de percentages werden steeds verschillende grootheden genoemd en dat maakte het lastig de discussie wat te nuanceren. Het gaat nog steeds over uitspraken die gedaan zijn in onze afwezigheid en waarvan wij dus niet de letterlijke tekst hebben.

Om te voorkomen dat een verkeerde beeldvorming ontstaat op grond van het krantenartikel, heeft de fractie van het CDA besloten de motie te steunen. Wij willen hiermee duidelijk maken dat het beeld dat uit het artikel in de krant ontstaat, niet het beeld is dat opgeroepen moet worden.

De VOORZITTER: Ik interpreteer deze woorden als een opmerking naar aanleiding van de motie en ik stel vast dat de motie als zodanig ongewijzigd blijft.

Ik sluit de beraadslaging.

In stemming komt motie M2.

Motie M2 wordt met algemene stemmen aangenomen.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

2. Het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Drenthe van 27 september 2006, kenmerk 39/5.9/2006011063, Eerste wijziging Begroting 2007

(statenstuk 200-254)

met het op dit punt betrekking hebbende ongecorrigeerde verslag van de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 8 november 2006.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten overeenkomstig het voorstel van het college.

I. Sluiting

De VOORZITTER: Ik constateer dat hiermee de agenda is afgehandeld en dat wij ons kunnen zetten aan een slok en een hap.

Ik sluit de vergadering.

(De vergadering wordt om 18.19 uur gesloten.)

Vastgesteld in de vergadering van provinciale staten van Drenthe van 31 januari 2007.

,voorzitter

,griffier